

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

1001

DARK
NIGHTS

FOREVER WICKED

A Wicked Lovers Novella

NEW YORK TIMES BESTSELLING AUTHOR

SHAYLA BLACK

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

Forever Wicked
Kötü Aşıklar Romanı
Shayla Black tarafından

1001 Karanlık Gece

Telif Hakkı 2014 Shayla Black
ISBN: 978-1-940887-01-2

İleri: Telif Hakkı 2014 M. J. Rose Evil Eye

Concepts, Incorporated tarafından

yayınlanmıştır

Tüm hakları saklıdır. Bu kitabın hiçbir bölümü izinsiz olarak çoğaltılamaz, taranamaz veya herhangi bir basılı ya da elektronik formda dağıtılamaz. Lütfen yazarın haklarını ihlal ederek telif hakkıyla korunan materyallerin korsanlığına katılmayın veya teşvik etmeyin.

Bu bir kurgu eseridir. İsimler, yerler, karakterler ve olaylar yazarın hayal gücünün ürünüdür ve kurgusaldır. Yaşayan veya ölmüş gerçek kişilerle, olaylarla veya kurumlarla olan benzerlikler sadece tesadüfidir.

1001 K aranlık Gece B ltenine [kaydolun](#) ve
Tiffany Anahtar kolye kazanma  ansını
yakalayın.
Her ay bir yari ma var!

Abone olmak i in [buraya](#) tı layın.

Bonus olarak, t m aboneler 1/1/15 tarihinde
 cretsiz bir 1001 K aranlık Gece hikayesi
alacaklar.

 lk Gece

Yazar: Shayla Black, Lexi Blake & M.J. Rose

İçindekiler

[İleri Birinci](#)

[Bölüm İkinci](#)

[Bölüm Üçüncü](#)

[Bölüm](#)

[Dördüncü](#)

[Bölüm Beşinci](#)

[Bölüm Altıncı](#)

[Bölüm Yedinci](#)

[Bölüm](#)

[Sekizinci](#)

[Bölüm](#)

[Ayrıca 1001 Karanlık](#)

[Gece'den Yazar Teşekkürleri](#)

[Shayla Black Hakkında](#)

[Shayla Black](#) tarafından yazılan [Theirs To Cherish](#)
[kitabından bir alıntı Ayrıca Shayla Black](#) tarafından

[Özel Teşekkürler](#)

Binbir Karanlık Gece

Bir zamanlar, gelecekte.

*Hikâyelere ve öğrenmeye hayran bir öğrenciydim.
Felsefe, şiir, tarih, okült, aşk ve büyü sanatı ve
bilimi üzerine çalıştım. Çok geniş bir
Babamın evindeki kütüphanede binlerce cilt
fantastik masal topladım.*

*Eski ırklar ve geçmiş zamanlar hakkında her şeyi
öğrendim. Mitler, efsaneler ve tüm rüyalar
hakkında
milenyum boyunca insanlar. Ve okudukça hayal
gücüm daha da güçlendi, ta ki hikayelerin içine
seyahat edebildiğimi keşfedene kadar... aslında
onların bir parçası olabilmek için.*

*Keşke olması gerektiği gibi öğretmenimi
dinlediğimi ve yeteneğime saygı duyduğumu
söyleyebilseydim. Eğer yapsaydım, ben
şimdi size bu hikayeyi anlatıyor olmazdım.
Ama ben cesaretimle hava atarken aptalca
davrandım ve kafam karıştı.*

*Bir öğleden sonra, Binbir Gece Masalları'nı merak
ederek eski İran'a gittim ve Şehriyar'ın her gün bir
masal anlattığının doğru olup olmadığını kendi
gözlerimle gördüm.*

*(Farsça: شهریار, "kral") yeni bir bakire ile evlendi ve
sonra düünkü karısını başının kesilmesi için gönderdi.
Yazılmıştı*

*Vezirin kızı Şehrazat'la tanıştığında bin kadın
öldürmüştü olduğunu okumuştum.*

*Çabalarımda bir şeyler ters gitti. Hikayenin
ortasına gelmiştim ve bir şekilde Şehrazat'la yer
değiştirmiştım.*

*Daha önce hiç başıma gelmemişti ve bugün hala
aıklayamıyorum.*

*şimdi o kadim geçmişte kapana kısılmış
durumdayım. şehrazat'ın hayatını üstlendim ve
kendimi korumamın ve hayatta kalmamın tek yolu
onun bana yaptığını yapmak.
kendini korumak ve hayatta kalmak.*

*Her gece Kral beni çağırır ve ben masal anlatırken dinler.
Ve akşam bitip şafak söktüğünde, onu nefessiz bırakan ve
daha fazlası için özlem duymasına neden olan bir
nuktada duruyorum. Ve böylece Kral, karanlık hikâyemin
geri kalanını dinleyebilmek için hayatımı bir gün daha
bağışlıyor.*

*Bir hikayeyi bitirir bitirmez. yeni bir tanesine
başlıyorum... tıpkı siz sevgili okuyucunun daha önce
sahip olduğu gibi*

şimdi.

Birinci Bölüm

"Bu hoşnutsuzluğu neye borçluyum?" Jason Denning kapının pervazına yaslandı ve kendisine ters ters bakan o çok tanıdık yüze baktı.

Cadılar Bayramı'na bu kadar yaklaşımsken, ziyaretçisinin eline bir parça şeker verip gönderebileceği bir çocuk olmasını diledi. Ne yazık ki bu kostüm giymiş biri değildi.

"Annenle böyle mi konuşuyorsun?" Samantha Denning- Markham-Lloyd elini göğsüne dayadı ve onu iterek apartman dairesine davetsiz bir şekilde girmesini sağladı. Her daim mevcut olan ince topuklu ayakkabılarının tık tık tık sesleri elle kazınmış parke zeminlere çarptı ve yüksek tavanlarda yankılanarak Dallas şehir merkezindeki çatı katında yankılandı.

Adam onu antreden geçip büyük odaya kadar takip ederken, kadın kumandayı eline aldı ve dramatik bir iç çekişle futbol maçını kapattı. Açık tuğla duvara monte edilmiş televizyon karardı; tıpkı onun ruh hali gibi.

"Hayır, gerçekten anne. Onu falan izlemiyordum." Kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu.

"Seni üç yıldır görmedim ve sen dikdörtgen bir topun peşinden koşan yetişkin adamlara aval aval bakmayı mı tercih ediyorsun? Annene sarılmayacak mısın?"

Samantha küçük bir çocukken bile onun kendisine dokunmasına neredeyse hiç izin vermemişti. Şimdi ondan sadece hayatı cehenneme döndüğünde ve bunu düzeltmek için yardım istediğinde bir şeyler istiyordu. "Yani biz sıcak, uyumlu bir aile miyiz? Genelde Noel'i birlikte geçirirler. Ama geçen yıl planladığımız gibi gelmedin. Gelmeyeceğini haber vermek için aramadığın için sağ ol. Tek başıma harika bir tatil geçirdim, sorduğun için teşekkürler."

Samantha iç çekti. "Sende babanın alaycı çizgisi var. Onsuz da yaşayabilirim."

"Yapamamam çok kötü. Mesajlarıma cevap vermemenizin bir nedeni var mı? Son birkaç yıldır taşınmadım ya da numaramı değiştirmedim, bu yüzden beni bulmakta zorlandığınız için aramadığınızı biliyorum. Tek oğlunuz için üç numaralı kocanızla çok meşgul olduğunuzu düşündüm."

"Buraya suçluluk duymak için gelmedim." Kadın onun sözlerini elinin tersiyle itti ve adam yüzük parmağının şu anda çıplak olduğunu fark etti. "Lloyd çoktan gitti. Lloyd çoktan gitti."

zavallı piç iflas etti. Kalmam mümkün değildi."

Jason bu "zengin ya da fakir" meselesinin Sevgili Anne için pek bir şey ifade etmediğini düşünüyordu. "Yani onu terk mi ettin?"

"Tasadüf bu ya, aynı zamanlarda başka bir adamla tanıştım. Robert ayaklarımı yerden kesti."

Tercümesi: Çok parası vardı ve büyük bir kısmını onun için harcadı. "Demek Lloyd'u Robert için terk ettin. Çok güzel."

"Öyleydi," diye savundu. "Fiji'de muhteşem bir düğün yaptık. Oraya bayılırdın."

Şüpheliydi ama davet edilmediği ve birliktelik sona ermiş gibi görüldüğü için fikri tartışmalıydı. "Boşanma kesinleşti mi?"

"Hayır. Daha geçen hafta başvurdu." Yapay olarak dolgunlaştırılmış dudaklarını enjeksiyonların izin verdiği ölçüde büzdü, altmışına doğru yokuş aşağı kayan bir kadının bedenindeki üç yaşındaki bir çocuk gibi görünüyordu. "Müzik klipi çeken bir kızla tanışmış."

"Bir müzisyen mi?"

"Hayır." Alay etti. "Etrafta bikiniyle kasıla kasıla dolaşan ve kameralar için arabaların kaputlarının üzerinde bacaklarını açan bir model. Onu hâlâ yarı yaşındaki bir adamın libidosuna sahip olduğuna ikna etti. Şimdi nişanlılar." Ona zarif bir of çekti. "Her kocamla yaptığım gibi evlilik sözleşmemizin bana düşen kısmını yerine getirdim. Dört beden olarak kaldım. Sıkıcı iş partilerinde nazik ev sahibesi rolünü oynadım. Hatta haftada bir kez ona gerekli oral seksi bile yaptım."

Jason yüzünü buruşturdu. "TMI, Anne..."

Robert onu terk etmişti, Samantha için bir ilkti bu. Her yaştan erkeğin ayaklarına kapanmasına ve ona dünyayı sunmasına alışkındı. Genellikle ödül kendisiydi. Belki de o günler geride kalmıştı.

Jason annesini birkaç yıl önce gördüğünden beri görünüşünde pek bir değişiklik olduğunu söyleyemezdi. Kişisel antrenörüyle kusursuz bir formda kalıyordu. Bir stilist onu giydiriyordu. Düzenli olarak bir estetisyene gidiyor ve hızlı arama listesinde bir plastik cerrah bulunuyordu. Çoğu insan onun kırkını bir ya da iki gün geçtiğini düşünmezdi.

Yapay sarı saçlarını kabarttı ve ona sabırsız bir bakış fırlattı. "Söyleyecek bir şeyiniz yok mu?"

Pek sayılmaz. Olayın kalbinden çok egosunu kırdığını hissetmiş olsa da, yine de canı yanıyordu. "Evlilik sözleşmenizin şartlarını yerine getirmeyi reddediyor mu?"

"Hayır, ama..." Dallas'ın akşam ihtişamıyla aydınlanmış silüetine bakarak ama gerçekten görmeden volta atıyordu.

"Ama?" diye sordu. İçini dökmek istediği şeyi ne kadar çabuk söylerse, o kadar çabuk gidecekti.

"Adam ondan otuz beş yaş büyük. Bu çok saçma!"

Jason milyarder Charles Denning'in Samantha'yla evlendiğinde kendisinden otuz iki yaş büyük olduğunu söylemekten kaçındı. O zamanlar aradaki yaş farkının saçma olduğuna inanmamıştı. Annesi onu babasıyla yemin ettikten altı ay sonra doğurduğu için Jason annesinin babasını yirmi yedi yıllık ilk karısından sohbet yeteneğiyle uzaklaştırdığını düşünmüyordu. Bunu şimdi belirtmek onun öfkesini daha da artıracaktı.

"Bir kadeh şarap ister misin?" Bunlardan birkaçı genellikle sorunlarını çözerdi.

Başını salladı ve kaşmir şalını çözüp ona doğru fırlattı. "Xanax'ımla iyi karışmıyor ve fazladan kaloriyi karşılayamam. Başka bir adam arıyorum, benden daha genç birini. Robert'a göstereceğim."

Annesinin sesi acı geliyordu. Buna şaşırmamıştı. Her zaman sanki dünya ona bir şey borçluymuş gibi davranırdı.

Uzun bir akşam olacaktı.

Jason hızlı adımlarla buzdolabına gidip bir bira aldı, sonra kendini siyah deri koltuğa atıp şehir manzarasına baktı. Muhtemelen çenesini kapalı tutmalıydı. Ne de olsa kızın ona tavsiye için gelmediğini, muhtemelen para ve sempati için geldiğini çok iyi biliyordu. Ama ailesinden geriye kalan tek kişi oydu. İyi bir anne olamamış olsa bile, onun annesiydi.

"Belki de yalnız kalmak için biraz zaman ayırmalı, beş numaraya dalmadan önce bir evlilikte gerçekten ne istediğini düşünmelisin. İşlerin yürümemesinin bir nedeni var anne."

"Bu adil değil," diye karşılık verdi. "Baban sen daha on üç yaşındayken öldü. Cimrileşmeden önce Daniel Markham'la on yıldan fazla evli kaldım." İçini çekti. "Lloyd'la iyi bir beş yıl geçirdik, sonra... dediğim gibi, beş parasız kaldı."

"Ve Robert onu pantolonunun içinde tutamadı. Anladım. Ben sadece tekrar bu işe bulaşmadan önce biraz vicdan muhasebesi yapmanın o kadar da kötü olmayacağını söylüyorum," dedi Jason.

Gri süet bir sandalyenin kenarına tüneyip ayak bileklerini çaprazlarken ona mavi gözlü bir bakış fırlattı. "Sen ne anlarsın ki? Sen hiç evlenmedin ki."

Jason dondu kaldı. Muhtemelen şimdi susması gerekiyordu ama son zamanlarda bir iki şey öğrenmişti. "Aslında şu anda evliyim. Neredeyse bir yıldır evliyim."

Bu itirafla birlikte göğsüne dayanılmaz ve boğucu, tanıdık bir ağırlık çöktü. Öfke damarlarına hücum etti. Bunu sürekli, dırdırcı bir acı izledi. Hepsini bastırdı ve yüzünü kararttı.

Samantha geri çekildi, sanki Godzilla'yı evcil hayvan olarak beslediğini söylemiş gibi *şaşkınlıktan* gözleri fal taşı gibi açılmıştı. "Evli misin? Neden bana söylemedin?"

"Denedim. Geçen Noel'de ailece vakit geçirmek için yaptığım davetin de bununla ilgili olması gerekiyordu."

"Oh, şey. Bilmiyordum. Beni düğüne davet etmedin."

"Bu biraz... düşüncesizceydi." Çünkü o sırada, o kadını mümkün olan her şekilde sahiplenmezse delireceğini düşünmüştü.

Şey, parmağına bir yüzük takmış ve onu yatağa götürmüştü. Ne yazık ki bunların hiçbirisi aklını kaçırmamasına engel olamamıştı.

O aptal bir piçti.

Samantha'nın şaşkınlığı derinleşti. "Sen asla düşüncesiz biri değilsin. Ve her zaman evliliği küçümsediğini ifade ettin."

Yıllardır öyleydi. Etrafındaki pek de parlak olmayan örnekler onu asla sonsuza dek mutlu olmayı denememesi gerektiğine ikna etmişti. Kimse bunu yapmamalıydı. Ama *o* farklıydı. Bu konuda haklıydı. Ama çok da yanılmıştı. Evliliğe bir bıçak darbesi indirmiş ve bıçak onu derinden kesmişti.

"Kim o?" Samantha ayağa kalktı ve etrafına bakındı. "Nerede o?"

Jason derin bir nefes aldı ve dişlerini sıktı. "O burada değil." Ve muhtemelen bir daha asla geri gelmeyecekti. Gerçekler canını yakıyordu.

Annesi ilk kez onun için gerçekten endişelenmiş görünüyordu. "Demek ayrıldınız? Boşanma işlemlerine başladınız mı?"

Aklından geçmişti... ama Jason kendini avukatını aramaya zorlayamıyordu. İçindeki anlamsız bir parça ona biraz daha zaman verirse geri döneceğini umuyordu.

Üç yüz kırk dört gün oldu. Mutlu eşi oynamak için geri gelme ihtimali nedir?

"Hayır."

"Evlilik sözleşmesini ihlal etti mi? Bir anlaşmanız var, değil mi?" "Var ve o ihlal etmedi."

Annesi dairesinin etrafına baktı. Şık siyah deri, krom, tavandan tabana pencereler ve tertemiz bir mutfak; hiçbir yerde kadınsı bir dokunuş yoktu. Evin her santimetre karesi bekâr evi diye bağıyordu. Samantha onun için bir baş belası olabilirdi ama aptal değildi. Karısının burada yaşamadığını ve hiç yaşamadığını bilirdi.

"Anlaşmanın şartlarını nasıl ihlal etmedi? Sen özel, değil mi?"

"Boşanırsak her dönüm noktasından sonra ne kadar para alacağını belirttim. Yirmi beş yıl sonra gün batımı maddesi var. Ölümüm halinde malların paylaşımı da var." Omuz silkti. "Tipik şeyler, ama ihlal ettiği bir şey yok."

Samantha dehşete düşmüş bir ifadeyle ona parmağını salladı. "Jason Edward Denning, bundan daha iyisini biliyorsun. Sen genç, yakışıklı bir milyardersin. İstedğin kadına istediğin şekilde sahip olabilirsin. Onun evle ilgili görevlerini belirtmedin mi? Yaşam ve uyku düzenini? Seksin türü ve miktarı?"

Jason öfkesini bastırdı. Onun gerçek bir eş olmasını istemişti; onu satın almak istememişti. "Ben basit tuttum. Senin Beyaz Atlı Prens'inin aksine Robert, onu ne sıklıkta oral tatmin istediğim konusunda sözleşmeyle yükümlü tutmayı reddettim."

Annesi ayağa kalktı ve odayı geçip yanına oturarak narin parmaklarını dizine koydu. "Bu senin hatan. Sadece ona karşı ayrıntılı olmanız gerekiyor. Kendini açıkça ifade edersen-"

"Benimle olmayı seçmesini istedim. Seçmedi ve şimdi gitti. Konuşma bitmiştir."

Zenginliğin içinde büyüdüğü için, bağılıktan çok parayla ilgili nedenlerle evlenen her türden çifti görmüştü. Bir erkeğin mal varlığını korurken bir yandan da arkadaşlık etme arzusunu anlamadığından değil. Ancak bu etkileşimlerden, ilişkilerin bir takas olduğunu, sevginin satın alındığını ve karşılığının ödendiğini biliyordu. Para birimi değişebilirdi ama kavram değişmezdi. Karısıyla tanışması bir şekilde fikrini değiştirmişti.

Onun fedakâr ve kendine yeten doğasını takdir etmekle kalmamış, sırf bu yüzden onunla evlenmişti. Sonunda onun çocuklarının annesi olmasını ummuştuk çünkü dürüstlikle dolup taşıyordu

ve doğru olan için savaştı. Onun için önemli olan para değil, sadakat ve nezaketti. Önemsemek. Ona bir kadına güvendiğinden daha fazla güvenmişti. Ailesini ilk sıraya koyardı. Jason bir zamanlar bu kadar hayranlık duyduğu bu özelliklerin onu kışından ısıracığını hiç düşünmemişti. Ya da onu terk etmekle kalmayıp, kocası ve Dom'u olarak en temel haklarını inkâr edeceğini -ona yardım etmek ve onu korumak- ve ona hiç güvenmediğini kanıtlayacağını.

Zaten bu onlar için sürekli tekrarlanan bir tema değil miydi?

Annesi, "Avukatını ara," diye tavsiyede bulundu. "Belki anlaşmanın şartlarını 'netleştirebilirsin'. O zaman imzalamak ve yeniden kabul etmek zorunda kalacak ya da onu köşeye sıkıştıracaksın ve önce evliliği terk etmek zorunda kalacak. Bu durumda da hiçbir şey alamayacak, değil mi?"

Evet, bütün bunları yapabilirdi. Ama bunun için ondan sadece nefret ederdi. Anlayamadığı bir nedenden ötürü, bu fikri tahammül edilemez buluyordu.

Jason birasını cam masaya çarptı ve ayağa kalktı. "Ben dışarı çıkıyorum. Kalacak bir yere ihtiyacın olursa, merdivenlerin başında ve sağda bir misafir odası var. Paraya ihtiyacın olursa, şifonyerimde on bin dolar var. İkisini de alabilirsin. Ama ben döndüğümde burada olursanız, evliliğim asla tartışmaya açık bir konu değil."

* * * *

Club Dominion Pazar geceleri kapalıydı ama Jason burada özel bir oyun odası tutuyordu ve günün her saati oraya girebiliyordu. Kendini karanlık, hareketsiz zindana bıraktığı anda aradığı şeyin oda değil, anılar olduğunu fark etti.

Koridorda hızla ilerlerken, karısını ilk gördüğü haliyle, otoparkta içeri giren kadınları taciz eden bir sarhoşu tutuklarken hayal etti. Kulübün sahibi Mitchell Thorpe'u sorguluyordu. Göğsündeki rozete ve yanındaki kılıflı silaha rağmen, yüz ifadesi ve duruşuyla ilgili her şey onun itaatkâr olduğunu haykırıyordu. Yumuşak, koyu renk gözleriyle ona baktığında, Jason'ın ona sahip olma ihtiyacı içgüdüsel bir güç gibi üzerine çökmüştü. Ama daha adını bile öğrenemeden kız gitmişti.

Ertesi akşam onu üniformasız bir halde, hem eşlik eden hem de açıklama yapan Thorpe'la birlikte Dominion'a girerken görmüştü. Jason ona yaklaşımadan önce bir saniyesini bile boşa harcamamıştı. Zindan Efendisi güzel kızı Greta olarak tanıtmıştı. İtalyan olduğu belli olan bir kız için garip bir Alman ismiydi ama

Kolluk kuvvetlerinde çalıştığı için özellikle önemli olan anonimliğini korumanın bir yolu olarak bir kulüp adı seçtiğini kabul etti.

O ilk gece saatlerce konuşmuşlardı, çoğunlukla yaşam tarzı hakkında, gizliden gizliye neyi arzuladığı, neyi anlamak istediği... ve ona vermekten mutluluk duyacağı şey hakkında.

Mutlu bir yıldan fazla bir süredir, Jason vardı. Başlarda gelişigüzel elbette. Bilerek başkalarıyla bağ kurmuyordu. Bu kadar çok kişi onu sadece serveti için ararken bu mantıklı değildi. Ama en başından beri karısı farklıydı.

Zamanla, yaşam tarzını gerçekten sürdürmek isteyip istemediğinden emin olmayan endişeli bir acemiden, biraz istekli olsa da istekli bir itaatkâr haline geldi. Bu aylar boyunca onun güzel ruhunu öğrenmiş ve aralarındaki bağ büyümüştü. Şaşırtıcı bir şekilde, onun parasına ya da itibarına ilgi duymuyordu. İlk başta, bu konudaki sessizliğinin onu silahsızlandırmak için bir oyun olup olmadığını merak etmişti. Sonra karasevdası devreye girmiş ve düşünmeyi tamamen bırakmıştı.

İlişkilerini kalıcı hale getirecek kadar aptalca davrandığında, her şey cehenneme dönmüştü. Şimdi üzerinde onun adının yazılı olduğu bir yarası vardı. Yama yapmaya ve iyileştirmeye çalışmıştı... ama asla başarılı olamamıştı. Jason başarısızlığa alışık olmadığı için kanama onu daha da rahatsız ediyordu.

"Merhaba Denning." Thorpe gölgelerin arasından çıktı. "Bu koridorları karartmayalı haftalar oldu. Bu gece burada ne yapıyorsun? Pek hareket yok."

Thorpe duvara yaslanmış, rahat bir duruş sergiliyordu. Saçmalık. Adamın yaptığı hiçbir şey amaçsız değildi.

Jason omuz silkti. Thorpe onun "Greta" ile evlendiğini ve bu evliliğin yürümediğini bilen birkaç kişiden biriydi. Neyse ki hiç soru sormamıştı.

Ne yazık ki Jason benzer bir sessizliği sürdürmekte zorlanıyordu. "Ondan haber aldın mı?"

Thorpe başını eğdi. "Greta artık buranın bir üyesi değil."

Bu Jason'ın sertleşmesine ve sızlayan yarasının zonklamasına neden oldu. "Bu onun adı *değil*. Bana sanki daha iyisini bilmiyormuşum gibi davranma. Ben onun lanet olası kocasıyım."

"Özür dilerim." Thorpe'un sesi yumuşaktı ve nedense hiç de özür dileyici değildi. "O halde Gia artık üye değil."

"Ücretini aksattı mı? Ben ödeyeceğim."

"Hayır. Geçen ay iptal etmek için beni aradı. Kullanmadığı kısmı ona iade ettim."

"Ve önce beni aramak aklına gelmedi mi?" Öfkelenmiş gibi görünmemeye çalıştı.

Anlaşılan onu aramak Gia'nın da aklına gelmemiştir. Aslında, kendi kocasıyla temasa geçmeden önce kulüp sahibine ulaşmıştı. Beklenmedik bir acı daha çarptı yüzüne. Dominion onunla ilk ortak noktaları olmuştu. Bu yer onları bir araya getirmişti. Ve kadın tek kelime etmeden bundan vazgeçmişti.

"Gia benden yapmamamı istedi. Onun mahremiyetine saygı duydum, tıpkı bu kulüpteki herkese duyduğum gibi."

Tam o sırada, esmer minyon bir peri, telefonu kulağında ve yüzünde bir sırıtışla zindana doğru ilerledi. Çınlayan kahkahası odayı bir şekilde aydınlattı. Jason uzaktan bile onun mavi gözlerinin bir parça muziplikle dans ettiğini gördü.

Thorpe'un da kaçırmasına imkan yok.

"Yani şimdi Callie'nin mahremiyetini koruduğunu mu söylüyorsun?" Jason çekiştirdi.

"O farklı."

"Nasıl?" diye sordu. "Eğer tahminimde yanılmıyorsam, Sean'la telefonda konuşuyor. Sean'ın tasmağını aylar önce kabul etti, ama sanki söylediği ya da yaptığı her şey hâlâ seni ilgilendiriyormuş gibi konuşmalarına kulak misafiri oluyorsun."

Thorpe sanki ona dokunma şansı için bir uzvunu feda edecekmiş gibi güzelliği izledi. Bir zamanlar ikisi çok yakındı; sevgili değillerdi ama arkadaştan öte oldukları kesindi. Jason aralarının açılmasına neyin sebep olduğunu bilmiyordu ama belli ki kulüp sahibi peşini bırakmıyordu. Callie patronuna özlem dolu bir bakış attığında Jason, Thorpe'un duygularının tek taraflı olmadığını anladı.

"Beni dinleyn çünkü bunu sadece bir kez söyleyeceğim." Thorpe çenesini sıktı. "Bu kapıdan geçen her kadını, kimden ya da neyden korunmaları gerektiğine bakmaksızın korurum. Karınız bu ayrılığı seçti. Ben onun isteklerine saygı duyuyorum. Size de aynısını yapmanızı öneririm."

"Bugünlerde Callie'yle aranızdaki mesafeden hoşlanıyor musun?" Jason kadının, Sean'a karşı bir şeyler hissettiğinden kuşku duymamasını sağlayan mutlu bir iç çekişle konuşmasını bitirmesini izledi. Thorpe tırnaklarını tükürmeye hazır görünüyordu. "Hiç sanmıyorum ama bunun olmasına sen izin verdin. Bu senin seçimin. Aferin sana. Ama Gia'dan bu şekilde ayrılmayı ben istemedim."

"Anlıyorum," dedi Thorpe.

Ne kadar klişe olursa olsun, adam yerinden kıpırdamayacaktı. Thorpe'un, bu durumun ne kadar acı verici olduğunu anlaması gerekirdi.

Jason nefesinin altından küfrederek alışılmadık derecede şiddetli bir dürtüye direndi ve başka bir taktik denedi.

"Karımı bulamıyorum. Onun için endişeleniyorum. Ayrıldığımızda büyük bir kişisel travma yaşıyordu. Evini sattı, telefonunu kapattı. İyi mi yoksa yardımına mı ihtiyacı var bilmiyorum. O benim sorumluluğumda."

"O benim müvekkilim. Onun mahremiyetini korumaya yemin ettim. Üzgünüm."

Boş özü Jason'ın içindeki mağara adamının tasmaını neredeyse koparıyordu. Belki de son on bir buçuk aydır yalnız olmak sonunda onu çözmüştü. Belki de göğsünü parçalayan ve muhakemesini etkileyen o lanet olası boş ağrıydı. Belki de annesini görmek ona şimdi baktığı geleceği göstermişti. Her neyse.

"Bu benim korkularımı yatıştırmıyor." Sıkılmış dişlerinin arasından gıcırdadı.

"Size yardım edemem."

Jason Thorpe'la tartışmak istemiyordu. Adam çelik gibi bükülebilirdi. Ama pes etmeyi reddetti çünkü Gia'yı tekrar görmeden iyileşemeyecekti. "Bana bir şey söyle. Callie hiçbir uyarıda bulunmadan Dominion'ı -ve seni- terk etseydi ne yapardın?"

Doğru yanıtı ararken Thorpe'un yüzü gerildi. "Onu bulamayacağım hiçbir yere gidemez."

Jason fırsatı gördü ve değerlendirdi. "Ama ya ortadan kaybolursa? Onu aramaz mıydın ve onu senden uzak tutanın kafasını koparmak istemez miydin?"

Thorpe iç çekerek onu süzdü. Yüzünden kararlılık ifadesi geçti. "Ofisime gel ve bir içki iç. Konuşuruz."

Kulağa lobotomi kadar eğlenceli geliyordu ama ilerleme kaydedildi. Ayrıca, Zindan Efendisi ona çok az seçenek bırakmıştı.

Jason, adamı iyi döşenmiş ofisine kadar takip ettikten sonra rahat bir deri koltuğa oturdu. Thorpe ağır bir dolaptan kesme kristal bir viski sürahisi çıkardı ve ona bir bardak doldurdu. Jason başıyla onaylayarak kadehi aldı. "Teşekkürler."

Thorpe, büyük masasının etrafında döndükten sonra taht denebilecek bir yere oturdu. "En baştan başla ve boşlukları benim için doldur. Bu resimde neyi görmediğimi söyleyin."

Başka bir deyişle, Thorpe ancak gerçekleri duyup durumun yardımını gerektirdiğine karar verirse müdahale edecekti. Jason diğer adamın yargıç ve jüri olması fikrinden pek hoşlanmamıştı.

"Temel bilgileri biliyorsun." Gerçekten de kirli çamaşırlarını ortaya dökmek istemiyordu.

Gia'yla paylaştıkları anları kafasında yeterince canlandırdı.

Evet, özel bir dedektif tutabilirdi ama bunun Gia'nın bağımsız doğasını nasıl inciteceğini çok iyi biliyordu. Onu tekrar bulabilirdi ama onunla konuşamayacak kadar delirmiş olurdu. Eğer karısını bulmak ve onunla barışmak istiyorsa, bu oyunu Thorpe'un yöntemiyle oynamak zorundaydı.

İç çekerek koltuğunda geriye yaslanan Jason nereden başlayacağına karar vermeye çalıştı. Bir gece geç saatlerde Lakeside Park'ta "Greta" ile kurduğu ilk büyük sahne değildi bu. Karısının teşhirci dürtüleri ve üstesinden gelmesi gereken bir sürü Katolik iyi kız terbiyesi vardı. O gece kendini bırakamamıştı ve her şey bir felakete dönüşmüştü.

Çabucak iyileşmiş ve birkaç gün sonra Dominion'da daha özel ama yine de onu heyecanlandıracak kadar halka açık başka bir sahne sahnelemişti. Dominion'un bir başka üyesi olan Logan Edgington ve o sırada saha eğitiminde bir FBI ajanı olan karısı Tara, güzel denizaltının derisine kadar soyunmasına, yeni cilalanmış amını ortaya çıkarmasına ve ardından bilinmeyen izleyicileri için mastürbasyon yapmasına tanık olmuştu. Ona tamamen teslim olmuş, ilk kez vücudunun her parçasını ona vermişti. Jason ona sarılırken, sikini küçük, rahat amcığının içinde kavrarken ne kadar mükemmel hissettiğini hâlâ hatırlıyordu. Daha o zamandan "Greta"nın özel biri olduğundan şüphelenmişti ama o öğle yemeği anlaşılmayı mühürlemişti.

Bu detayları kulüp sahibine anlatmanın bir anlamı yoktu. Çünkü Logan görmüştü ve eski SEAL şüphesiz bunu arkadaşı Thorpe'la paylaşmıştı. Logan görmemiş olsa bile, Thorpe bir şekilde onun çatısı altında olan her şeyi biliyordu.

Jason kadehindeki viskiyi döndürdü. Nereden başlamalıydı? Kur yaptıkları ilk günlerden değil, daha sonrasından... sonunda ona gerçek adını söylediği, aralarındaki her şeyin gerçek olduğu zamandan. Sonun başlangıcı.

"Geçen Kasım ayında Gia'yı evsizler için düzenlenen bir yardım yemeğine davet ettim. Bir barınak için para toplandı ve bir mont kampanyası başlatıldı. O zamana kadar fotoğrafımızın çekileceğini ve insanların spekülasyon yapacağını bilecek kadar hayatımı görmüştü. İlk başta bana tabağı beş bin dolarlık bir yemek için yeterince süslü bir elbisesi olmadığını söyledi. Ben ilgilenmeyi teklif ettim. O da

Onun biletine ve elbisesine harcayacağım parayı alıp bağışlamamda ısrar etti çünkü o insanların buna ondan çok daha fazla ihtiyacı vardı. Parayı geri çeviren tanıdığım ilk kadındı."

Thorpe içkisini yudumladı. "Ve bu seni şok etti."

"Tamamen. Ona zaten aşkıttım. Ama onun özverisi... bana bir şeyler yaptı." Ve asla toparlanamadı.

Yutkundu, o gece onun evine davetsiz gittiğini ve onu ele geçirilmiş bir erkek gibi becerdiğini hatırladı. Şaşırmıştı ama hoş karşılamıştı. Hatta mutluydu. Gece olağanüstüydü ve o zaman fark etmişti ki onunla tanıştığından beri başka kimseyle sevişmemiş ya da sevişmemişti. Yapmak da istememişti. Onun için bir ilkti.

"Ertesi gün Gia beni aradı çünkü haberlerde aynı vakfın şehir merkezindeki evsizlere erken bir Şükran Günü yemeği vereceğini ve benim de orada yardım edeceğimi duymuştu. Yardım etmek için gelip gelemeyeceğini sorarak beni bir kez daha şaşırttı. Yardım yemeğini reddettiğinde, benimle görülmek ve hakkında dedikodu yapılmasını istemediğini düşünmüştüm. Ama hayır. Gerçekten de ihtiyacı olanlara yardım etmek için para almak istemiyordu. Ona şarap ve yemek ısmarlayabilmek için Versace elbiseyi kabul etmek yerine, yemek bağışlamayı, yemek pişirmeyi, temizlik yapmayı, neye ihtiyacımız varsa onu yapmayı teklif etti."

Jason, Gia'nın kocaman kalbini görmüş ve kendini kaybetmişti. Onun yanında durup evsizlere tepsiler dolusu yemek dağıtırken ona tamamen aşık olmuştu. Onu tamamen kendisine ait kılmak için duyduğu şiddetli ihtiyaç onu ele geçirmişti. Kendini bundan vazgeçirememiş, böylece çarkları harekete geçirmişti.

"Karıınız iyi bir insan. İçinde büyüdüğünüz çevreyi anlıyorum. Büyük bir kalp hem çok nadir bulunur hem de çok çekicidir." Thorpe ofisinin açık kapısından dışarı baktı ve Callie'nin sessiz zindanın etrafını toparladığını ve Thorpe'a doğru gizlice bir bakış attığını gördü.

Adamın yüzündeki özlem Jason'a onun aslında her şeyi çok iyi anladığını söylüyordu.

"Şükran Günü'nün ertesi günü Gia'yı yemeğe götürdüm." Kendini küçümseyen bir gülümseme takındı. "Eğer düşünseydim, Turtle Creek'teki Malikânenin onun ilk tercihi olmayacağını fark ederdim. Ayrıca muhtemelen daha mütevazı bir nişan yüzüğü seçerdim, onun tarzına daha uygun bir şey."

Thorpe hafifçe eğlenmiş görünüyordu. "Ne kadar büyüktü?"

"Ortadaki taş yaklaşık beş karattı, yastık şeklinde kesilmişti, platin içine yerleştirilmişti ve etrafında iki karat daha vardı. Abartmış olabilirim."

"Olabilir mi?" Thorpe kaşlarını kaldırdı.

Jason omuz silkti. "Tamam, ben de öyle yaptım. Karım Callie gibi küçük bir şey değil ama yüzük onun elinde kocaman duruyordu. Hoşuna gitti mi onu bile bilmiyorum. 'Evet' dışında tek kelime etmedi."

O gece hayatının en mutlu gecelerinden biri olmuştu. Gia tanıdığı en samimi insandı ve onun her şeye farklı bir gözle bakmasını sağlıyordu. Onun yanındayken daha cömert ve minnettar, hatta iyimser olabiliyordu. İzole bir çocukluk dışında, hayat onun için oldukça iyi geçmişti. Ama o pastoral kırk sekiz saat boyunca her şeyi mükemmelleştirmişti.

"Ertesi gün onu alelacele Vegas'a mı götürdün?" Thorpe cevabı bildiği halde sordu.

Onu bütün gece yatağında tuttuktan sonra. "Yaptım. Fikrini değiştirmesi için ona zaman tanımayacaktım. O cumartesi öğleden sonra evlenmiştik. The Venetian'da bir çatı katımız ve tüketebileceğimiz kadar oda servisimiz ve şampanyamız vardı."

Ve birbirlerine sahip olmuşlardı. Karısı olarak onunla geçirdiği tek gece olan o inanılmaz gece sonsuza dek hafızasına kazınmıştı. Hayatının en güzel gecesiydi.

"İşler ne zaman yokuş aşağı gitmeye başladı? Benim bulunduğum noktadan çok hızlı görünüyordu." Zindan Efendisi içkisinin son damlasını da yuttuktan sonra Callie'ye baktı.

Thorpe kıza karşı duygular beslemekten hoşlanmıyordu. Yüz dolarına bahse girerim ki bu duygular onu rahatsız ve akılsız arasında bir yerde hissettiriyordu. Jason ilgili.

"O Pazar günü sabah saat dörtte Gia, babasından kardeşinin görev başında öldürüldüğünü söyleyen bir telefon aldı."

"Duydum. O da bir polisti, değil mi?"

"Evet. Güney Dallas çete bölgesinin derinliklerindeki çatışmaya tanık olan tek kişi o zamanki ortağıydı. Görünüşe göre o pisliği yakalamak yerine Tony'nin yanında kalmış. Diğer birimlerden hiçbiri ona destek olmak ve katilin izini sürmek için o mahalleye gelmek istememiş. Gia'nın kalbi kırılmıştı. Eve koştuk. Ve işler o zaman ters gitti."

İşte o zaman korkunç kanama başlamıştı.

Thorpe, "Çok şey yaşıyordu," diye belirtti.

"Ve bir aptal gibi, benden istediği için ona yer açmak için geri çekildim." Başının ağrımaya başladığını hissettiği alnını ovuşturdu. "O konuşma sırasında ailesine benden hiç bahsetmediğini itiraf etti. Annemle de tanışmamıştı, bu yüzden çok fazla düşünmedim. Ailenin onun için ne kadar büyük bir mesele olduğunu çok geç olana kadar anlamamıştım."

"Seni neden küçük kirli sırrı haline getirdiğini söyledi mi?"

"Evet. Polis memuru bir aileden geliyor. Ailesi onun Enzo adında bir adamla evlenmesini istiyordu, onun için seçtikleri başka bir polisle. Adam kilisenin bir üyesi ve Gia onu hayatı boyunca tanıdı. Gia beni sevdiği için benimle evlendiğine yemin etti. Bu her ne demekse." Muhtemelen uzun sürmediği için bir anlamı yoktu.

"Duyguları hakkında yalan söyleyecek türden bir kadın olduğunu sanmıyorum."

"Kasıtlı olarak, hayır. Sanırım benim fantezimi gerçeğimden daha çok sevdi. Ailesine Katolik olmayan ve damarlarında bir damla İtalyan kanı dolaşmayan bir adamdan bahsetme ihtimaliyle karşı karşıya kaldığında... o kadar da değil." Başını iki yana salladı. "O zamana kadar paranın her şeyi düzeltmediğini hiç duymamıştım."

"Belki de onlara nazikçe anlatmak için zamana ihtiyacı vardı."

"Kardeşinin öldüğü gün onlara sürpriz yapmak istememesini anlıyordum ama bunu önümüzdeki birkaç gün içinde yapacağını düşünmüştüm. Kesinlikle cenazeden önce. Ama yapmadı. Onun yerine cenazeye bensiz katıldı."

"Ouch."

Jason bunun kendisine verdiği acıyı şimdi bile itiraf etmekten nefret ediyordu. Ona destek olması, elini tutması ve onun dayanağı olması gerekiyordu. Ama kadın ona ve onun sağlayabileceği her şeye sırtını dönmüştü. Bunun yerine, yeminlerini hiçe saymış ve ailesi için her şeyi tek başına yapmayı seçmişti. Bazı açılardan çok gurur duymuştu. Aynı zamanda çileden de çıkmıştı.

"İlk hafta neredeyse hiç aramadı. Beni görmeye hiç gelmedi. Ona sayısız mesaj bıraktım. Mesajlara cevap vermeyi kesmesi uzun sürmedi. Bir hafta bir aya dönüştü. Belediye başkanına yabancı değilim. Sorunun ne olduğunu öğrenmek için ondan etrafı kurcalamasını istedim. Biraz araştırma yaptı ve Gia'nın anne babasını teselli ettiğini ve baldızının bir tür sakatlık geçirmesine yardımcı olduğunu öğrendim. Ayrıca yeğenine ve yeni doğan yeğenine de bakıyormuş."

"Ona güvenen çok sayıda insan vardı. İletişimi daha iyi olabilirdi ama yüreğini suçlayamazsınız."

"Hayır. Ancak, kardeşini öldüren gangsteri yakalamaya kararlı tek kişilik bir kanunsuzlar timine dönüştüğü için onu suçlayabilirim."

"Evet, eğer onun peşinde olduğunu fark ettiyseniz, kesinlikle bununla başa çıkmak zorundaydınız."

"Ve yaptım," diye onayladı Jason. "Bunu öğrenir öğrenmez onu arayıp bir mesaj daha bıraktım ve benimle iletişime geçmesi için yirmi dört saati olduğunu, aksi takdirde bunun bedelini cehennemde ödeyeceğini söyledim. Artık canıma tak etmişti. Karımı özlemiştim. Ona yardım etmek için parmağımı bile kıpırdatmama izin vermedi, lanet olsun."

"Ne dedi?"

"Hiçbir şey. Bir gün geçti. Sonra bir gün daha." Derin bir nefes aldı. "Reddetme zahmetine girmedim; sadece beni hiç tanımadı."

Thorpe doğrulup masaya doğru eğildi. "Ciddi misin?"

"Evet. Bunun yerine, o gettoya geri döndü ve serseriye tek başına tutuklamaya çalıştı. Adam da ona ateş etti. İşim bitmişti."

Thorpe yüzünü buruşturdu. "Seni suçlamıyorum. Ne yaptın sen?"

"Birkaç kişiye ulaştım, iyilik istedim, avuçlarımı yağladım." Jason sandalyesinde kıpırdandı. "Onu bir masanın arkasına koydurdum. Öylece durup öldürülmesini izlemem mümkün değildi."

"Eminim bu onun dikkatini çekmiştir."

"Oh, o gece beni görmeye geldi, cehennemden daha sinirliydi ve kavga etmek için kaşınıyordu. Yüzüğü ona verecek kadar aptaldım. Yüzüğünü bana geri fırlattı ve hışım ile çıkıp gitti. Ne erken bir Noel hediyesi." Acımasızca gülümsedi ve başını salladı. "O zamandan beri onunla konuşmadım."

Denemişti. Aylarca aradı. Özür dilemek için değil. Onu güvende tutmaya çalıştığı için üzgün olduğunu söylemeyecekti, özellikle de onu köşeye sıkıştırdıktan sonra. Ama onunla konuşmasını, en azından orta yolda buluşmasını isteyen mesajlar bırakmıştı. Hiçbir şey yapmadı. Onu en son aradığında, numarasının kapalı olduğuna dair bir kayıt almıştı. Bıkkınlık ve endişe arasında bir yerde, arabaya atlayıp şehrin bir ucundan diğer ucuna, trafiğin en yoğun olduğu saatlerde ve yol yapım çalışmaları arasında onun evine gitmiş, ancak kadının aylar önce taşındığını ve yerini yeni sahiplerinin aldığını öğrenmişti.

Gia bir kez bile ondan yardım istememişti. Sanki onun hiçbir önemi yokmuş gibi hayatına devam etmişti. Hayır, sanki o artık yokmuş gibi.

Kahretsin, göğsü yine zonkluyordu.

"Bu son aylar zor geçmiş olmalı ama sen doğru olanı yaptın. Sonuçta, kendini senin ellerine teslim etmek istemiyorsa onu boyun eğmeye zorlayamazsın."

"Bunu bilmiyor muyum amına koyayım?" Jason bir elini saçlarının arasında gezdirdi. "Görünüşe göre benimle hiçbir şey yapmak istemediğinden, boşanma davası açmasını bekliyorum. Yapmadığına şaşırdım."

"Neden yapmadın?"

"şu anda onu bulamadığım için bu mümkün değil." Hayır, bu bir bahaneydi ve o da bunu biliyordu. "Bulabilseydim bile, bırakmaya hazır değilim. Karı koca olarak uyumlu olup olmadığımıza karar vermek için sadece on iki saatimiz vardı. Çabucak boşanan insanlar gördüm ama bu bile bir rekor olurdu." Ayrıca, birlikte geçirdikleri zaman mükemmele yakındı. Ve onun neden tüm iletişimi kestiğini ve dizlerinin üzerine çöktüğünü anlamak zorundaydı. Eninde sonunda ondan vazgeçmek zorunda kalabilirdi ama bunu savaşmadan yapmayı reddediyordu.

Thorpe, "Gia'nın hikayeyi nasıl anlattığını bilmiyorum," diye itiraf etti. "Üyeliğini iptal ettirmek için aradığında sesi stresli ve üzgün geliyordu. Nazikçe bastırdım ama konuşmadı. Size güncel iletişim bilgilerini verirsem kendi kurallarımı ihlal etmiş olurum ama arayıp sizinle konuşmak isteyip istemediğini sorabilirim." Callie'ye yan gözle bakarak içini çekti. "Çünkü biri beni bu şekilde terk etseydi, cevapları alana kadar rahat etmezdim."

"Aynen öyle."

İkinci Bölüm

Gia Angelotti Jason'ın karşısına oturdu ve gözle görülür bir şekilde titrememeye çalıştı.

İmkansız. Onu hep rahatsız ederdi.

Buluşmaları için seçtiği restoran gürültülü ve halka açıktı, bir Salı akşamı için kalabalıktı. Havayı, tepedeki hoparlörlerden yükselen mariachi müziğinin belli belirsiz notalarıyla birlikte sohbet dolduruyordu. Genç bir Hispanik adam aralarındaki masaya salsa ve bir kase cips koydu. Kocasına bakmaktan başka bir şey yapamadığı için zar zor fark etti.

Tanrım, çok iyi görünüyordu. Koyu renk saçları yeni jiletle kesilmiş gibiydi. Gözleri onu cezbetmişti; yoğun kristal mavisi gözleri, iki günlük kirli sakalı ve bembeyaz yakasıyla daha da çarpıcı hale gelmişti. Kömür rengi takım elbisesi geniş omuzlarına mükemmel bir şekilde oturuyordu. Yine de muhtemelen ona uyması için diktirmişti.

Onu tekrar görmek acı tatlı bir sızıya neden oldu. Onu çok özlemişti.

Bu gece sadece kısa bir hoşbeş etmişlerdi ve Jason ona bir yabancıymış gibi bakıyordu. Belki de gelmemeliydi. Ama Gia ona borçlu olduğunu biliyordu.

Bir yıl önce olsa onu nefessiz bırakacak şekilde öper, sonra da muhtemelen sırf eğlenmek için tokatlar, sonra da vücuduna hükmederek onu kendinden geçirirdi. Her zaman kendini teslim ederdi, sanki onun üzerinde bir etkisi varmış gibi. Sanki zevkinin anahtarı sadece onun elindeymiş gibi. Ama adam onun bedeninden daha fazlasını ateşliyordu. Alev alev yanan zekâsı ilgisini çekiyordu. Kendisine ve etrafındaki her şeye mutlak hâkimiyeti onu zorluyordu. Geçen Şükran Günü'nde evsizler için düzenlenen hayır yemeğinde Jason ona duvarlarının arkasından, merhametinden samimi bakışlar atmıştı. Kaç milyarder beş parasız birine hizmet etmek için zaman ayırırdı ki?

Konuşurlarken, onun hayatında ne kadar az insan varmış gibi görüldüğünü fark etmişti. Arkadaşlarından nadiren bahsediyor ve ailesinden hiç söz etmiyordu. Onun yalnızlığı kalbini sızlatmıştı. Gia ona yardım etmek, onu iyileştirmek için yanıp tutuşuyordu, çünkü o sert görünüşünün altında iyi bir kalbi vardı. Ona evlenme teklif ettiğinde, evet demekten başka bir şey yapamamıştı.

Boğazını temizledi. "Thorpe arayıp beni görmek istediğini söylediğinde çok şaşırdım."

Çok değerli bir an için nefesini tuttu. Adam ona boşanma belgelerini tebliğ edecekti; bunu biliyordu. Bu çok canını yakacaktı ama Gia bunu anlıyordu. Jason'a bir eş olamamıştı ve Jason'ın hayatına devam etmek için her türlü hakkı vardı. Belki bir gün ayrılıklarını bir lütuf olarak görecekti... çok uzak bir gelecekte.

Peri masalının sonsuza dek mutlu sonla biteceğini ummakla aptallık etmişti. Onlar farklı dünyaların insanlarıydı. Sofistike bir iş adamı, pizza, bira ve evde sakın akşamlar geçirmekten hoşlanan mavi yakalı bir kızdan ne isteyebilirdi ki? Gia, Jason'ı her zaman muhteşem prensi olarak görmüştü. Tavırları biraz keskin ve kesinlikle baskın olabilirdi ama paranın yanı sıra verecek çok şeyi vardı.

Ne yazık ki, onu ne kadar severse sevsin ve her zaman sevecek olursa olsun, asla mutlu bir sonları olmayacaktı.

"Seninle konuşmak istedim ve bana başka seçenek bırakmadın." Öfke ses tonunu keskinleştirdi.

Gia irkilmemeye çalıştı. Onu hayal kırıklığına uğratmaktan nefret ediyordu. "Haklısın ve bu sorumluluğu tamamen kabul ediyorum."

Rahatsız edici bir dakika boyunca hiçbir şey söylemedi, sadece beklentiyle baktı. "O zaman karımın benimle konuşmayı neden kestiğini açıklamak ister misiniz?"

Bu açıklama pek çok acı hatırayı canlandırdı ama anlamayı hak ediyordu. "Çok şey yaşıyordum ve-"

"Senin için orada olacaktım, ama sen beni taşaklarından kestin. Bana neler olduğunu anlatmadığın için sana yardım edemedim."

"Hayatım tamamen değişti ve sen bütün bunları kabul etmedin. Seni kendi pisliğime sürüklemenin adil olmadığını düşündüm. Beş dakikadır falan evliydik, yani-"

"Beş dakika ya da elli yıl, biz hala evliydik. Benim bir numaralı görevim sana ihtiyacın olanı vermektir ve sen bana bu şansı vermedin."

Adamın öfkesinin aralarındaki havada yoğunlaştığını, teninde cızırdadığını, göğsünü çektiğini hissetti. Gia ona yalvarıp yakarmamak, kendisinin de hatalar yaptığını söylememek için kendini zor tuttu.

"Haklısın. Açıklamama izin verin." Son korkunç yılı yeniden yaşamak için kendini hazırlayarak durakladı. "Baldızım Mila, Tony öldürülmeden sadece bir ay önce yeğenim Bella'yı dünyaya getirmişti. Zaten doğum sonrası depresyon belirtileri gösteriyordu, ancak cenazeden sonraki akşam

silahıyla kendini kalbinden vurarak intihar etti. Bir santim daha sağa gitse ölmüş olacaktı."

Arkasına yaslandı, yüz ifadesi yumuşamadan önce şok olmuştu. "Özür dilerim. O şimdi iyi mi?"

"Daha iyi. Çocukları kaybetmesin diye intihar girişimini örtbas ettik. Hâlâ depresyonla mücadele ediyor, bu yüzden onlarla birlikte yaşıyorum ve istikrar sağlamaya çalışıyorum. Geçen Aralık ayından beri."

"Keşke tüm bunları bana anlatsaydın."

"Yapmadım çünkü yapabileceğin hiçbir şey yoktu. Bunu denemekle sadece kendini delirtmiş olurdun." Dudakları gerildi ve Gia anlaması için dua etti. "Üç yaşından küçük iki çocuğuma bakıyordum. Yeğenim babasının neden aniden gittiğini ve annesinin neden eskisi gibi olmadığını anlamıyordu. Annem ve babam iki küçük çocuğun ihtiyaçlarını karşılayamayacak kadar kederliydi ve annem de eskisi kadar hareketli değildi. Bir yandan işimi sürdürürken bir yandan da her şeyle ilgilenmek zorundaydım. Kreş için Tanrı'ya şükürler olsun. Ama bir çift ele daha ihtiyacım vardı ve bunu sizin sağlamanızı beklemiyordum."

"Neden olmasın? Bunalmış durumdaydın ve sana yardım edebilirdim."

"Nasıl? Sabahın ikisinde bebek bezi değiştirdiğini ve biberon ısıttığını hayal etmemiştim."

İfadesi mesafeli bir halden düpedüz soğuk bir hale büründü. "Seni her şeyle tek başına başa çıkarmak zorunda bırakacağıma inandıracak ne yaptım ki?"

Hiçbir şey. Belki haksızlıktı ama playboy imajı ona Jason'ın çocuklarla başa çıkmaya hazır olduğu fikrini vermemişti. Evlenmeden önce Jason'ın dairesine bir kez gittiğinde, buranın ne kadar lekesiz ve soğuk görüldüğünü fark etmişti. Siyah, krom, cam... parmak izi bırakabilecek her şey. Bir çocuğun kolayca düşebileceği yüzer merdivenler. Meraklı bir çocuğun tırmanıp yirmi dört kat aşağı düşerek ölebileceği balkonlu pencere duvarları. Jason'ın çocuk bakma becerisini apartman dairesine bakarak yargılamak haksızlıktı belki ama ona göre bu, hazır olmadığının bir göstergesiydi.

"Sen hiç bebek kucağına aldın mı?" diye meydan okudu. "Öğrenebilirdim."

Doğruydı. Zekiydi ve çaresizlik onu tanımlamak için kullanacağı son kelimeydi.

"Ya da size yardım etmesi için kalifiye birini tutabilirdim. Çocuklarla ilgili hiç deneyimim olmayabilir ama bir servetim var."

Gia bunu biliyordu. Hatta o sırada ondan parasal yardım istemeyi bile düşünmüştü ama... "Aile krizimi üstlenmeni beklemiyordum. Bu senin sorumluluğun değildi."

Ağzı gerildi. "*Sen* benim sorumluluğumdasın. Kocan olarak senin sorunların benim sorunlarım. Onları bana vermek yerine beni dışladın ve her şeyi kendin üstlendin. İnatçı, bağımsız..." Çenesini sıkı. "Avuç içimi kaşındırıyorsun."

Onun disiplinini, dokunuşunu ne kadar özlediğini düşünmesine izin vermemişti. Şimdi, rahmi sıkıştı. Klitorisi zonkluyordu. Kalbi ağrıyordu.

"Sana kim bakıyor?" diye sordu. "Gözlerinin altındaki torbalar artık geceleri hiç uyumadığını gösteriyor. Bol kıyafetlerin bana vermen gerekmeyen on beş kiloyu verdiğini söylüyor. Saçların en az on santim uzamış, sanki kesmeye vaktin olmamış gibi. Kırık bir tırnağınız ve çözülmesi gereken bir ayakkabınız var. Pedikürünün aylar öncesine ait olduğunu tahmin ediyorum, tıpkı amındaki ağda gibi."

Gia'nın nefesi kesildi. Jason her zaman dikkatli biriydi ama onun her ayrıntıyla ilgilenmesi Gia'nın nutkunu tutmasına neden olmuştu.

Daha yakına eğildi, niyetliydi. "Seni tanıımıyormuşum gibi davranmayı bırak. Seni görüyorum. Tıpkı geçen yıl kimsenin seni benim kadar önemsemediğini gördüğüm gibi."

Onu yalanlayamadı. Tanrı biliyordu ki korkunç derecede yalnızdı. Jason'ı o kadar çok özlemişti ki bazen çektiği sancılar yoksunluğun fiziksel acısı kadar sarsıcı oluyordu.

"Milyonlarca kez telefonuma baktım, sesini duymaya çok ihtiyacım vardı." Onun kararlılığının ve sakin kontrolünün kendisini yatıştırtmasını arzulamıştı.

"Ama sen yapmadın," diye ısırdı.

"İş ve çocukların bakımı arasında verecek hiçbir şeyim kalmamıştı. Bunun senin için adil olmadığını biliyordum. Geri vermeden alamazdım. Ayrıca..." Bunu onun anlayacağı kelimelere nasıl dönecekti? "Bazı geceler Bella'yı sallayarak uyutur, Tony Jr'ı yatırır, sonra gecenin yarısını Mila'ya ulaşmaya çalışarak geçirirdim, ama o yatağındaki yastık dağının üzerinde a c ı n a c a k bir halde yatar ve sanki dünyası yıkılmış gibi pencereden dışarı bakar, konuşmayı reddederdi. Suçluluk duygusu beni eziyordu. Etrafımdaki herkes bu kadar acı çekerken neden kalbimin istediği şeye sahip olmalıydım?"

"Mutlu olmak istediğin için kendini suçlu mu hissettin?"

"Bu işin bir parçası. Diğer kısmı..." Gözleri doldu. "Ya o gece seninle Vegas'ta olmasaydım? Çatışmayı muhtemelen daha erken duyardım. Destek çağırdı."

"O gece görevde değildin."

"Ama belki oraya ulaşabilirdim-"

"Bu çok fazla 'ya olursa' ve 'belki' demek ve cevabını asla bilemeyeceksiniz. Öngöremediğiniz bir şeyi engelleyemediğiniz için kendinizi hırpalamayı bırakın."

"Bunu kendime mantıklı bir şekilde söyledim. Ama Tony'yi, Mila'yı, annemle babamı ve çocukları hayal kırıklığına uğrattığım duygusundan kurtulamıyorum." Gia gözyaşlarını tutmak için dudaklarını birbirine bastırdı. Neredeyse bir yıl sonra kederinin azalacağını ummuştı ama hâlâ her gün ağabeyinin yokluğunu hissediyordu.

Öte yandan, Jason'ı özlemenin üzüntüsünü daha da artırmadığını söylerse yalan söylemiş olurdu.

Kocası masanın öbür ucuna uzandı ve onun elini tuttu. "Bu yıl çok şeye katlandın. Beni kurtardığını düşündüysen, yanlış düşünmüşsün. Senin için orada olurdum. Bunlarla birlikte yüzleşirdik."

Şefkatli, vurgulu sözleri neredeyse onu çözüyordu. Gözyaşları gözlerini yaktı.

Bunca ay boyunca onu hayatından çıkardığı için kendini çok kötü hissetmiş ama bunu onun iyiliği için yaptığını söylemeye çalışmıştı. Şimdi... Ona korkunç bir kötülük mü yapmıştı? Ne de olsa her zaman onun iyiliğini düşünmüştü. Vegas'a yaptıkları yolculukta ona kraliçesi gibi davranmıştı. Belki de onun yanında durur, çocuklarla ve kaosla başa çıkmanın bir yolunu bulurdu. Belki de.

Ama Jason da ona ihanet etmişti.

Garson geldi ve içki siparişlerini aldı. Bir süre menüleri incelediler. Gia aç değildi. Aslında bütün gün hiç iştahı olmamıştı. Bu toplantıyla ilgili gerginliği içini kemiriyordu. Yine de Jason'ın onu doyurmak için ısrar edeceğini deneyimlerinden biliyordu. Geçmişte hiçbir öğünü atlamasına izin vermemişti. Tanrım, onun titiz ilgisini özlemişti.

Gia düşüncelerinden sıyrıldığında garson içkilerini koymuş, ne yemek istediklerini soruyordu. Gia bir taco salatası sipariş etti, sonra da buzlu çayını yudumladı. Jason kaşlarını çattı ve fajita sipariş etti. Garson siparişlerini okuduktan sonra ayrıldı. Restoranın etrafındaki sesler kozalarını kemiriyordu ama aralarında sessizlik hüküm sürüyordu.

Gia sözünü kesti. "Her şeyi daha önce açıklamalıyım. Kendimi kaybetmişim ve içime kapanmışım. Seni askıda bıraktığım için özür dilerim. Dürüst olmak gerekirse, sorunlarım tüm hayatını yutmadan bir şekilde seninle tekrar nasıl birlikte olabileceğimi anlamaya çalışıyordum. Sonra amirlere yaptığın telefonlar beni masa başına oturmaya zorladı. Ondan sonra çok öfkelen dim."

"İletişim kurmuyordun ve cevaplara ihtiyacım vardı. Onları aldıktan sonra, kendini kardeşinin katilinin yoluna atmana izin veremezdim. Yas tuttuğunu anlıyorum. Dünyaya kızgındın ve intikam almak istiyordun. Ailen ve adalet duygun için bu caniyi yakalamak istedin."

Gia arkasına yaslandı. Bazen Jason'ın onu tanıyıp tanımadığını merak ediyordu. Diğer zamanlarda, şimdi olduğu gibi, onu o kadar iyi anlıyordu ki, onu korkutuyordu.

"Bir koca olarak endişeliydim. Dom'un olarak, sana elimden gelen en hızlı şekilde sert sınırlar koyuyordum."

"Ailemi geçindirme imkânımı tehlikeye attınız," diye suçladı.

"Onlarla ben ilgilenirdim." Her kelimeyi ısrarla kırptı. "Ama onlar benim sorumluluğumda."

"Yine başlama. O konuyu konuşmuştuk." "Tamam.

Kariyerimi lekeledin."

"Hayır." Gözlerini ona dikti. "Yaptıklarını gün ışığına çıkardım. O pisliğin peşinden gitme kararını tek başına verdin."

"Birinin yapması gerekiyor. Ve senin sayende hâlâ bir masanın arkasına sıkışmış durumdayım," diye tükürdü, öfkesi karnından göğsüne doğru tırmanıyordu.

"Hâlâ hayattasın," diye karşılık verdi, arkasına yaslanıp kollarını kavuşturarak.

Bakışları onu değerlendiriyor, kızgınlığı aralarındaki havada titreşiyordu. Dizlerinin üzerine çöküp onun her yasadışı emrine itaat etmeyi arzularken aynı zamanda ona nasıl bu kadar kızgın olabilirdi?

"Ve Tony asla adalete kavuşamayacak. Bir katil hala serbest. Kardeşimin çocukları babalarını asla gerçekten tanıyamayacak. Ailem bir daha asla tam olamayacak. Yengem tek kelime etmiyor ama Ricky Wayman'ı yakalayamadığım ve Tony'nin cinayetinin bedelini ödetemediğim için acı çektiğini biliyorum."

Gia pes etmiş değildi. Ricky'yi bulmak için haydutun suçla dolu mahallesine birden fazla kez tek başına gitmişti. Onu yakalayana kadar da durmayı düşünmüyordu. Bunu Jason'a itiraf etmek akıllıca olmazdı. Bu noktada Jason'ın tepkisinin ne olacağını tam olarak bilmiyordu ama bunun hoş ya da kabullenici olacağını sanmıyordu.

"Ya kendini öldürtürsen? Ailen bunu nasıl karşılardı?
Yengen sensiz ne yapardı?" diye meydan okudu.

Onun bakışlarını tam olarak karşılayamadı. "Yakın zamanda sokaklarda olma tehlikem olmadığına göre, sanırım bu bir sorun değil."

Jason ona sert bir bakış gönderdi.

"Güvendesin." "Kendimi işe yaramaz hissediyorum."

"Yine olsa yine aynı telefon görüşmelerini yapardım." Birasını eline aldı ve şişeyi masaya fazla dikkatli bir şekilde koymadan önce uzun bir yudum aldı. "Bundan sonra ne olmasını istiyorsun? Bizimle yani."

Korktuğu ve çekindiği konuşma şimdi gelmişti ama bunu açıklığa kavuşturmaları gerekiyordu. "Boşanmak istediğini varsayıyorum."

Onun için herhangi bir eş olmamıştı, bu yüzden mantıklı görünüyordu. Bunun yerine, sadece kızgın görünüyordu.

"Tahmin mi ediyorsun?"

"Bu şekilde devam edemeyiz."

"Nihayet. Üzerinde anlaştığımız bir şey." Tekrar eğildi, dirseğini masaya dayadı ve bakışları onunkileri yakaladı. "Şimdi sana bir seçenek sunacağım: Şu andan yıldönümümüze kadar olan süreyi *benimle* geçir - yirmi dört/yirmi yediyi kastediyorum, benim uygun gördüğüm her şekilde. Ayın yirmi dördü geldiğinde hâlâ boşanmak istiyorsan, dava aç. Seninle savaşımayacağım. Hatta evlilik öncesi anlaşmamızın şartlarına uymakla kalmayıp, beş yıl evli kalsaydık öngörülen miktarı sana vereceğim. Eğer şimdi boşanmak istiyorsan, yarın dava açacağım ve sen hiçbir şey alamayacaksın." Adam kaşlarını kaldırarak ona baktı. "Kararını ver."

Gia onun önerisi karşısında nefesini tuttu. "Hemen mi?"

"Bu teklif sadece önümüzdeki on dakika için geçerli."

Jason'ın sert oynadığını her zaman biliyordu ama bu yeteneklerini onun üzerinde kullanmasını beklemiyordu. Aşık olduğu prens onunla uzlaşmaya değil, onu kontrol etmeye ve cezalandırmaya çalışıyordu.

"Yani küçük bir intikam için beni yatağa atmaya mı çalışıyorsun, yoksa sadece beni sisteminden çıkarmak mı istiyorsun?"

Omuz silkti. "Benim motivasyonumun konuyla ilgisi yok. Ben sadece senden bir seçim yapmanı istedim."

Gia'nın ilk içgüdüğü ona seçimini kışına sokmasını söylemek oldu. Ne kadar zengin ve güçlü olursa olsun, Gia satın alınamazdı. Öte yandan, vicdanı ona tekrar sırtını dönmesine izin vermezdi. Ayrıca, önünde sallandığı iki yüz elli bin dolar

Yüzü tüm hayatını değiştirebilirdi. Tek yapması gereken sevdiği adama üç haftadan biraz daha az bir zaman ayırmaktı.

Tam olarak bir kabus senaryosu değildi - muhtemelen sonunda kalbini kırdığı kısım hariç. Belki de bunu hak etmişti. Jason bunu kabul etmeyebilirdi ama geçen yıl onu incittiğini biliyordu. Eğer birkaç hafta boyunca onu parmağının ucunda oynatması, ilişkilerini bitirdikten sonra hayatına devam etmesini sağladıysa, bunu ona borçluydu.

"Ben de seninle geleceğim." İş konusunda ne yapacağını, ailesine ne söyleyeceğini, Mila ve çocukların ihtiyaç duydukları yardımı almalarını nasıl sağlayacağını düşündü.

Dudaklarında tatmin olmuş küçük bir gülümseme dans etti. "Mükemmel. Yarın saat tam altıda benim dairemde ol ve en fazla üç giysi ve bir çift yüksek topuklu ayakkabı giyerek gel. İstedğin üçünü seç, ama seni becermeden önce bundan daha fazlasını soymam gerekirse, cezalandırmaya başlarız."

Şok onu kırbaçladı. Her zaman açık sözlü olmuştu ama keskin emri ve ardından onu yatağa atmaya niyetli olduğunu söylemesi hem onu çıldırtmış hem de libidosunu kabartmıştı. Dügün gecelerinden beri seks yapmamıştı. Mastürbasyon için bile ne enerjisi ne de mahremiyeti vardı. Uzun zamandır inkâr ettiği cinsel dürtüsü onun taleplerinden hiç rahatsız olmasa da, akli teklifinin kara mayınlarıyla dolu olduğunu biliyordu. Eninde sonunda bu durum yüzüne patlayacaktı.

Yine de reddedemezdi. "Peki."

Garson yemeklerini masaya koyana kadar ikisi de başka bir şey söylemedi. Jason'ın cızırdayan fajitalarının kokusu bile yemek için iştahını uyandırmamıştı. Başka tür bir açlık onu rahatsız ediyordu. O acımasız bir piç gibi davranırken neden onu bu kadar çok istesin ki? Çünkü onun bu yönünü her zaman ateşli bulmuştu ve Gia'nın kendi heyecanı şimdi onu kızdırıyordu.

Garsona teşekkür ettikten sonra ona döndü. "Önümüzdeki birkaç hafta iş sorun çıkarırsa, gerekli telefon görüşmelerini yaparım."

"Tabii ki yapacaksın," diye söylendi.

Onun alayını görmezden geldi. "Yengenizin siz yokken bir hemşireye ya da dadiya ihtiyacı var mı? Eğer öyleyse, bunu sağlayacağım. Onları zor durumda bırakmak istemem."

Suçluluk duygusu onu bıçakladı. Gia yumuşadı. "Teşekkür ederim. Çok cömertsiniz."

"Hiç de değil. Birlikte geçireceğimiz zamanı başka birini düşünerek geçirmeni istemiyorum."

Tabii ki hayır. Ve Jason istediğini elde etmeye alışkındı. Gia suçluluk duygusunu bastırdı. "Bu gece Mila'yla konuşacağım."

"Birkaç hafta sensiz idare edebilmesi için neye ihtiyacı varsa onu alacak. Anlaştık mı?"

Konsept zor değildi. Jason ona yirmi dört Kasım'a kadar süre vermişti ve o da buna izin vermişti. Bu yolu kendi özgür iradesiyle seçmiş olmasına rağmen, bu ona kendini kirli hissettiriyordu. "Evet."

Ona başıyla onay verdi. Sonra konuşma kesildi ve yemeğine daldı. Gia salatasına bakakaldı. Midesi bir ısırık alamayacak kadar bulanıyordu. Yeşillikleri ayıkladı ve ızgara tavuğu kopardı, yarın geceyi düşündü. Onun bedenine ve kalbine yeniden tamamen sahip olması ne kadar zaman alacaktı? Bir saat mi, yoksa bütün bir gece dayanmayı başarabilir miydi?

"Yemek yemiyorsun."

"Öğle yemeğini geç yedim," diye yalan söyledi.

Çatalını yavaşça yere bıraktı. "Bana karşı dürüst olmayan denizaltılara ne yaptığımı hatırlıyor musun?"

Orgazm yoksunluğu-saatlerce ve saatlerce. Cinsel organı kasıldı. Yanaklarına sıcaklık yayıldı. Zeytin tenli bir İtalyan kızında bile bu allığı fark etmemek imkânsızdı.

"Anlıyorum." Jason memnun görünüyordu. "Eğer bana şimdi gerçeği söylemezsen, geçen seferki şehvetli işkence yarın gece yapacaklarımın yanında önemsiz kalacak."

Gia dişlerini sıktı. Bu geceye kadar hiç tartışmamışlardı bile. Kendi isteğiyle onun büyüüne kapılmış ve kucağına düşmüştü. Şimdi Jason'a karşı koymaya çalışmak tahrik edici olduğu kadar boşunaydı da.

"Tamam o zaman. İçeri girdiğimde gergindim ve şimdi birkaç haftalığına da olsa beni satın almana izin verdiğim için midem bulanıyor."

Dudaklarını alaycı bir şekilde kıvrarak birasını kaldırdı ve onun şerefine kadeh kaldırdı. "Herkesin bir fiyatı vardır, Gia. Ben seninkini buldum."

Üçüncü Bölüm

Gia ertesi gece Jason'ın dairesine vardığında sinirlerine rağmen nefes almaya çalıştı. Ailesine söylediği bir yığın yalan onu hâlâ utançla haşlıyordu. Anlamayacaklardı. Mila ona kendinden ödün vermemesini söyleyecekti. Ailesi, kısa bir süreliğine de olsa ahlakını ve bedenini sattığı için hayal kırıklığına uğrayacaktı. Kardeşi burada olsaydı, yumrukları havada ve yarı otomatik silahıyla Jason'ın peşine düşerdi.

Bahaneler uydurmak herkes için çok daha iyiydi.

Şehrin sonsuza dek uzanan manzarasını havadan seyretmesini sağlayan cam asansörden indiğinde, cam bir duvardan aşağıya doğru akan su özelliğine sahip bir fuayeye girdi. Kapısı sol tarafta duruyordu. Bavulunu elinde tutarak telefonuna baktı. Saat altıya üç dakika vardı. On sekiz gün sonra akıl sağlığı ve kalbi yerindeyken nasıl gideceğine karar vermek için yüz seksen saniye. Tabii ki bu sorun üzerinde düşünmek için neredeyse yirmi dört saati vardı. Aklına hiçbir şey gelmemiştir.

Gia onun heybetli siyah ahşap ve ferforje kapısına odaklandı, ama ayaklarını hareket ettiremedi. Karnı sıkıştı. Kalbi tekledi. Kendini bunun üstesinden gelebileceğine inandırmaya çalıştı ama zihinsel moral konuşması işe yaramıyordu.

Kapı aniden açıldı ve Jason kot pantolonu, gece mavisi uzun kollu jarse triko bluzu, çıplak ayakları ve yüzünde tokatlamak istediği muzaffer bir gülümsemeyle orada durdu.

"Zamanında geldin. Çok iyi." Onu içeri almak için geri çekildi. Kadın kurşuni bacaklarıyla içeri girdiğinde, daha iyi günler görmüş bavuluna baktı. "Tüm getirdiğin bu mu?"

Tüm dolabını getirmesini mi bekliyordu? "Bana çok fazla kıyafete ihtiyacım olmayacağı izlenimini verdin."

"Yapmayacaksın." Kapıyı arkasından kapattı ve çantasını aldı. "Sen buradayken pek fazla kuralım yok. Mutfakta gördüğün ve istediğin her şeyi al. Bana danışmadan binayı terk etme. Yatak odamızın dışındaki güvertede ısıtmalı bir havuzum var. Alt katta da bir spor salonu var. İkisini de istediğin gibi kullanabilirsin. Sen buradayken çalışmak yok, özellikle de kardeşinin davasında. Herhangi bir aile meselesini

acil durumlar ortaya çıktıkça *birlikte*. Sahneye çıkarken bana Bay Denning diyeceksiniz. Söylediklerimde kafa karıştırıcı bir şey var mı?"

"Hayır." Neredeyse bir yıldır onu görmediği ya da önünde diz çökmediği için artık ona Efendi demesini istemediğini düşündü. Bu gayet iyiydi. O kesik acının hiçbir anlamı yoktu.

Ona bakmaktan kaçınmak için kişisel alanına göz attı. İki katlı bir pencere duvarının genişliği bir örtü ya da perde tarafından kırılmamıştı. O zaman neden zahmet etsin ki? Bu kadar yüksekte onları kim gözetleyebilirdi ki?

"Güzel ayakkabılar." En şık T-strap siyah topuklu ayakkabılarına baktı. "Onlarla birlikte giymek için hangi üç giysiyi seçtin?"

Küstahça tavırları Gia'nın kendini bir mal gibi hissetmesine neden oluyordu. Gia öfkesine hâkim olmaya çalıştı. Geçen yıl için onu cezalandırıyor muydu yoksa artık ona kur yapmak için bir nedeni kalmadığına göre gerçek Jason Denning'i mi görüyordu?

"Size de merhaba. Benim günüm telaşlıydı. Seninki nasıldı?"

"Seni tekrar becerebileceğim zamana kadar saatleri sayarken geçti gitti." Cebinden telefonunu çıkardı ve ona baktı. "Bekleyişim sona erdiği için şimdi çok daha mutluyum. Ve bu tavır bir daha duymak istemiyorum. Kabul etmediğin hiçbir şey yapmadım, bu yüzden sana hakaret etmişim gibi davranma."

Teknik olarak haklıydı ve bu Gia'yı tamamen kızdırdı. "Bütün giysilerimi burada bırakıp yere uzanmalı ve bacaklarımı açmalı mıyım? Yoksa sen üzerime çıkmadan önce yatak odasına kadar gidebilecek miyim?"

Jason dondu kaldı. "Kararını yeniden gözden geçirmen mi gerekiyor? Şimdi boşanmayı ve paradan vazgeçmeyi tercih edersen kapı hemen arkanda."

Çok soğuk. Aşık olduğu o sert ama şefkatli Dom neredeydi? Eğer akıllı olsaydı, bu ertelemeyi kabul eder ve kapıdan çıkıp giderdi. Ama bunu göze alamazdı. Ayrıca bu doğru bir şey de olmazdı. Onu incitmişti, şimdi o da onu incitmek istiyordu. Göze göz.

"Hayır. Ayın yirmi dördüne kadar kalıyorum."

Sessiz bir an için kızın öfkesinin ağırlığını hissetmesine izin verdi. "O zaman öyle davran yoksa sonuçları hakkında konuşmaya başlarız."

Gia ona bir daha boşboğazlık etmemesi gerektiğini biliyordu, ama ona bir şey sorması gerekiyordu. "Ailen şu anda seninle gurur duyar mıydı?"

Ağırlığını kaydırdı ve sorusunu düşünüyor gibiydi. Vardığı sonuç onu eğlendirmişe benziyordu. "Babam yapardı. Kahvaltıda başkalarını yiyen tam bir piçti. Annem bunu beklerdi. Aslında, daha birkaç gün önce seni

elime almamı önerdi.

ve beklentilerimde daha katı olmalıyım. Büyürken onu pek dinlemezdim ama sanırım şimdi bir şeylerin peşinde olabilir."

Verdiği cevap onu dehşete düşürdü, çünkü adam son derece ciddi görünüyordu. Davranışının dehşet verici olduğunu düşünüyor gibi de görünmüyordu. *Tanrım...* Sadece boyundan büyük işlere kalkışmakla kalmamıştı; gece bitmeden onu boğacağına hiç şüphe yoktu.

Jason yıldönümlerine kadar onun sadece bedenini değil, ruhunu da satın almıştı. Neredeyse hiç savaşmadan ona satmıştı.

Gia utanç içinde gözlerini kapadı. "Üzerimde bir kazak, sutyen ve kot pantolon var."

"Külotun yok mu?" diye mırıldandı kulağına, bavulunu yere bırakıp bir köpekbalığı gibi etrafında dönmeye başlarken. Adamın etrafındaki hışırtısını duydu, vücut ısınısını teninde hissetti.

"Yok."

"Çok memnun oldum. Her şeyi çıkar."

Kaşları birbirine çarparken gerildi ve metanetini bulmaya çalıştı. Bacaklarını onun için açması ve sadece intikam almak istediğini bilerek içine girmesine izin vermesi daha da mı zor olacaktı? Yoksa daha önce olduğu gibi, nefes nefese kalıp yalvarana kadar onu zevkten boğacak mıydı? Hangisinin daha çok acı vereceğini bilmiyordu.

Ayakkabılarını çıkararak dokulu ahşaba bastı. Sağlam ve rahatlatıcıydı, tıpkı babasının çalışma odasındaki zemin gibiydi. Gia kazağını başından sıyrıp yere bırakırken buna odaklandı. Arkasına uzanıp sutyenini çözerken ne yaptığını düşünmemeye çalıştı. Dantel pek bir şey örtmüyordu ama sutyenin sağladığı azıcık korumayı da çıkarınca meme uçlarına soğuk çarptı. Boncuklandılar. Bunun Jason'ın yakıcı bakışlarıyla bir ilgisi olduğuna inanmayı reddetti.

Jason yavaşça uzandı ve ona dokundu. Gia küçük bir nefesle irkildi. Parmak uçlarını belinin kıvrımından göğsünün kabarıklığına doğru gezdirip hassas boncuğun üzerinde gezdirdiğinde yüzünde bir gülümseme belirdi. İradesi dışında, bir arzu sarsıntısı vücudunu titretti. Nefesi kesildi.

"Güzel. Yumuşak," diye fısıldadı. "Şimdi kotunu çıkar da amını görebileyim."

Gia ürpertici bir nefes aldı, bütün vücudu gerilmişti. Neden h e m ona kızıyor hem de onu bu kadar çok istiyordu? Hangi mistik

Onun vücudu üzerinde kontrolü var mıydı? Yoksa onu hep sevdiği için mi karşılık veriyordu?

Pantolonunun düğmelerini açarken parmakları titriyordu. Fermuar hafif bir tıslamayla düştü. Sonra ellerini bel bandına yerleştirdi ve kalçalarından aşağı doğru itti. Bir yıl önce çok dardılar. O zamandan beri o kadar büyümüşlerdi ki, en ufak bir itişte dizlerine kadar düşüyorlardı. İçinden çıktı ve kazağının yanındaki tahtanın üzerine bıraktı.

Gia onun önünde çırılçıplak duruyordu, gözleri sımsıkı kapalıydı.

Jason onun çenesini avuçlarının arasına aldı. "Gözlerini kapatıp ben başka biriymişim gibi davranarak benden kaçamazsın."

Kirpikleri titreyerek göz kapaklarını kaldırdı. "Bu değil... Başka bir erkeği düşünmüyordum bile."

"Demek kurbanlık şehit rutini bu. Mükemmel," diye tersledi. "Hiçbir şey bir erkeğin daha fazla arzulandığını hissettiremez."

Gia yumruklarını sıktı. "Önümüzdeki on sekiz gün boyunca bana nerede olacağımı, ne giyeceğimi, nerede uyuyacağımı, nasıl diz çökeceğimi ve bacaklarımı nasıl açmamı istediğini söyleyebilirsin. Bana nasıl hissedeceğimi söyleyemezsin."

Tereddüt etti, bakışları onu içine çekti. Mavi gözlerinde bir sıcaklık görebilmeyi diledi; onun katı ilgisinin bir zamanlar sahip olduğu güvenlik ağı gibi görünmesini sağlayacak bir şey. Şimdi ise sadece boğazında tuttuğu bir bıçak gibi hissediyordu.

Sonunda geri çekildi ve arkasına uzanıp Gia'nın fark etmediği portmantodaki kabarık beyaz bornozu aldı. Bu ona çok küçük geliyordu ve Gia'nın, onu burada gece fetihleri için mi tuttuğunu merak etmesine neden oldu. Adam bornozu omuzlarından geçirip beline bağlamak için acele ederken, bu düşünceyle ağlamamaya çalıştı.

"Yukarı çık," diye buyurdu. "Koridorun sonunda yatak odamızı ve seni bekleyen birini bulacaksın. Birazdan geleceğim."

Biri mi? Şu anda onu yatağa atmak için gelmiyor muydu? Yoksa önce kirli işlerini yapması için başka birini mi ayarlamıştı? Kaşlarını çatı.

Kızgınlık dudaklarını sıktı. "Sorun mu var?"

Yukarıda onu bekleyen her neyse, duygularıyla yüzleşmesi ve onları kontrol altına alması için ona değerli bir zaman tanıyacaktı. İş sırasında bir ya da iki kez aklını kaçırarak kadar korkmuştu. Kendini toparlamış, zorlamış ve işini halletmişti. Bu da aynı stratejiyi gerektiriyordu.

"Yok."

Gia onun yanından geçip merdivenlerden yukarı çıktı. Evlenmeden önce, bir öpücük ve cilveli bir gülümsemeyle onunla alay edebilirdi. Şimdi omzunun üzerinden ona bakma riskini göze aldı ve onun gözlerini kırpmadan, kararlı bir şekilde kendisini izlediğini gördü.

Ürpererek büyük yatak odasına koştu ve adamın kişisel alanına ilk kez baktı. Gömme kutuların yumuşak ışıkları ve komodinin üzerindeki lambanın altın rengi parıltısı odayı aydınlatıyor, şehir manzarasının sesini kısıyordu. Koyu renk deri kaplı büyük yatak başlığı bir duvarı kaplıyor ve parıldayan boz kahverengi vurgularla beyaz kaplanmış kral boy yatağa hükmediyordu. Şık bir otel odası gibi görünüyordu. İçeride duran, her ikisi de muhteşem ve kusursuz bakımlı iki kadın dışında.

"Gia?" diye sordu otuzlu yaşlarının ortalarında bir sarışın.

"Evet." Onlar Jason'ın sevgilileri miydi? Yatak odası hikâyelerini falan mı dinlemesini istiyordu?

"Ben Michaela." Gülümsemesi genişledi, şaşırtıcı bir şekilde onu rahatlatan dostça bir jestti. Sonra yanındaki kadına işaret etti. "Bu benim asistanım Stacia."

Çok ufak tefek, egzotik esmer hoş geldin anlamında başını eğdi.

"Merhaba." Neler oluyordu? "Tanıştığımıza memnun oldum."

Michaela, "Benimle banyoya gelersen saçını yapmaya başlarız," dedi.

Saçları mı? Jason onu büyük yatağına yatırmadan önce saçlarının süslü bir şekilde düzenlenmesini mi istiyordu? Yine de bu onun gösterisiydi. Onu eğlendirmek için buradaydı.

"Elbette."

Köşeyi dönüp modern alana girdiklerinde kısa bir süre durdu. Çağdaş oval küvet odanın köşesinde koyu renkli arduvaz fayans üzerinde tek başına duruyordu. İki duvardaki pencerelerden şehir manzarası parlıyordu. İğrenç derecede pahalı mermerden bir çift makyaj masası sadece tezgahları değil, lavaboları da sert açılarla oymuştu. Bu parça bir duvarın yarısını kaplıyordu. Geri kalanını devasa bir duş kaplıyordu. Hiçbir perde ya da cam bölme yoktu. Duş başlıkları vücuda her yönden ve tepeden su püskürtecek şekilde tasarlanmıştı.

Michaela geniş alanın ortasına sedirli büyük bir deri sandalye yerleştirmiş ve Gia'yı ona doğru yönlendirmişti. "Lütfen buraya oturun."

Saçını yaptırmak tam olarak su işkencesi gibi değildi. Omuz silkerek koltuğa oturdu.

Michaela hemen ellerini Gia'nın saçlarına daldırdı, kabarttı ve dokusunu test etti. "Bana saçına ne yapmak istediğini söyle. Uçlarını temizlemek için kestirmeni tavsiye ederim. İstersen rengiyle de oynayabiliriz. Koyu kahverenginin altın tonları var. Güzel ama daha fazla sıcaklık katabilirim, biraz röfle ile yüzünüzü çerçeveleyebilirim. Ayrıca düşük farlarla size biraz derinlik kazandırabiliriz."

"Sana özel talimatlar vermedi mi?" Eğer evine gelmeleri için bir çift güzellik uzmanına para verdiyse, Jason'ın kararları kendisinin vermek isteyeceğini düşündü.

"Sadece doğal güzelliğinizi ortaya çıkarmak ve sizi mutlu etmek için."

Bu Gia'nın kafasını çok karıştırmıştı. Hiçbir zaman kız gibi bir kız olmamıştı ve vurgular daha sonra uğraşması gerekmeyen bakım anlamına gelecekti. Tabağı zaten doluydu. Ama bedava saç kesimi, bedava saç kesimiydi.

"Sadece bir düzeltme, lütfen."

Michaela hayal kırıklığını belli etmedi. "Elbette. Ben de bakım yapacağım. Artık kış geliyor, biraz daha neme ihtiyacınız olacak."

Tabii. Her neyse.

Michaela saçlarını ıslatırken Gia arkasına yaslanıp başını Jason'ın lavabolarından birine soktu. Stacia elinde birkaç şişe ojeyle ona yaklaştı ve pedikürü için bir tane seçmesini istedi. Dalgınca şeftali-bronz bir renk seçti ve Michaela onu şampuanlamaya başladığında iç çekti. Gia rahatlaması ve şımartılmanın tadını çıkarması gerektiğini biliyordu. Son bir yıldır hiç şımartılmamıştı. Bunun yerine, geçici dadının Tony Jr'a yatmadan önce masal okumayı unutacağı endişesi dikkatini dağıttı. Jason'ın yakında daha iyi bir ruh halinde olacağı umudu ise ikinci sırada geliyordu.

Bir saat sonra aynada kendine baktı ve şaşkınlıkla gözlerini kırptırdı. Michaela birkaç makas darbesi, fön makinesi ve birkaç saç maşası darbesiyle saçlarını vücut ve parlaklık dolu güzel bir şeye dönüştürmüştü. Stacia pedikürünü bitirmişti ve şimdi de tırnaklarını şekillendirip parlatıyordu.

Daha sonra banyodan çıktı. Al renkli, bej renkli dantellerle süslenmiş, göğüslerini saran ve kalçalarıyla flört eden bir bebek geceliği yatağın üzerine serilmişti. Çok küçük bir tanga da ona eşlik ediyordu. Bir çift yeni şampanya rengi Louboutin stiletto kutusunun üzerinde duruyordu, fiyonkları parlıyordu, kırmızı tabanları parlak bir uyarı veriyordu.

"Bütün bunları giymem mi gerekiyor?" diye sordu kimseye sormadan. Michaela "Henüz değil," diye cevap verdi ve asistanına döndü.

Stacia geniş bir masaj masasına benzeyen bir şey kurup üzerini temiz bir çarşafla örterken Gia bir tencerede ısınan balmumunu gördü. Midesi bulandı. Jason söylediği her şeyde ciddiydi. Onu yatağa atmaya niyetliydi. Bunun için de onun ağdalanmasını istiyordu. Sonuçta, neden parasının karşılığını almakta ısrar etmesin ki? Onu ne kadar incittiğini ve ona ne kadar borçlu olduğunu hatırlayarak masaya uzandı ve kocasına vücudundan başka bir şey vermeyeceğine yemin etti.

* * * *

Eliyle yüzünü ovuşturan Jason mutfağında volta atıyordu. Sarımsak ve otlar kızartılmış tavuk ve sebzelerin kokusu mayalı ekmeğin nefis aromasıyla karışıyordu. Şimdiye kadar acıkmış olmalıydı. Hatta açlıktan ölüyor olmalıydı. Saatin tik taklarından, aletin ağrısından ve sadece Gia'nın ona hissettirebildiği o iğrenç acının göğsünü oymasından başka bir şey fark edemiyordu.

Karısı parayı seçmişti. Çaresizlik içinde ona para teklif etmiş, kabul edeceğini hiç düşünmemişti. Daha ziyade, Gia'nın evliliklerini devam ettirmek istediği için Meksika restoranında buluşmayı kabul ettiği umuduna sarılmıştı. Gerçekte Jason, Gia'nın boşanmak için geldiğinden endişelenmişti. Onu aksi yönde ikna etmek için hızlı konuşmaya hazırды. Ama onun bu sefil teklifi kabul edip kendini satacağını hiç düşünmemişti.

Görünüşe göre diğerlerinden pek de farklı değilmiş.

Bu durumu kurtaran tek şey, Pazar günü geç saatlerde eve döndüğünde annesinin gitmiş olmasıydı. Şaşırtıcı olmayan bir şekilde, şifonyerin üzerindeki parayı almıştı. Daha sonra, Neiman'da kendini teselli ederken yeni bir arkadaş bulduğunu söylemek için mesaj atmıştı. Görünüşe göre adam onu The French Room'da akşam yemeğine davet etmişti. Jason o zamandan beri Samantha'yı görmemişti. Yeni arkadaşı onu "eğlendiriyor" olmalıydı. Adamın yeterince parası olsaydı, muhtemelen beşinci kocası olurdu.

Sonunda, Gia'nın kişisel ihtiyaçlarıyla ilgilenmeleri için tuttuğu iki güzellik uzmanı merdivenlerden inmeye başladılar, tüm aletler tekerlekli çantalarında paketlenmişti. Sessiz sarışınla birkaç kelime konuştu ama karısının işinin bittiği ve yukarıda onu beklediği gerçeğinin ötesinde pek bir şey duymadı.

Olmak istediğinden daha hevesli olan Jason kadınlara paralarını ödeyip bahşışlerini verdikten sonra yemek tepsisini hazırladı, soğutulmuş bir şişe şarap ekledi ve gelinini bulmak için yukarı çıktı.

Kapalı kapıya ulaştığında kalbi hızla çarpıyordu.

"Gia?" "Evet."

Sesi hiç de mutlu gelmiyordu. Ona gitmesi için birden fazla fırsat vermişti ama o paralı askerlik yolunu seçmişti. Onun için üzölmeyi reddetti.

Bir eliyle her şeyi dengede tutarak kapı kolunu çevirdi ve kapıyı açtı. Onu görür görmez tepsiyi neredeyse yere düşürüyordu. Hayallerindeki gibi görünüyordu, sadece daha iyiydi. Saçları gevşek dalgalar halinde sarkıyordu. Kadınlardan biri cildini ışıkların altında parlatan bir şey yapmıştı. Ayak tırnakları bile parlıyordu. Şu anda giydiği minicik dantel parçasını satın aldığında, onun içinde nasıl görüneceğini hayal etmiş ve fena halde sertleşmişti. Ama onu bizzat görmek? Vay canına. Onu çarşıflarının üzerine yayılmış, bakışlarını ona dikmiş, tangasını yırtıp pürüzsüz, somurtkan amını ortaya çıkarırken kollarını açmış olarak hayal edebiliyordu. "Becer beni" ayakkabısı tam olarak bunu yapma isteğı uyandırdı. Jason neredeyse ihtiyaçtan hırlıyacaktı. Ama Gia onun yarısı kadar istekli olsa seksten daha çok zevk alacaktı... ve ona yalan söyleyip eskiden olduğı gibi onu sevdiğini söylese.

Sabır.

Eğer Gia boşanmak ve özgürlüğü için para almak istiyorsa, önce her kuruşunu hak etmesini sağlamayı planlıyordu. Ve eğer çok şanslıysa, belki de ona nasıl doyacağını ve yoluna nasıl devam edeceğini bulacaktı.

Tepsiyi şifonyerin üzerine koydu, hâlâ onu inceliyordu. "Çok güzel."

Bakışlarını itaatkâr bir şekilde aşağıya çevirdi. Ya öyle ya da ona bakmaya dayanamıyordu. "Teşekkür ederim."

"Bize biraz yemek getirdim." Adam şarabı doldurdu ve kadın kadehi aldı, yüz ifadesi biraz temkinliydi. "Yeni sonlara..."

Yüzü tamamen kapandı. "Umarım hızlı bir tane olur."

Jason onaylamayan bir ses çıkardı, onu soyup düzleştirmeden önce üzerine damgasını vurma, onu kendisine yaptığı gibi esir alma isteğini bastırdı. Bunun yerine kendini beklemeye zorladı. Gia sanki sıvı cesaretine ihtiyacı varmış gibi kadehinin yarısını yudumladı.

Dişlerini gıcırdatmamaya çalışarak tabakların kapağını kaldırdı, sonra yatağı işaret etti. "Otur."

Yavaşça, kabarık beyaz yastıklara yaslandı ve tabağı aldı. "Teşekkür ederim."

Kızın bakışları uzaklaşmadan önce bakışları buluştu.

Jason lanetini tutarak ona bir çatal verdi. Kız çatalın ucundan tutup parmaklarına dokunmayı bile reddedince Jason'ın dudakları gerildi. Eğer kız ona dokunmaktan yeni bir nefret duyuyorsa, buna hemen bir son verecekti.

Tabak elinde, yatağın üzerindeki yastık grubuna yaslandı ve onun yanındaki yatak başlığına yaslandı. Çatalını pilavına batırarak yemeğe odaklanmak ve aralarında geçen hiçbir şey onu rahatsız etmiyormuş gibi davranmak için elinden geleni yaptı.

"Demek ailenizle uğraşıyorsunuz. Bana kardeşinizin katilini adalete teslim etme konusunda kaydettiğiniz ilerlemeden bahsedin."

Gia gerildi. "Hiç olmadı. Kardeşimin eski ortağı ilk başta Ricky Wayman adında bir haydutu işaret etti. Birkaç gün sonra çark etti ve emin olmadığını söyledi ama ben daha iyi biliyorum. Patrick ya korkutuldu ya da para aldı. Kardeşim ölmeden bir gün önce babama, Ricky'nin büyük bir iş çevirdiğini bildiğini ve bunu durdurmaya niyetli olduğunu söylemiş. Tony Ricky'nin bölgesinde öldü, bu yüzden kardeşimi kimin vurduğunu çok iyi biliyorum."

"Wayman'ı kimse tutuklamadı mı?"

"Onu sorgulamak için bile getirmediler." Ve belli ki bu onu çileden çıkarmıştı.

"Polis genellikle bir polis katilini yakalamak için elinden geleni yapmaz mı?" Alaycı ve delice bir şey narin yüz hatlarını çarpıttı.

"Genellikle, evet. Wayman'ın kötü bir şöhreti ve çok fazla ateş gücü var." Parmakları tabağını parmak eklemleri beyazlaşana kadar kavradı ve öfkeli bir nefes aldı. "Bence üst düzey yetkililer bunun kazanılamaz bir savaş olduğuna ve bu serseriye adalete teslim etmenin çok fazla cana mal olacağına çoktan ikna olmuş durumda. Bir sürü başka suçluyu ortadan kaldırıyor, yani..."

"Onun kaçmasına izin verdiler." Jason onun sözlerini kafasında evirip çevirdi, onun adına öfkелendi. Gia gibi ilkeli biri, birlikte çalıştığı rozetlilerin işlerini yapmalarını ve suçluları parmaklıklar ardına tıkmalarını istemekle kalmıyor, bunu bekliyordu da. Harekete geçmedikleri için hayal kırıklığına uğramıştı.

"Kesinlikle," diye onayladı, artık yemek yemiyordu.

Jason karısının geçen yıl vaktini nasıl geçirdiğini çok iyi biliyordu. Memur arkadaşlarından ihtiyacı olan yardımı alamadığı için, kardeşi için adaletten vazgeçmeyi reddetmişti. "Yani sen

Seni masa başına oturtuktan sonra bile tüm boş zamanını Wayman'ın izini sürerek ve onun suçlu olduğunu kanıtlamaya çalışarak geçirdin." Ona spekülâtif bir bakış gönderdi. "Ailen bilmiyor, değil mi?"

Gözlerini devirerek itiraf etti: "Babam Wayman'ın peşinden tek başıma gitmeyeceğime dair bana söz verdimmeye çalıştı ama annem çok kederli. Elimden geldiğince onu rahatlatmaya çalışmalıyım. O katilin parmaklıklar ardında olması yardımcı olacaktır."

Derin bir nefes alan Jason öfkesini geri çekmeye çalıştı. Gia'nın iyilik ve doğruluk duygusu bu insan avının dışında kalmasına izin vermezdi. Onu Gia'ya çeken kararlılık ve dürüstlüğün, tam da onu boğazlamak istediği şeylere dönüşmesi ne tuhaftı.

"Anlıyorum."

Gia tereddüt etti. "Öyle mi?"

"Değer verdiğin insanları acı içinde görmek zor, değil mi?" Başını salladı. "Dayanılmaz."

Jason daha fazla aynı fikirde olamazdı ve mantığı ona içinde bulunduğu koşulların önemli olmaması gerektiğini söylese de onun ıstırabını görmezden gelemezdi. "Soğumadan yemeğini ye."

Nefes verdi ve tamamen sönmüş gibiydi. "Aç değilim." "Bu bir rica değil." Ona sert bir bakış gönderdi.

"Tabii ki değil. Ve insanlar her zaman size itaat eder."

"Genel olarak, evet. Bunun için özür dilemeyeceğim, özellikle de sizin iyiliğiniz içinse."

Ve Jason, kız tabağındaki yemeğin en az yarısını bitirene kadar başka bir şey söylemeyi reddetti, hatta ekmeğin lezzeti karşısında kısık bir inleme bile çıkardı.

Yemeklerini bitirdikten sonra tabağını alıp aşağı indi ve bulaşıkları lavaboda bıraktı. Hizmetçisi sabah gelip dağınıklıkla ilgilenecekti.

Buzdolabını açıp büyük bir kristal fincanı kaldırdı, sonra çekmecedен tek bir kaşık aldı ve akşamki olayları zihninde tartarak yukarı çıktı.

Tekrar yatak odasına yöneldiğinde, Gia'nın artık yatağında olmadığını görünce tatsız bir şekilde şaşırdı. Elindeki eşyaları bir kenara koyduktan sonra odayı gözleriyle taradı ve rahat bir nefes aldı. Pencerenin önünde durup dışarı baktı, gökyüzünün aydınlatdığı geceye ve kentin yayıldığı alana bakıyordu

yerini daha kuzeydeki banliyölere bırakıyordu. Karısı fiziksel olarak odada onunla birlikte olabilirdi ama aslında milyonlarca kilometre uzaktaydı.

"Sorun nedir?"

Sarsılarak kendine geldi ve başını salladı. "Yok bir şey. Ben iyiyim."

Onunla yüzleşmek için döndüğünde, ifadesi nötr görünüyordu, her ne ya da her kim hakkında düşünüyorsa tüm izleri kaybolmuştu. Hayal kırıklığının hırıltısını içinde tuttu.

"Benim için otur."

Gia ayaklarını sürüyerek adamın dediğini yaptı ve yatağın kenarında durdu. "Sanırım çıplak? Domlук görevini yerine getirip benim ihtiyaçlarımı karşıladığına göre, şimdi de seninkileri karşılamaya niyetlisin, değil mi? Gecenin bu kısmında beni yatağa mıhlayacaksın?"

Jason öfkesinin yükseldiğini hissetti. Sonra onun oyununu anladı. "Bu anlaşmadan dolayı kendimi suçlu hissetmemi sağlamaya çalışman beni ne kızdıracak ne de durduracak kadar üzecek. Sana bir teklifte bulundum. Sen de kabul ettin. Hikâyenin sonu."

Ona küçük bir of çekti. "Bunu neden yaptığını anlamıyorum."

Onunla neden vakit geçirmek isteyebileceğine dair hiçbir fikri olmadığını itiraf ettiğini duymak canını sıkıyordu. Ayrıca bu ona onlardan çoktan vazgeçtiğini de söylüyordu. Kafasının arkasında bir yerlerde bunu biliyordu ama yine de onu rahatsız etti. "Kendimce sebeplerim var ve bunları paylaşmak zorunda değilim. Şimdilik benim itaatkârımsın."

"Oh, sadece söyle. Ben senin fahişenim ve benim üzerimdeki kontrolünü kullanmaktan zevk alıyorsun."

Jason dondu kaldı. Onun yemine gelmemek için içindeki her şeyi ortaya koyması gerekiyordu. "Durumu böyle görmeyi tercih ediyorsan seni durduramam. Senden sadece yatağa oturmanı istedim. Hâlâ bekliyorum."

"Peki." Kendini yatağın üzerine attı ve kollarını göğsünde kavuşturarak yastıklara yaslandı.

"Teşekkür ederim. Şimdi kollarınızı iki yanınızda tutun."

Koyu renk gözleri şüpheyle parladı. Sanki adamın niyetini tahmin etmeye çalışıyormuş gibi gözlerini kıstı. Sonunda itaat etti, kollarını omuzlarından düz bir şekilde uzattı, neredeyse kollarını ona açıyormuş gibi... ama tam olarak değil.

Jason yatak başlığının arkasına uzandı ve ayarlanabilir bir zincire bağlı yastıklı bir bilek kelepçesini kopardı, sonra da karısının bileğine geçirdi.

Nefes nefese, şaşkın bakışlarla onu süzdü. "Ne oluyor be?" "Şu anda sahnedeyiz. Bana ne demelisin?"

"Bu da ne, Bay Denning?" diye hırladı ve serbest kalan kolunu yanına doğru salladı.

Onu tekrar yakaladı ve diğer manşete getirdi. Gia onunla mücadele etti ve Jason sabrını zorladı. "Bileğini bana ver ya da güvenli kelimeni kullan. Bu boşanma."

"Piçlik yapıyorsunuz Bay Denning."

"Hepimiz senin gibi melek olamayız. Zıt kutuplar birbirini çektiği için..." Ona sıkı bir gülümseme verdi. "Merak ediyorsan söyleyeyim, alınmadım. Çok daha kaba insanlar bana çok daha kötü isimler taktı. Güvenli kelimeni mi söylüyorsun yoksa kendini bana teslim mi ediyorsun?"

Kavga Gia'yı terk etti. Elini ona doğru kaldırdı.

"Açık olmak gerekirse, gücünü bana vermeyi seçiyorsun, değil mi?" "Evet." Dişlerini sıktı. "Bay Denning."

Ona isteksizce yeşil ışık yakmış olsa da, yine de içinde bir tatmin duygusu vardı. Neredeyse bir yıldır ilk kez, sonunda arzuladığı hazzı kavuşacaktı ve bunu elde etmeye niyetliydi. "Mükemmel."

Parmaklarını kızın ön koluna dolayarak bileğini kelepçeyle aynı hizaya getirdi ve yerine oturttu. Şimdi güzelce onun merhametine kalmıştı.

"Fiziksel olarak herhangi bir şekilde rahatsız mısın?" diye sordu. "Hayır."

"Başlamadan önce söylemek istediğin bir şey var mı?" "Hayır."

"Ve senin güvenli kelimen..." diye sordu.

"Boşanma." Gia'nın sesi sanki öfkesini bastırmak için çok çalışmış gibi çıkıyordu.

Kendisinininkinden daha büyük olamazdı ve kız konuşmaya daha müsait hissettiğinde onunkinin özüne inecekti. Şimdilik aklında ona bir Dom/köle ilişkisinin nasıl işlediğini ilk ve son kez hatırlatacak başka bir şey vardı.

"Güzel." Komodininin içine uzandı ve bir uyku maskesi çıkardı. Parlak Teksas sabahlarında gözlerini kapatmaya ihtiyaç duyduğunda ya da huysuz küçük yardımcılarının tavırlarını düzeltmeye ihtiyaç duyduklarında harikalar yaratıyordu.

Maskeyi gözlerine doğru kaldırıp cırt cırtlı şeridi başının arkasına taktığında, kadın nefesini tuttu. "Jason, hayır."

"Affedersiniz?" Sesine keskin bir azarlama kattı.

"Özür dilerim, Bay Denning..."

Şimdi sesi nefes nefese ve korkmuş geliyordu ve adam hemen geri çekildi. Yüzünü ellerinin arasına alarak dudaklarını kulağına bastırdı. "Seninle ilgileneceğim."

Titrek bir nefes çekti. Efendi ve köle olarak geçirdikleri ayları zihinsel olarak gözden geçirdiğini, o zamanlar onun iyiliğini gördüğü tüm yolları hatırladığını neredeyse duyabiliyordu.

Ve yavaşça, donmuş kasları biraz eridi. "Teşekkür ederim."

Demek ki onunla oynarken öğrettiği terbiyeyi unutmamıştı. Gülümsedi.

Yataktan kalktığında Jason bir adım geri çekilerek Gia'nın bir kurban gibi iki yana açılmış, kollarını iki yana açmış, masum dantelleri meme uçlarını ve amını ondan zar zor saklamış, gözlerini kapatmış ve nefesini tutmuş, onun zevkini bekleyen halini hayranlıkla izledi. Beş santimlik topuklarıyla ısıtılı ayakkabılar zarif bacaklarını uzatıyordu. Onu becerirken bu ayakkabıların havada durması fikri onu tahrik ediyordu.

Yüzünü buruşturarak sertleşmiş sikini kot pantolonunun içinde düzeltti ve orada bıraktığı eşyaları almak için şifonyere doğru ilerledi. Bir kez eline aldıktan sonra yatağın kenarına, onun yanına oturdu. Tanrım, bunun için sabırsızlanıyordu.

"Ağzını aç."

Soluk alış verişi hızlanmadan önce nefesi kesildi. Sonra yavaşça nemli, pembe dudaklarını ayırdı. Onu öpmeyi, sikini o ağza sokmayı ve sıcak cennette boğulmayı o kadar özlemişti ki...

Kahretsın, yolda kalmalıydı.

Tabağı kaldırdı ve kaşığı içine daldırarak cömert bir ısırık aldı. Sonra dilinin üzerine koydu ve bekledi.

Tadı tomurcuklarına ulaşır ulaşmaz, kanını ateşleyen bir inlemeyle dudaklarını kaşığın etrafına sardı ve aleti emerek temizledi.

"Beğendin mi?" Onun için daha fazla şekerleme toplarken dudaklarında bir sırıtış belirdi.

"Bu harika," diye mırıldandı, yüzü zevkten gevşemişti. "Hatırladın mı?"

"Çikolatalı mus senin favorin, evet. Her şeyi hatırlıyorum."

Kadın gerildi. Jason sonraki seçeneklerini tarttı ama şu an için onu yeterince köşeye sıkıştırmış ve peşini bırakmamıştı. Kız durumu biliyordu. Şimdi onu ikna etmenin tam zamanıydı.

Kaşığı tekrar Gia'nın dudaklarına götürdü ve onu biraz daha itti. Gia tereddüt etmedi, ama köpüğü bir kez daha hevesle ağzına götürdü. "Sanırım bu şimdiye kadar yediklerimin en iyisi."

Çünkü beş yıldızlı bir aşçının peşine düşmüş ve bunu sadece onun için yapması için adama küçük bir servet ödemişti. Eğer onu kendisiyle yaklaşık üç hafta geçirmeye zorlayacaksa, ona bazı avantajlarını göstermesi gerekiyordu. Bu bir başlangıçtı.

"Sanırım ben de biraz denemek istiyorum."

Jason ona bu açıklamayı düşünmesi için zaman tanımak yerine tabağı ve kaşığı bir kenara bıraktı, sonra göğüslerinin arasındaki bebek bezini bir arada tutan düğmelere uzandı. Bir, iki, üç, hepsi hiç karşı koymadan çözüldü. Yumuşacık giysinin kenarlarını iterek ayırdı ve düğün gecelerinde onu son kez aldığından beri arzuladığı manzarayı ortaya çıkardı.

Güzelliğin her şekli ve boyutu vardı ama o bir göğüs adamıydı. Ve Gia o güne kadar gördüklerinin en güzeline sahipti. Yuvarlak, sıkı, iri ama orantısız değildi. Lekesiz zeytin derisinin santim santim çevrelediği esmer uçlar. Tek kelimeyle mükemmeldi.

Serin hava Gia'yı okşarken meme uçları gerildi. Ağzı sulandı. Vahşi bir sırtışıla parmağını köpüğün içine daldırdı, sonra koyu renkli, şekerli kremi şişmiş ucuna sürdü. Diğerinin kayıtsız kalmaması için onu da kapladı.

Gia'nın küçük elleri yumruk şeklinde kıvrıldı ve dudağını ısırdı, ama ona doğru eğildi, ağrısını dindirmesi için tek kelime etmeden ona yalvardı. Jason bunu memnuniyetle yerine getirdi.

Eğildi ve bir göğsünü avucunun içine alarak ağzına doğru kaldırdı. Çikolata kokuları, teninden yükselen etli misk kokusuyla karıştı. Şekerli meme uçlarından birini ağzına aldığı anda, kadının tadı onu sarhoş etti. Tatlılığıyla başını döndürüyordu.

Lanet olsun, Gia'yı özlemişti. Hiçbir kadın onun gibi kokmuyor, tatmıyor ya da onu onun gibi etkilemiyordu. Neredeyse yirmi yıldır seks uğruna seks yaptıktan sonra aradaki farkı biliyordu. Ve onun tepe noktasını, çikolatanın her bir parçasını yalayarak temizlerken Jason onsuz bir daha nasıl yapabileceğini merak ediyordu.

Memesinin sert ucunu emerken, Gia'dan bir inilti yükseldi, sanki tepkisini tutamıyordu. Adam ona izin vermeyi reddetti. Adamın vücudunu ondan saklanamayacak kadar iyi tanıdığını unutmuştu. Ama ona hatırlatacaktı.

Göğsünün hassas tepesini ısırdı, sonra üzerine çekip sertçe emdi. Başını yatak başlığına çarparak geriye savururken nefesi kesildi. Ağzının baskısını ememeden önce, ıslak meme ucunu başparmağı ve işaret parmağı arasında kavrayacak kadar geri çekti. O sırada

sıktı, diğer göğsüne yapıştı, sert ucunu diliyle yakaladı ve meme ucunun daha da sertleştiğini hissederken çikolatayı yedi.

"Jason..."

Karısının sesi bir inilti ile yakarış arasında bir yerdeydi. İçine çekti, bu küçük iç çekişin kafasında yankılanmasına ve Gia'nın onu arzulamasına neden olan tüm benzersiz özellikleriyle birlikte dönüp durmasına izin verdi. Ama şimdi yapması gereken bir şey vardı ve bu, her ne kadar aksini dilesede, kendi zevkiyle ilgili değildi. Ona tam olarak kim ve ne olduğunu hatırlatma zamanı gelmişti.

Jason geri çekildi, parmaklarını ve dudaklarını geri çekerek tüm uyarıcılığı ortadan kaldırdı. "'Jason' değil. Tekrar dene."

Kaşları çatıldı. Dudakları birbirine yapıştı. Gia'nın kafası karışmış ve hayal kırıklığına uğramıştı. Belli ki daha fazla zevk almak istiyordu. O ise saklıyordu. Belki şimdi onun neredeyse son bir yıldır nelere katlandığını biraz olsun anlayabilirdi.

"Bay Denning," diye haykırdı sonunda, göğüslerini ona daha da yaklaştırarak. "Lütfen..."

"Daha iyi," diye övdükten sonra meme uçlarını tekrar ağzına aldı, birbiri ardına, parmak uçlarıyla göğüslerinin yumuşak teninin tadını çıkardı.

Kapısından içeri girdiğinden beri kaslarını sertleştiren nişasta, ağzını şeker gibi sert tepelere her çekişinde daha da eridi. Artık onun kokusunu alabiliyordu. Kızın tahrik edici kokusu burun deliklerini dolduruyor ve kanını kaynatıyordu. Gia'yı her etkisi altına aldığı anda, onu hiçbir kadının ateşlemediği kadar ateşliyordu. Şimdi onu hissetmek, uzun ve soğuk bir kışın ardından gelen güneş gibi ısıtıyordu içini.

Ama onsuz geçen binlerce dondurucu mevsimden sonra, daha fazlasına ihtiyacı vardı.

Jason bir hırıltıyla ellerini kalçalarının üzerindeki küçük kayışların etrafına doladı ve tangasını yırtıp attı. Avuçlarını çıplak amının üzerine koyarak uzun zaman önce buraya yerleştirdiği iddiayı hissetmesini sağladı. Sonra elinin topuğunu dar bir daire çizerek doğrudan klitorisinin üzerine koydu. Adamın büyük memnuniyetiyle, kadın bacaklarını ona doğru daha da açarak gizli etine daha fazla erişmesine izin verdi.

Daha önce yanılmıştı. Karısı onu sadece sarhoş etmekle kalmıyor, büyülüyordu da.

"Gia, bebeğim, seni çok özledim," diye geveledi.

Neredeyse dilini ısırıp koparacaktı. Bunu asla kabul etmemeliydi. Gerçek ona güç veriyordu. Kendine dikkat etmeli, bir şekilde onun içinde kaybolmamalıydı.

Bir miyavlamayla kalçalarını ona doğru kaldırdı. Parmaklarını amının kadifemsi kıvrımlarının arasına soktu, parmaklarını ıslaklığına daldırdı ve klitorisini okşadı. Yavaşça sürtünmesi, etinin kaputunun altındaki sinir uçlarını uyandırırken onu kıvrandırdı. Sonra geri çekildi.

"Ben de seni özledim. Durma," diye yalvardı.

Bunu mu kastettiğini yoksa sadece onun duymak istediğini düşündüğü şeyi mi söylediğini merak eden Jason klitorisine tekrar masaj yaptı, küçük tomurcuğu sertleştiren ve daha fazlası için daha da yaklaşmasını sağlayan daha dairesel hareketler yaptı. "Bana başka kimin seni böyle hissettirdiğini söyle."

"Hiç kimse," diye nefes verdi.

Gia evlenmeden önce bunu itiraf etmişti ve o da aynı şeyin hâlâ geçerli olduğunu umuyordu. "Son bir yıl içinde sana başka kim böyle dokundu?"

Adam sinir yüklü bohçasını tekrar okşadığında, kadın inledi. "Hiç kimse."

"Benden sonra kimsenin bu güzel amcığı okşamasına izin vermedin mi?" Onun bunu tekrar itiraf ettiğini duymak istiyordu. Buna inanmak için can atıyordu.

Jason dokunuşunu yumuşattı, ritmik ritmi tam olarak istediği yere yoğunlaştırarak onu zevkin sınırına daha da yaklaştırdı.

"Hayır," diye nefes nefese kaldı. "Seni gazetede başka kadınlarla gördüğümde bile yapamadım..." Kalçaları gerildi ve onu daha derine çekmek için dönmeye başladı. "Bunu yapamazdım."

Onun sadakatsiz olduğunu mu düşünüyordu? Bu onu rahatsız ediyordu. Bunu düşünmesine izin vermek muhtemelen akıllıca olurdu ama karısı söz konusu olduğunda, henüz mantıklı bir karar verememişti.

"Birbiri ardına iyi bir amaç için 'uygun' tarihlerde yardımlara ve sanat gösterilerine katıldım. Fotoğrafçılar fotoğraf çekerken gülümsedim. Kimseyi yatağa götürmedim."

Gia başını çevirdi ve adamın dokunuşundan kurtulmak için bacaklarını birleştirmeye çalıştı. "Yalan söylemek zorunda değilsin."

"Haklısın," diye kabul etti. "Öyleyse neden zahmet edeyim ki? Evlilik öncesi anlaşmamızda başka biriyle yatmamı engelleyen hiçbir şey yok.

Ama ben yapmadım." Maskenin kenarlarından, kadının kaşlarının çatıldığını görebiliyordu.

"Bu hiç mantıklı değil."

"Neden?" Maskeyi yırtıp attı. "Çünkü benim bir kıçtan diğerine koşan hilekâr bir playboy olduğumu mu düşünüyorsun?"

Gözlerini kırıştırdı, ışığa yeniden alıştı ve ona odaklandı. "Böyle düşünseydim seninle evlenmezdim."

Jason kaşlarını kaldırarak ona baktı. "Sadakate ilham verecek kadar özel olmadığın için mi aldattığımı düşünüyorsun?"

"Hayır."

Topuklarının üzerinde geriye doğru oturdu. İnkâr etmişti ama buna inanmamıştı. Onun inandığından bile emin değildi.

"O zaman bana neden müzikli yatak oynadığımı düşündüğünü söyle."

Omuzlarını geriye atıp bacak bacak üstüne atarak gözlerini kapattı ve onun bakışlarıyla karşılaşmayı reddetti. "Hayatına devam ettiğini sanıyordum."

Onun kendi hayatına devam ettiği gibi. Lanet olsun. Muhtemelen o da aynısını yapmalıydı, ama şimdi Gia buradayken, onun gitmesine izin verebileceğine inanmıyordu.

Jason onun çenesini tuttu. "Bana bak."

Gözyaşlarıyla savaşıırken ağzı buruştu ve burnu kızardı. "Şimdiden istediğini alamaz mısın?"

Daha sonra ondan nefret etsin diye mi? Hayır. Onun kendisini sadece sikilecek bir beden olarak gördüğünü düşünüyor gibiydi. Ya da kendi zevki dışında hiçbir zevki önemsemediğini. Gelecekte herhangi bir ilerleme kaydedeceklerse, şimdi bu durumu düzeltmesi gerekiyordu.

Kadının üzerine çıkarak bir elini saçlarına daldırdı ve bakışlarını yakalayana ve ağzı tam onunkinin altında titreyene kadar çekiştirdi. İki parmağını ağlayan amına soktu ve başparmağıyla klitorisini dürttü. Kızın nefesi kesilip vücudu sanki iradesi dışında ona tekrar açıldığında, adam dudaklarını kızın yumuşak kadife dudaklarına yapıştırdı ve ağızlarını birbirine kaynaştırdı.

Onu yeterince hızlı içine çekemiyor, yeterince derine götüremiyordu. Ağzına doğru ilerleyip onu yiyip bitiren bir öpücük kondururken Jason ona dokunmuş, içine girmiş olmanın keyfini çıkarıyordu. Bunu tekrar yapmak istiyordu -sık sık- onun tadına bakmak ve tepkisini içmek istiyordu. Her küçük nefesini dinleyecek ve tamamen kendi ellerinde ve kontrolü altında olana kadar teslimiyetinin her santimini tekrar tekrar yiyecekti.

Parmaklarını karısının ağzına sokup çıkarırken, Jason karısını tahrik edici bir parıltı kaplayana, nefesini tutup bacakları kıpırdayana, kısıtlamalarına karşı koyup onu çılgınca öpene kadar bekledi. Sonra irkilerek uzaklaştı ve kızarmış güzel yüzüne sertçe baktı.

"Hayır..." Ona yalvardı. Adam

ona sadece kaşlarını kaldırdı.

"Bay Denning," diye ekledi aceleyle. "Lütfen."

Kahretsin, onu öldürüyordu. Ama bu dersin öncelikli olması gerekiyordu. Buraya para için gelme tercihine saygı duymayabilirdi ama onu bir fahişe olarak gördüğüne inanmasına izin vermeyi reddetti.

Başını sallayarak onun yalvaran bakışları karşısında yumuşamamaya çalıştı. "Sen benim itaatkârım ve karımsın."

"Evet, ama-"

"Hayır," diye düzeltti. "Düğün gecemizden beri başka bir kadına dokunmadım. Eğer sizi sadece kendi zevkim için kullanmak isteseydim, hiçbir şey beni şu anda sizi becermekten alıkoyamazdı, özellikle de sonrasında hissedeceğiniz kızgınlık. Bunu düşünmenizi istiyorum *Bayan* Denning. Geri geleceğim."

Dördüncü Bölüm

Kapı Jason'ın arkasından kapandı ve Gia yatak odasında tek başına kaldı. Jason'ın sözleri sessiz odada asılı kaldı ve Gia'nın bedeninde yankılandı. Jason'ın ani yokluğu Gia'nın kendini gülünç derecede yalnız hissetmesine neden olmuştu ama Jason'ın gitmiş olması vücudunun sadece Jason'ın ona verebileceği şeyler için zonklamasına engel olmamıştı. Göğüsleri çıplak ve amı açıktayken, çıplak savunmasızlığının farkında olmaması mümkün değildi. Kalbini boğazından söküp atacak gibi de görünmüyordu.

Ne haltlar dönüyordu?

Bir polis memuru olarak, bir erkeğin yatak odasında kendi isteği dışında tutulma fikri onu rahatsız etmeliydi. Ama Jason, Tony'nin katilini ararken yaralanmasını ya da ölmesini istemediği için onu bir masaya mahkûm etmişti. Kocası ona asla fiziksel olarak zarar vermezdi. Öte yandan, büyük olasılıkla kalbini kanatacaktı - sanki ayrıldıklarından beri zaten acı çekmiyormuş gibi.

Eğer az önce onu vücudundan parasının karşılığını sonuna kadar almak amacıyla tahrik etmediyse, o zaman neden ona dokunmuştu? Libidosunu yükseltebileceğini kanıtlamak için mi? Yoksa tamamen farklı bir şey için mi? Son yirmi dört saatteki davranışlarıyla ilgili her şey kafasını karıştırmıştı. Adamın boşanmak istediğini ve bunu ona nakit olarak ödmeden önce bedeniyle ödetmeye çalıştığını düşünmüştü. Şimdi ise... emin değildi. Eğer onu buraya sadece, yasal olarak ondan kurtulmaya başlamadan önce kullanmak için getirdiyse, neden sadık olduğunda ısrar ediyordu? Ya da en azından kâğıt üzerinde hâlâ karısı olduğu gerçeğinin altını çizmek istercesine evlilik adını bu kadar vurgulu bir şekilde söylesin?

Bir zamanlar onun kendisini sevdiğine inanmıştı. Kelimeleri asla söylememişti, ama sözlü sevgide eksikliğini romantik, abartılı evlenme teklifi gibi yüzlerce başka yolla fazlasıyla telafi etmişti. Mesela onun yıldız zambaklarını sevdiğini hatırlaması ve son dakika düğünlerinde onlarla dolu kocaman buketler yaptırması gibi.

Bu gece onun için çikolatalı mus yemek gibi mi?

Gia gözlerini kapattı. Neden her şey farklı olamıyordu? Jason'la evlendikleri gece dünyanın zirvesindeydi. Jason çok gösterişli bir damat olmuştu. Her nasılsa, yirmi dört saatten kısa bir süre içinde, zarif törenlerinin her ayrıntısıyla ilgilenmişti. Hatta bir seçim bile yapmıştı.

delicesine güzel gelinlikler kapısına teslim edildi, böylece bir tanesini seçip gerektiğinde kıvırtıp düzelttirebildi.

O gece, balodaki Külkedisi olmuş, büyülü bir akşam için onun ısıltılı dünyasına sürüklenmiş, kendini onun yanına ait olduğunu hayal ederek kandırmıştı. Tony'nin cinayet haberiyle çalan telefonu, saatinin gece yarısını vurmasıydı. Gerçeklik onu hayalden koparmıştı. Birdenbire kardeşinin sonsuza dek gittiğini, ailesinin bir kocası olduğunu bilmediğini ve sırf elinde tutamayacağı bir adamla evlenecek kadar aptal olduğu için ortadan kalkmayacak bir yığın sorumluluğu olduğunu fark etmişti.

Kendini Jason'ı zihinsel olarak bırakmaya zorladığında, Gia onun kendisini bir iki ay içinde unutacağından emindi. En fazla altı ay. Ama neredeyse bir yıl sonra, onu sonsuza dek bırakma fikrine karşı dirençli görünüyordu.

Hâlâ umursuyor olması mümkün müydü?

Gia saate baktı. Gideli sadece on dakika olmuştu. Nedense bir hafta gibi gelmişti. Ama bu yeni bir şey değildi. Evlendikten sonraki aylar boyunca Jason'dan uzak kalmak sadece bir acı değil, bir bela olmuştu; günlerini zehir eden ve gecelerine musallat olan bitmek bilmez bir özlem. Bu gece onun tadına birazcık baktıktan sonra, içinde gümbürdeyen ve ona yakın olmayı talep eden ihtiyaç yirmi kat daha kötüydü.

Evlilikleri konusunda ne yapacaktı? Her ne kadar ona karşı hâlâ bir şeyler hissediyor olsa da, sağduyusunu bir kez daha nasıl bir kenara atabileceğini bilmiyordu. Ama ikisinin sonsuza dek mutlu yaşaması bir hayal olsa bile, onu tekrar bırakma düşüncesi kalbinin sıkışmasına neden oluyordu.

Kapı açıldı ve düşünceleri aniden sona erdi. Çıplaklığını mümkün olduğunca gizlemek için otomatik olarak bacaklarını göğsüne doğru kıvırdı.

Jason kaşlarını çattı. "İndirin onları."

Kız razı olana kadar kıpırdamadan durdu, onları bir kez daha yatağın üzerinde düzleştirdi ve göğüslerini ortaya çıkardı.

"Dağıtın onları," dedi.

Öfkesini ve daha da sinsi olan uyarılmayı bastırmak için derinlere indi. Hiçbir şekilde bilmesine izin veremezdi. Zaten ona yalvarmıştı. Aptalca bir hareketti. Jason'ın onun üzerinde çok büyük bir hâkimiyeti vardı. Elini açıp kocasını ne kadar çok istediğini belli etmek ona sadece daha fazlasını verecekti.

Yine de kalçalarını ayırırken titremesine engel olamadı. Bakışları hemen onun seksine kaydı ve gözleri memnuniyetle parladı. Kadın hem arzu hem de utançla sarsıldı.

"Mükemmel. Biraz daha mus?" diye sordu ve komodinin yanına gidip kristal tabağı eline aldı.

Çikolata şahaneydi. Jason genellikle şekerli her şeyi alıp bırakabildiğinden, tatlıyı onun için birisine hazırlattığından şüphelenmişti. Bu şaşırtıcı jest çok tatlıydı, bu kelimeyi onunla özdeşleştiren pek az kişi vardı. Ama Gia onun bu yönünü daha önce de görmüştü ve var olduğunu biliyordu. Evet, bu gece bir pislik gibi davranmıştı, ama Gia bunu bekliyordu. Adam kızgın ve kırgındı ve sarsılan evliliklerinin suçunun çoğunu Gia taşıyordu. Şimdi onun düşünceli halini yüzüne vurmak sadece çocukça olurdu.

"Evet, lütfen."

Sanki onu reddetmediğine şaşırmış gibi rahatladı. Aylarca reddedildikten sonra ondan neden başka bir şey beklesin ki? Suçluluk duygusu Gia'yı yeniden kemirdi.

"Aç bakalım." Jason yatağın kenarına oturup köpüğün bir kısmını kaşıkladı, sonra da çikolatayı ağzına doğru götürdü.

İsteyerek onun için açtı, adam onu beslerken tüm güzellikleri diline doladı. İçindeki bağımsız kadın muhtemelen bundan hoşlanmamalıydı ama neden yalan söylesin ki? Bazen o kadar özenli, hatta şefkatli olabiliyordu ki, kadın eriyip gidiyordu.

Sessizlik içinde, Gia son lokmayı da yutana kadar dilinin üzerindeki lokmaları birbiri ardına kaldırdı. Gia boğazından kaçan mutlu iç çekişi zapt edemedi. "Teşekkür ederim. Bu inanılmazdı."

Jason bir tutam saçını kızın yüzünden uzaklaştırdı. "Bir şey değil. Elleriniz ve bilekleriniz nasıl?"

Hâlâ kelepçeli olmasına rağmen, her şey şaşırtıcı derecede rahattı. "Ben iyiyim ama neden beni kelepçeleyerek odadan çıktığınızı bilmiyorum. Hiçbir yere gitmiyordum."

"Değildin," diye onayladı. "Ama daha önce yalvardığın o orgazm benim. Bunun için neredeyse bir yıl bekledim. Onu benden kendi ellerinle almana izin veremezdim."

"Yapmazdım."

Omuz silkti. "İşimi şansa bırakmıyordum. Hâlâ aç mısın?" "Bu akşamki yemek normalde üç günde yediğimden daha fazlaydı. Ben doldurulmuş."

Dudakları gerildi. "Kilo vermişsin."

"Stresli olduğumda yemek yiyemiyorum."

Jason doğrudan yorum yapmadı, sadece yatağın uzak tarafındaki bileğinin kelepçesini çözmek için uzandı. Göğsü onunkine yakın duruyordu, yüzleri birbirinden birkaç santim ayırıyordu. Gia onun öpücüğünü yeniden ne kadar çok arzuladığını inkâr edemiyordu.

Bunun yerine, sanki onun ruhunun derinliklerini görmeye çalışıyormuş gibi sessiz ve anlaşılmaz bir şekilde baktı. Keskin mavi gözleri onu büyüledi. Kirli sakalları güçlü çenesini örtüyordu. Geniş omuzları odanın büyük bir kısmını gölgede bırakıyordu. Tanrı biliyordu ki yatakta iyiydi. Onu sevmese belki karşı koyabilirdi.

Sonunda bir mandalı açtı ve sol kelepçesi serbest kaldı. Jason geri çekilip diğerini serbest bıraktı, sonra da omuzlarına masaj yapmaya başladı. "Ağrıyorlar mı?"

Gia yalan söyleyecek kadar aptal değildi. Ayrıca, çok yakın bir gelecekte bileklerinin yine aynı kelepçelerle kesileceğinden şüpheleniyordu.

"Biraz."

"Benimle gel." Ayakkabılarını çıkardı ve ayağa kalkmasına yardım etti.

Sorularını yutkunarak adamın peşinden büyük banyoya gitti ve adam küveti çalıştırmaya başladı. Su ılıklaştığında, tıpayı aşağı indirdi ve ona dönmeden önce biraz hindistan cevizi ve misk içeren egzotik bir banyo yağı ekledi.

Bakışlarındaki ciddiyet karşısında yutkundu. Parmak uçlarıyla omuzlarını sıyırarak bebek geceliklerini kollarından aşağı kaydırıp ve vücudundan çıkardı. Önünde çıırılçıplak durduğunda, çiğ şehvet adamın yüzünü dağladı. Bu ifade, onu yere indirip hemen o anda becermek istediğini söylüyordu. Gia ona izin vermek istedi.

Elini uzattı, onu bir aşağı bir yukarı süzdü. "Atla."

Gia'nın aklına bir kez bile itaat etmemek gelmedi. Ilık su ayaklarını sararken ve ayak bileklerini yalayıp geçerken zevkle gözlerini kapadı.

Mila ve çocukların yanına taşındığından beri, küçük evin tek küveti evin diğer tarafındaydı ve Gia çocukların alanına girmekten nefret ediyordu. Ilık, güzel kokulu suya dalma lüksünü özlemişti.

"Arkana yaslan." Jason onun suya inmesine yardım etti.

Genelde soğuk yüzeyin tenine değmesini önlemek için küvetin dolmasını beklemekten hoşlansa da, itiraz etmedi. Ama arkasına yaslandığında, küvetin tüm yüzeyinin rahatça sıcak olduğunu fark etmek Gia'yı şaşırttı.

"Arka taraf ısıtılmalı mı?"

Belli belirsiz gülümsedi. "Evet. Aynı zamanda renkli LED aydınlatmalı bir hava küveti.

Havlular şimdi ısınıyor. Yerler de öyle."

Vay canına. Böyle lüksleri düşünmek için hiç durmamıştı bile. Ailesinde para her zaman sıkıntılıydı. Şimdi ise bu düpedüz bir sorundu. Yapabiliyorken bu şımartılmanın tadını çıkarsa iyi olurdu ama Jason bu lüksü onunla paylaştığı için çok daha özeldi. Aptal kalbine göre bunu yapmıştı çünkü öfkesine rağmen hâlâ onunla ilgilenmek istiyordu.

"Teşekkür ederim." Tekrar arkasına yaslandı ve gözlerini kapattı. "Rica ederim," diye mırıldandı.

Parmaklarını saçlarında gezdirdi. Her zaman sevdiği bir başka dokunuş. Ve hatırladı. Kafa derisini nazıkçe ovarken, ellerini şakaklarında gezdirirken, sertleşmiş boynunun arkasına mükemmel bir baskı uygularken Gia inledi. Sanki aralarında hiçbir şey yokmuş gibi dokundu ona. Jason'ın peri masallarındaki ruh eşi olma fantezisine yeniden kapılmak günahkâr bir şekilde çok kolay olacaktı.

Bir zamanlar ona fena halde aşık olmuştu. Bunun parasıyla hiçbir ilgisi yoktu ve her şey onunla çok kişisel bir şekilde ilgilenmesiyle ilgiliydi. Israrcı, evet. Elleri üzerindeydi, kesinlikle. Ama hayatında hiç Jason'a olduğu kadar sevildiğini hissetmemişti.

"Sakin ol," diye fısıldadı.

Gözleri kayarak kapandı. "Başka bir şey yapmayı imkânsız hale getiriyorsun." "Mükemmel." Saçlarını ellerinin arasında topladı ve tepesine tutturdu.

Kafa.

Sonra yeni bir şey kokladı; lavanta, biberiye, papatya ve tanımlayamadığı birkaç kokunun karışımı. Birden, adamın iri elleri omuzlarını kapladı ve yoğurmaya başladı, yağı kollarından aşağıya, sonra da boynuna kadar işledi. Kadın kısık bir inilti çıkardı ve adamın karşısında eridi.

"Jason," diye fısıldadı.

Eğildi ve dudaklarını kızın kulağına değdirdi. "Bu hoşuna gitti." "Hmm..." diye nefes aldı. "Evet."

Gia ilk geldiğinde, adamın onu hemen yatağa atacağından emindi. Fiziksel olarak değil. Ne de olsa yıldönümlerine kadar bedenini istediği zaman, istediği şekilde ona vermeyi kabul etmişti. Ama ona teslim olmasını emretmek yerine, onu ikna etmeye niyetli görünüyordu. Ve çok iyi bir iş çıkarıyordu.

"Hâlâ ağrıyor mu?" Omuzlarının ve kollarının gergin kaslarına ve tendonlarına masaj yaptı, parmaklarının her nazik dokunuşuyla birikmiş stresini çözdü.

"Hayır."

"Güzel."

Jason ellerini banyo suyuna daldırıp duruladı. Sonra kalçalarını ve belini okşadı. Parmak uçları nemli teninde bir yol çizerken Gia'nın nefesi kesildi ve tutuldu, ta ki göğüslerini ellerinin arasına alana kadar.

"Bunlar mükemmel," diye mırıldanarak meme uçlarına doğru ilerledi.

Dokunuşunu beklerken boncuk boncuk oldular, sıkılaştılar, uzadılar. Adam onları avucunun içine aldı. Başını küvetin kenarına yasladı ve titreyen bir nefes alıp tahrik olmuş bir şekilde dışarı verdi. Neden her zaman onun içini dışına çıkarıyordu?

Yanağını onunkine doğru kaydırdı, kirli sakalları dikenli bir yumuşaklıktaydı. Tenindeki hafif aşınma, sahip olduğu dokuya bir katman daha eklemişti. Adamın odunsu ve misk kokusu etrafını sarmış ve ona yüzlerce kez onu kolaylıkla kendinden geçirdiğini hatırlatmıştı. Şimdi onun sahasındaydı, onun şartlarına göre oynuyordu... ve yine onun yatağına doğru gidiyordu. Mutluluk dolu bir an için pişmanlık duymadı.

Son on bir buçuk ay çok yıkıcı, çok stresli ve korkunç geçmişti. Küçük yeğenleriyle uğraşırken Tony'nin katilini bulma sorumluluğundan geçici olarak kurtulmak harika ve suçlu bir rahatlamaydı. Jason'a bedeninden başka bir şey vermek akıllıca değildi ama Gia hâlâ önemseddiği gerçeğini saklayabileceğini sanmıyordu.

Jason meme uçlarını serbest bırakıp sonra tekrar sıkıttığında, ellerine doğru eğildi ve Jason'ın onu kavrayış şeklinden zevk aldı. Zevk, sanki bir şişe şarabın tamamını içmiş gibi düşüncelerini bulandırıyordu. Yarın çok kolay teslim olduğunu düşünecekti. Hatta yarın, kısıtlamalarını bu kadar çözebildiği için ona kızabilirdi.

Bu gece, umurunda değildi.

Burnunu onun boynuna gömdü ve içine çekti. "Tanrım, kokunu özlemişim. Vegas'tan ayrıldıktan sonra bir ay boyunca düğün gecemizde giydiğin geceliği kokladım. Bu beni sertleştirdi ve her seferinde seni becermek için acıktırdı. Tıpkı şu anda olduğum gibi."

"Beni baştan çıkarmaya çalışıyorsun." Sesinin suçlayıcı çıkmasını sağlayamıyordu.

"Denemekten vazgeçmek gibi bir planım yok. Sen benim karımsın, en azından ayın yirmi dördüne kadar. Sana böyle davranmaya niyetliyim. Seni soyacağım,

"Seni bağlayacağım, her fırsatta içine gireceğim ve sana sahip olacağım."

Ondan şüphe etmiyordu. Jason intikam duygusuyla ya da içinde kalan duyguların üstesinden gelme ihtiyacıyla hareket ediyor olabilirdi ve cinsel ilişki dışında ona karşı her yönden kayıtsız kalmak isteyebilirdi ama öyle olmadığını hissediyordu.

"Ayağa kalk." Yakındaki askılıktan bir havlu aldı.

Gia ürpererek razı olunca, adam sıcak havlu kumaşı Gia'nın etrafına sardı ve göğüslerinin arasına sıkıştırdı. Başı dönen ve dengesi bozulan Gia daha da yaklaştı. Göğsü Jason'ınkiyle buluştu. Jason kollarını ona doladığında Gia onun omuzlarını kavradı ve başını geriye yasladı. Elinde olmadan onun gözlerinin içine baktı. Artık kristal gibi soğuk değil, sıcak, koyu mavi görünüyorlardı. Çenesi sıkıştı. Burun delikleri alevlendi. Arzu yüzünü sıkılaştırdı.

Yaptığı en aptalca şey olabilirdi, ama Gia yüzünü kaldırdı, parmak uçlarında durdu ve ağzını Jason'a yaklaştırdı. Jason onu yarı yolda karşıladı, dudakları onunkilere çarptı.

Onu sıkıca tuttu ve sanki bir anda içine çekebilecekmiş gibi derinlere daldı. Ona yakın olmak için duyduğu açıklanamaz ihtiyaç, haklılık duygusuyla birlikte onu sersemletti.

Gia kendini ona açtı ve öpücüğünün saldırganlığını kabul etti. Çok uzun zaman olmuştu ve onu istiyordu, kaçınılmaz olarak ona verdiği güvenlik ve ilgi duygusunu arzuluyordu. İlişkilerine, karşılığında şehvetten fazlasını bekleyemeyecek kadar çok zarar vermişti ve muhtemelen bu zamanı Jason'ı sisteminden atmak için kullanmalıydı, eğer o da aynısını yapıyorsa. Sorun şu ki, bunu hiç istemiyordu.

Geçen yıl, her zaman istediğini elde edemediğini kanıtlamıştı.

Düşüncelerinin kafa karıştırıcı karmaşasını bir kenara iten Gia, onun kokusunda, tadında boğuldu. Adam vücudunu ağrıtıyor, kalbini acıtıyordu. Onun içinde kaybolunca kendini ona bıraktı.

Jason aniden koptu, bir nefes aldı, daha derine inmek için yeniden pozisyon aldı, havlusunu yumrukladı ve onu bir kez daha yuttu. Gia kendini durduramadı. Daha fazlasını arzulayarak küvetin kenarına doğru tökezledi ve vücudunu Jason'inkine bastırdı.

Kocasını banyo tezgâhına yaslandı ve Gia sonunda onun sertliğinin her santimini hissetti; göğsünü, karın kaslarını, kalçalarını ve onu mükemmel bir şekilde doldurduğunu hatırladığı sikini. Gia dilini onunkinin etrafında kıvrırırken inledi, yalvarıyordu çünkü kelimeleri söyleyecek kadar uzun süre ondan ayrılmaya zahmet edemiyordu.

Jason bir hırıltıyla geri çekildi, nefes nefese kalmıştı. Kadının yüz ifadesini uzun bir süre lanet okuyarak inceledikten sonra onu kaldırdı ve dönerek tezgâhın üzerine bıraktı. Havlunun köşesini göğüslerinin arasından söktü. Havlu düştü ve onu tamamen ortaya çıkardı. Adam tamamen giyinikti ve kadın onun sıcak bakışları altında kendini çok savunmasız hissediyordu. Kararlılık adamın yüzüne damgasını vurmuştu. Ona şimdi sahip olmak istiyordu.

Gia'nın meme uçları zirve yaptı. Kanı kaynarken ve amı sıkılırken midesi heyecandan düğümlendi. Bir daha ondan uzaklaşırsa büzüşeceğine ya da delireceğine yemin etti, bu yüzden onu kızdıracağını bildiği tek şeyi yaptı.

Bakışlarını indirdi, adamın fermuarının altındaki büyük çıkıntıyı fark etti ve bacaklarını onun için açtı. "Al beni."

* * * *

Jason dişlerini sıktı. Bunu yapmak *çok* kolay olurdu.

Ama içgüdüleri ona, sadece etten pay almak mı yoksa karısını sonsuza dek yanında tutmak mı istediğine karar vermesi gerektiğini söylüyordu.

Gia'yı yeniden hayatına alırsa, aralarındaki anlaşmadan duygularını çıkarması ya da Gia'nın onu bir kez daha incitmesi riskini göze alması gerekecekti. Ama şimdi onu yatağa atsa ve sonra yine parmaklarının arasından kayıp gitmesini izlese, o zaman ne olacaktı?

Jason bu düşünce karşısında, mantıklı davranana kadar bir kez daha odayı terk etmek ya da onu tamamen anlamsız bir şekilde becermek arasında kaldı.

"Lanet olsun," diye mırıldandı.

Nasıl bu kadar çabuk tekrar derisinin altına girmişti? Ya da gerçekten umursamayı bırakmış mıydı? Jason cevabı biliyordu. Bu bir teselli değildi.

Bu yüzden onu kalmaya ikna etmenin bir yolunu bulmalı, ne istediğini anlamalı ve ne pahasına olursa olsun ona bunu vermeliydi.

Hayatı boyunca, babasının neden Samantha'yla evlenecek kadar aptal olduğunu, onun parasına kendisinden çok daha fazla önem verdiğini merak etmişti. Ne yazık ki Jason şimdi anlıyordu.

"Söyle bana," diye ısrar etti, yüzünü ellerinin arasına aldı ve bakışlarını onunkilere dikti. "Ben kimim ve benden ne istiyorsun? Aynen öyle. Aramızda daha fazla iletişimsizlik istemiyorum."

"Sizi içimde istiyorum, Bay Denning." Gia'nın sesi titriyordu.

Burada ne olduğu umurundaydı. Eğer titrek ses tonuna sinirden başka bir şey sebep olmasaydı, konuşurken sesi bu kadar sabit çıkmazdı.

Daha önce tartışmışlardı.

"Şu anda sahneye çıkmıyoruz. Tekrar dene." "J-Jason..."

Başını iki yana salladı. "Ben *senin için* kimim? Sadece becermek istediğin bir adam mı?"

Geri çekildi, şok kaşlarını kaldırdı ve çenesini düşürdü. "Hayır. İdeal bir ilk yıl geçirmemiş olabiliriz, hatta bir balayı bile yaşamamış olabiliriz ama yasal olarak hâlâ evliyiz."

"Ama hiçbir zaman gerçekten kocan olma şansım olmadı, peki bu bizi nereye götürüyor?"

Gia geri çekilmeye çalıştı. "Seks istediğini sanıyordum."

Jason sağlam durdu. "Ne istediğimi düşündüğünü sormadım. Sorumdan kaçıyorsun."

Yüz ifadesi biraz suçlu görünüyordu. "Sen benim kocamsın." "Bu doğru. Ve...?"

Gia'nın onun pençesinde kıvrınması, ona karşı beslediği duyguları itiraf etmeye hazır olmadığını gösteriyordu. Bedenini teslim etmeye hazırdı. Jason onu kendisine bağlamak için bunu kullanacaktı. Bunu başardıktan sonra da kalbinin en azından bir köşesini ele geçirmek için var gücüyle çalışacaktı. Bu işe yaramazsa... daha çok parası vardı.

"Çıkar ağzındaki baklayı. Benden ne istiyorsun? Bu gecenin bir anlamı var mı yoksa sadece söndürülmesi gereken bir ateşin mi var?"

"Hayır," diye ısrar etti. "Neden aramızdaki her şeyi bu kadar çirkinleştiriyorsun?"

"Sadece ne için yalvardığınızı anladığımdan emin olmaya çalışıyorum."

Dudakları gerildi. Bir hışımla aynaya yaslandı ve vücuduna sarmak için havlusuna uzandı. Adam ellerini kalçalarının iki yanına koyarak havluyu tezgâha sabitledi.

"Bırakın alayım," diye ısrar etti. "Cevap ver bana."

Ona küçük bir hırıltı verdi. "Bu zamanı birlikte geçirmemizi isteyen sendin. Ne istiyorsun?"

"Benden saklanmayı bırakıp dürüst olman için."

Gia kollarını çıplak göğüslerinin üzerinde kavuşturdu. "Ne söylememi istiyorsun? Seni arzulamaktan hiç vazgeçmedim. Tamam. Gerçek bu, ama iyi davrandığında senden daha çok hoşlanıyorum."

"Güzel mi?" Jason onun sözlerini kafasında evirip çevirdi. "Bu da ne demek oluyor?"

"Banyoda bana yardım ettiğin ve omuzlarımı ovduğun zamanki gibi, beni azgın olmakla ya da herhangi bir erkek için çaresiz olmakla suçladığın zamanki gibi."

"Seni öpmem ve parmaklarımı amına sokmam hoşuna gitti mi?"

Yanaklarında hafif bir kızarma oldu. "Yaptığımı biliyorsun."

İtirafı yüksek sesle değildi ama adam duydu. Ve anladı. Ona ne zaman değerli bir sevgili gibi davransa Gia ona açılmıştı. Gerçekten hâlâ umursuyor olma ihtimali var mıydı?

Bu düşünce onu olması gerekenden çok daha fazla heyecanlandırdı. "Kollarını bana dola."

Pazılarındaki tutuşu bırakması uzun bir anını aldı. Sonunda bıraktı ve daha da yaklaşarak kollarını yavaşça ona doğru kaldırıp boynunun arkasında kavuşturdu.

"Güzel."

Kadının vücut ısısı yükseliyor ve kokusu adamın etrafında dönüyordu. Onun burada olması bile onu hemen sahiplenme isteğiyle kudurmasına neden oluyordu. Muhtemelen durmalı, kendini ve durumu kontrol altına almalı, yeniden toparlanmalı ve plan yapmalıydı. Gerçekten yapmak istediği tek şey, onu bir daha asla terk etmeyi düşünmemesi için alev alev yanan bir yangında tüketmekti.

Jason onun dudaklarını bir kez daha kendi dudaklarıyla kapadı. Dikkatli bir düşünceye benzeyen her şeyden vazgeçti ve yakıcı bir öpücükle Gia'nın ağzını kavradı, derin derin okşadı, dudaklarının öpücüğüne şekil verdiğini hissetti. Gia'nın nefesi kesildi ve saçlarını tuttu. Arzu onun bedeninden onunkine ve oradan da geri dönerek, bunaltıcı bir günde Dallas'a güç verecek kadar büyük bir enerjiyle harekete geçti.

Kızın kalçalarını çaresizce kavrayan adam, onları araladı ve ağrıyan fermuarı kızın amına dayanana kadar onu kendine doğru çekti. Jason onları ayıran fermuara lanet okudu. Neden kendi giysilerini de çıkarmamıştı ki?

Kararlı bir öfkeyle sürüklenerek ayrıldı ve gömleğini çekti, lanet şeyi nasıl çıkardığını gerçekten umursamıyordu. Çekiştirirken bazı düğmeler yere çarptı ama olsun. Karısına tekrar sahip olmak çok daha önemliydi.

Kot pantolonu, Gia'nın içinde olmak için yanıp tutuşan ihtiyacının yanında kurban düştü. Çıtçıtını yırttı ve fermuarını indirdi, sonra da iterek çıkardı.

O da çıplak ve muhtaç bir halde duruyordu.

Bir yanı onu bu kadar çok istemekten gerçekten nefret ediyordu. Kafasının içinde çığlık atan o ses babasının sesine benziyordu - hesapçı ve uzak. Ama bırakın hayatının geri kalanını, onsuz bir saat daha nasıl dayanabileceğini merak ediyordu. Jason bağlanma konusunda hiçbir zaman iyi olmamıştı ama Gia'yla öylece... oluvermişti.

Kahretsin, bu duygular çok yabancıydı. Ona çok fazla güç verseler bile, önümüzdeki altmış saniye ya da daha kısa bir süre içinde onun içinde olmak istiyordu.

Jason banyo dolabına uzanıp bir prezervatif aldı. "Bana bunu istediğini tekrar söyle."

Gia başıyla onayladı.

"İstiyorum." "Beni

istediğini söyle."

Yüzü yumuşarken bakışları ona yapıştı. "Seninle tanıştığımдан beri başka kimseyi istemedim."

Kadının titreyen itirafı karşısında siki daha da fazla sızladı. Kendisi de aynı deneyimi yaşamamış olsaydı, muhtemelen içindeki alaycıya boyun eğerek ve onun yalan söylediğini varsayardı. Ama bu sözlerin ne kadar doğru olabileceğini ilk elden biliyordu.

"Sonrasında pişmanlık yok," diye uyardı.

İfadesinde bir tereddüt belirdi. Bu Jason'ı rahatsız etti. Hatta onu endişelendiriyordu.

Sonunda başını salladı. "Hayır. Seninle tekrar birlikte olana kadar kendimi bütün hissetmeyeceğim, en azından bu seferlik."

Bir kere, kışımın kenarı. Onu aldıktan sonra bir daha bırakmayacaktı. Ama kendini şimdiye kadar içinde kaybettiği en kaygan, en ateşli cennetin içine daldırmak varken bunu tartışması mümkün değildi.

"Kendimi tutmayacağım." Folyoyu yırttı ve prezervatifi ağrıyan sikinden aşağı yuvarladı.

"Bunu yapmanı istemezdim."

Ve gitmesine izin vermeyeceğim. İyi ya da kötü... Ölüm bizi ayırana kadar.

Sessiz bir yemin eden Jason bir çift parmağını Gia'nın kıvrımlarında gezdirdi. Kadın inledi ve onun ıslak sıcaklığı Jason'ın tüm endişelerini dindirdi. Karısı da en az kendisi kadar hazırды ve daha sonra ona istediği gibi dokunacak, ona vermeye yemin ettiği orgazmlar için kızarışını, inleyişini ve sızlanışını görmekten zevk alacaktı. Ayrıca hayatlarının geri kalanında onunla paylaşmayı düşündüğü yatağa da düzgün bir şekilde girecekti. Şu anda, onu tekrar kendisine ait kılmaya ihtiyacı vardı.

Jason onun kalçalarını kavradı ve kığını tezgâhın en ucuna kadar sürükledi. Uzun boylu ve uzun bacaklı olduğu için şükreliyordu. Ve sonra elini sikinin etrafına sarıp şişmiş, ağlayan amcığına götürürken hiçbir şey düşünmedi.

Başını Gia'nın bunaltıcı açıklığına gömer gömmez, kalçalarını kavradı, bakışlarını onunkilerle birleştirdi ve içine doğru tünel açmaya başladı. Gia onu sıcak bir ipek gibi kavradı ve zevk anında vücudunda alevlenirken gözlerini şaşı yaptı.

Adam daha derine iterken kadın gerildi ve nefesi kesildi. Jason dişlerini sıktı. İkisi için de neredeyse bir yıl olmuştu. Tabii ki kadın sıkıydı. Taşaklarına kadar sokup amına vurma dürtüsüyle savaştı. Kahretsin, bu prezervatifi takmak istemiyordu. Onu çıtırçıplak soymak ve tohumlarını içine akıtmadan önce duvarlarının doruğa ulaştığını hissetmek, çocuklarıyla birlikte şişmesini ummak...

Kahretsin, tüm kontrolünü kaybetmeden önce bunu düşünmeyi bırakmalıydı. Gia'yla tekrar birlikte olmak için acele etmeyecek kadar uzun süre beklemişti.

Yavaş vuruşlar, ileri geri kolay pompalamalar. Adamın omuzlarını kavradı, içine girmeyi başardığı her santimde gözleri genişliyordu.

"Gia." Sesi sanki zımpara kağıdıyla bilenmiş gibiydi. "Her şeyimi al."

İçine girmek için savaşıyor, onun sıkı etinin sürtünmesi her yerinde... Kahretsin, bu onu çözüyordu.

"Deniyorum." Bu sözleri neredeyse ağlayarak söylüyordu.

"Derin nefes al. İçeri...evet. Şimdi bırak." Şaşırtıcı bir şekilde, kadın onun etrafında gevşedi ve adam biraz daha battı, yarısından fazlası içeri girdi.

"Jason," diye mırıldandı.

Kalçalarını daha sıkı kavradı, parmakları ısıırıyordu. "Biliyorum," diye nefes nefese kaldı. "Derin bir nefes daha. Birlikte çok iyiyiz. Beni içine aldığında, seni derinlemesine becereceğim ve kendini çok iyi hissetmeni sağlayacağım. Sadece izin ver... Evet. İşte böyle," diye inledi tamamen içine kayarken. "Oh, bebeğim."

Gia onun omuzlarını kavradı ve miyavlayarak altında mükemmel bir ritimle hareket etti.

"Çok iyi hissediyorsun. Bütün gün senden başka bir şey düşünemedim." Adam onun yemyeşil kığını okşadı ve işkence edercesine yavaş bir hareketle geri çekildi.

"Bunu hayal etmişim," diye inledi. "Bizim hakkımızda hayaller kurdum."

Kadının yalvaran ifadesi adamın bir kez daha derine itme dürtüsünü

körükledi. Onun doruğa ulaşmasını teşvik etme ihtiyacı onu harekete geçirdi. İşini bitirdiğinde

Doyana, tükenene ve gülümseyene kadar tekrar tekrar yapmak için.

Kararlı bir şekilde, bir kez daha onun derinliklerine itti. Bu sefer suya dalmak, ılık bir havuza dalmak kadar kolaydı.

"Lütfen." Tırnakları onu ısırdı. "Öyle hissettiriyor ki..."

"Mükemmel. Evet." Gia'nın ipeksi siyah saçlarına bir yumruk attı ve ağzını onunkine yapıştırdı, onu içine çekti ve elinden gelen her şekilde doldurdu.

Kızın iniltisi onu daha da sertleştirdi. Taşakları sıkılaştı ve kalbi çarptı. Onu her seferinde amansız bir itiş gücüyle çözmek için elinden geleni yaptı. Kadının baharatı burun deliklerini dolduruyordu. Hayatı yaşadığı gibi, şefkatle ve dürüstlikle, tüm benliğini ortaya koyarak sevişiyordu. Kokusu ona yapışmıştı, sanki bir an bile onu bırakmasına dayanamıyormuş gibi. Bu hisler onu orgazmla flört ettiriyordu. Ve her hamlede onu daha çok arzuluyordu.

Gia bir solukla dudaklarını onunkilerden ayırdı. "Daha hızlı. Daha sert!"

Normalde kimseden emir almazdı, özellikle de bir itaatkârdan. Ama bu gece aynı fikirde değildi. "Dur bakalım."

Jason tekrar kadının içine girdi, hatırlayabileceğinden çok daha derine. Aleti rahim ağzını dürttü. Kızın tırnakları adamın sırtını tırmaladı. Kadın zevkle haykırdı. Jason acımasız bir ritim tutturdu, kalbi kulaklarına çarpana ve bacakları titreyene kadar zevklerini kovaladı. Kahretsin, dayanamayacaktı ve onun da dayanamayacağından emin olmalıydı.

Jason elini aralarına kaydırды, parmak uçları Gia'nın klitorisinin etrafında dolaştı. Gia kasıldı ve onu pençeledi, amciğı kenetlendi. Gözlerini kırıştırdı ve nefesini tuttu, sessizce yalvarıyordu, her kası beklentiyle gerilmişti. Sonra doruğa ulaştığını haykırdı. Ses karo duvarlardan ve zeminden sekerek kulaklarında çınladı. Bundan daha fazlasını istiyordu.

"Benim için gel, bebeğim. Evet..." diye inledi kadın onu daha derine emerken. "Çok. Lanet. İyi."

Kızın zirvesi sınırsız ve güzel bir şekilde uzadıkça Jason'ın omurgası karıncalandı, taşakları sıkılaştı. Jason'ın kendini kontrolü kırıldı.

Ona hiç tatmadığı kadar zevk veren adam olmak istiyordu; gülecek birine, tutacak bir ele, gözyaşlarını paylaşacak birine ihtiyaç duyduğunda başvurduğu kişi olmak istiyordu. Ne pahasına olursa olsun, ne kadar enerji harcaması ya da para yakması gerekirse gereksin, onun için o adam olacaktı.

Jason son bir uzun vuruşla dünyasını tamamen Gia'ya odakladı ve kendini bıraktı. Kokusu içini doldurdu. Eti onu çevreledi. Kalbi onunla birlikte atıyordu.

boğuk bir iniltiyle onun adını haykırırken ve ona her şeyini verirken.

Beşinci Bölüm

Dokuz gün sonra

Gia merdivenlerden indi, zayıf sabah güneşi kalın bulutların arasından mutfığa süzülüyordu. Kasım ortası biraz serinlemişti ve kollarını kendine dolayarak Jason'ın tişörtüne sarındı, keşke daha sıcak giysiler giyseymdim diye düşündü. Yine de onları hemen çıkarırdı. Ne de olsa yatakta bir dikişe ihtiyacı yoktu.

Birinci kattaki büyük açık alana indiğinde, onu üzerinde bir çift eşofman altı olduğu halde büyük odada volta atarken buldu. Telefonu kulağına götürürken naylon atletini çıkarmış ve kalın bir omzuna atmıştı. Onu görmek bile ilk kez aşık olan bir kız gibi ürpermesine neden olmuştu.

Pencereden dışarı bakarken, "Bir rapora ihtiyacım var," dedi.

Antrenmandan arta kalan ter dalgali saçlarını yüzünden uzaklaştırıyordu. Ağırliğini her kaydırduğında, nefes aldığında ya da şimdi yaptığı gibi koluyla öfkeli bir hareket yaptığında sırtındaki kaslar dalgalanıyor ve hareket ediyordu.

"Ne demek ilerleme yok? Bu kabul edilemez." Jason durakladı. "Sahip olmadığım tek şey zaman, o yüzden bana sabırlı olmamı söyleme. Bir hafta oldu. Eğer sonuç alamıyorsak başka bir taktiğe ihtiyacımız var demektir."

Odanın diğer ucuna, ön kapıya doğru yürüdü. Gia aval aval bakmaya devam etti. Geniş omuzları zayıf bir bele, dar kalçalara ve kaslı bacaklara dönüşüyordu. Şortunun ince kumaşı inanılmaz derecede çekici arka tarafına yapışmıştı. Neredeyse her sabah alt kattaki spor salonunda tüm potansiyelini zorladığı bir sporcu vücuduna sahipti. Bugün, ekstra kardiyo eklemiş, antrenmandan önce onunla çığlık atana kadar sevişmişti - defalarca.

"Benden öneri mi istiyorsun? Bu senin uzmanlık alanın değil mi?" Jason ön kapıyı açtı ve *Wall Street Journal* orada bekliyordu. Gazeteyi almak için eğildi ve avucunun içinde sıktı. "Daha fazla paraya ihtiyacın var mı?"

Diğer hattaki kişi bir şeyler söyledi ve Jason daha da gerildi.

"O zaman bahane duymak istemiyorum. Sorunu çözün." Yontulmuş profilini ve sessiz öfkesini ortaya çıkaracak kadar döndü. "Seni serbest bırakmadan ve istediğim şeyi yapabilecek birini bulmadan önce yetmiş iki saatin var."

Kocası tam gaz iş yapıyordu. Birkaç telefon görüşmesine şahit olmuştu. En azından para yönetimi söz konusu olduğunda akıcı bir Japonca konuşması onu şok etmişti. Artık kiminle konuşursa konuşsun, Jason'ın istediğini elde etmeye alışkın olduğunu ve elde edene kadar çok çalışacağını tam olarak anlamıyordu.

Bu onların ilişkisini tarif ediyordu. Kalbini bedeninden ayrı tutmaya çalışıyordu, ama Jason her gece onu yıldızlara fırlatıyor, bitkin düşüp başı dönene kadar yukarı çıkmaya teşvik ediyordu. Sonra Jason onu kendine yakın tutuyor, kalpleri birlikte çarpıyordu, ta ki kadın parçalanmadan ondan tekrar ayrılıp ayrılamayacağını merak edene kadar.

Gia uzun süre boyunca sadece en acil sorunlarla uğraşmıştı. Geleceği ve onunla ilgili sorunları, üzerinde "sonra" yazan zihinsel bir bölmeye tıkmış ve kilit altına almıştı. Jason yavaş yavaş zihinsel güvenlik bariyerlerini bir koçbaşı gibi dövüyordu. Gia kendini tehlikeli bir şekilde teslim olmaya yakın hissediyordu. Yıldönümlerinde onunla yollarını sonsuza dek ayırma olasılığı Gia'yı dehşete düşürüyordu.

"Bunu deneyin. Haberi yaymak çok önemli ama bunu dikkatli yapın," diye ısrar etti ve mutfığa doğru geri döndü. Onu gördüğü anda gözleri karardı. "Seni sonra ararım." Jason cevap beklemedi. Sadece telefonu kapattı. "Günaydın."

"Günaydın." Sözcük nefes nefese çıkmıştı ve kendini tekmeledi. Sesi neredeyse hissettiği kadar aşıkmiş gibi çıkıyordu. Jason gibi bir adam onun duygularını kullanarak ondan istediği tüm seksi ve bağlılığı koparabilirdi.

Teslim olmak o kadar kötü mü olurdu? Artık intikam almak ya da onu sisteminden atmak istiyor gibi görünmüyordu. Aslında, her gece onunla konuşma, ona dokunma, onu inceleme ve kaşıklama şekli, aklında tamamen başka bir şey olup olmadığını merak etmesine neden oldu.

Şehrin ışıltılı ışıklarına bakarlarken, adamın dün gece onu kanepenin üzerine yatırıp kalın sikinin vahşi darbeleriyle nasıl pompaladığını hatırlayınca, bir ürperti, kısmen soğuk, kısmen arzu onu sarstı. Kulağına onu arzuladığını ve onun her zaman buraya ait olduğunu haykırmıştı.

Akıllıca değildi ama vücudu onunkiyle birlikte akmış, zevki gelgitteki okyanus gibi ona doğru yuvarlanmıştı. Ve lanet olsun ki kalbi direnmeyi bırakıp teslim olmayı arzulamamıştı.

"İyi uyudun mu?" diye sordu.

"Evet." Onun yanına kıvrıldığında hep öyle yapardı. "Sen mi?" Jason belli belirsiz gülümsedi. "Birkaç saattir. Beni bilirsin."

O yaptı. Zihinsel olarak huzursuzdu, her zaman parayı büyütmenin yolları üzerinde çalışır ya da kendi yararına olacak bir iş planı kurardı. Gia onun düşüncelerinin ticaret ve faiz oranlarıyla sınırlı olmadığını çok iyi biliyordu. Her gün onu meşgul edecek yeni bir yol bulurdu, ta ki Gia düşüncelerini etrafında topladığı en ilginç konu haline gelene kadar. Jason bir şeye odaklandığında, bunu tek başına bir şevkle yapıyordu ve Gia onun ilgi odağı olmaktan ne kadar hoşlandığını inkâr edemezdi.

Eğer bunu her gün yaşayabilseydi, bu bir rüyanın gerçekleşmesi olurdu. Ama yine de peri masalı gibi bir son ummak ve gerçekleri görmezden gelmek onu bu karmaşaya sürüklememiş miydi?

Gia bakışlarını kaçırdı. "Bu sabah kahvaltı hazırlayabilirim. Ne istersiniz?"

"Endişelenme. Birkaç şey getirttim. Isıtıcı çekmecedeki harika kahvaltılık burritolarım ve buzdolabında taze meyvelerim var. Bana bir dakika verin, bir sürprizim de olacak."

Onun parmağını bile oynatmasına izin vermedi. Başlarda şımartılmak güzeldi. Şimdi ise yönsüz hissediyordu. Sonsuza kadar kalmayacak olsa bile, katkıda bulunmak zorundaydı. "Biliyorsun, ben işe yaramaz değilim."

Kaşlarını çatı. "Tabii ki hayır. Sen çok yeteneklisin."

"Ama buradaki her şeyle sen ilgileniyorsun. Neden benim de katılmama izin vermiyorsun? Yemek yapıyorum, Jason. Temizlik yapıyorum. Çamaşır yıkarım. Bahçe bile yapabiliyim."

"Ama buna gerek yok. Ben insanları işe alırım. Bırakın işlerini yapsınlar."

Bize odaklanmak için buradasınız."

"Yaptım. Ama yapacak bir şeyim olmamasının ne anlamı var? Eğer tatil yapmak içinse, inan bana, bir yıldır bu kadar uyumadım. Hiç bu kadar çok yememiştim. Tekrar üretken olmaya hazırım. Hâlâ iş yapıyorsun. Madem kardeşimin davasında çalışmamı istemiyorsunuz, en azından bir şekilde katkıda bulunmama izin verin."

Beyaz dişlerini göstererek ona sinsi bir sırıtış gönderdi. "Eğer hayati bir rol oynamadığınızı düşünüyorsanız, sizi temin ederim ki öyle değil."

"Seks için müsait olarak mı?"

Yüzündeki gülümseme kayboldu ve yerini soğuk bir uyarı aldı. "Karım olarak."

Birdenbire hilesi mantıklı gelmeye başladı. "Bana evlilik hayatımızın her gününü nasıl hayal ettiğini göstermeye çalışıyorsun."

Bir yandan, biraz daha fazla duygulanmıştı. Diğer yandan, bu şekilde yaşayamazdı. Jason ona lüks ve fiziksel zevk için ödediği "iş" in, onun cinsel emrine amade olmak olduğunu mu düşünüyordu?

Sertleşti. "Bu çok mu kötü olurdu?"

"Yani evli kalsaydık, etrafta takılmam ve çıplak olmamı istediğin her an müsait olmam konusunda ısrar edecek miydin? İş gibi hayati bir şey yapmayacak mıydım?"

"Seninle her şekilde ilgilenirdim. Seni güvende tutar, sever ve-"

"Aklımı kaçırarak kadar sıkıldım." Kadın ona bakakaldı. "Bir amaca ihtiyacım var."

Gözlerini kısarak yaklaştı. "Buraya bitkin ve yarı aç bir halde geldin. Eğer 'amaç' sana bunu yapıyorsa, buna müsamaha göstermeyeceğim. Senden hiçbir şey yapmamamı beklemiyorum. Hedefleri olan kararlı bir kadın olduğunu anlıyorum. İtaatkar doğanın seni başkalarına yardım etmeye ittiğini biliyorum. Ailene çok şey verdin. Bu takdire şayan. Ama tüm bunları kendi başına yapamazsın, Gia. İzin ver sana yardım edeyim. Ben bunları kolayca sağlayabilecekken ve dikkatini başka önemli bir şeye vermene izin verecekken neden yemek ve uykudan vazgeçersin ki?"

Kafasından yarım düzine ilgili yanıt geçti. Ailesi onun sorumluluğunda değildi. Ama bu tartışmayı zaten yapmışlardı. Onun ne demek istediğini anlıyordu. Uzun süredir evli değillerdi ama sürenin önemi var mıydı? Eşlerin hayat arkadaşı olması gerekirdi. Eğer annesinin yardıma ihtiyacı olursa ve bunu babasına söylemezse, babası çok incinirdi. Tamam. Mesaj alındı.

Doğal olarak Jason bu önemli görevin Tony'nin katilini adalete teslim etmekle bir ilgisi olmasını istemiyordu. Ricky Wayman'ı tek başına yakalayıp kelepçelemek ona muazzam bir tatmin sağlayacaktı... ama bu görev neredeyse intihar noktasına varacak kadar tehlikeliydi. Ve Gia kafasının bir köşesinde, katili tutuklamayı başarsa ve büyük jüri onu suçlasa bile, mahkemenin doğru şekilde sonuçlanmayacağından endişe ediyordu. Kardeşinin eski ortağı Patrick, Tony'nin cinayetinin suçunu Wayman'a yükleyen ifadesini çabucak geri almıştı, bu yüzden onu mahkûm etmek için tek görgü tanığının ifadesine güvenemezdi. Ama geçen hafta karakoldaki başka bir arkadaşından Patrick'in geçtiğimiz ilkbaharda yeni ve süslü bir tekne aldığını öğrenmişti. Paranın nereden geldiğini tahmin edebiliyordu ve bu da içinde acı bir tat bırakmıştı.

Ağız. Olayı bildirmek için İç İşleri'ni aramıştı ama henüz hiçbir şey duymamıştı. Hayal kırıklığı başlamıştı.

Jason, Mila ve çocuklarla ilgilenmek için Tony'nin yerini tekrar doldurduğunu düşünmüyorsa ve Wayman'ı mahkemeye çıkarmaya çalışmanın riskli olması bir yana, sinir bozucu olabileceğini kabul ediyorsa, kocası bunun onu nereye götüreceğini düşünüyordu? Sadece bir tahmin, ama her gün rozetini ve silahını takıp Güney Dallas sokaklarında devriye gezmezse kocasının çok daha mutlu olacağını düşünüyordu. Gia'nın bu konuda karışık duyguları vardı.

"Söylediklerinizi takdir ediyorum," diye başladı. "Sadece bunun beni nereye götüreceğini bilmiyorum."

Jason hemen cevap vermeyince kadın gerildi ve Jason'ın fırının altındaki, içinde bir çift kahvaltılık burrito bulunan ısıtma çekmecesini açmasını izledi. "Pastırma mı sosis mi?"

"Pastırma," diye cevap verdi otomatik olarak.

Sol taraftaki rulo folyoyu aldı, ardından bir tabak getirdi. Kahvaltısını parlak siyah porselenin üzerine koyar koymaz, buzdolabına uzanıp bir fincan ananas, muz ve mandalina portakalı çıkardı. En sevdiği şeylerle onu sürekli şaşırtıyordu ve kızgın olduğunda bile duygulanmaktan kendini alamıyordu.

"Bunu masaya götür." Tabağı ona uzattı, sonra da kahvaltı köşesini işaret etti.

"Bir cevaba
ihtiyacım var."
"Ye. Sonra
konuşuruz."

Gia, karnını doyurmasını beklerken onunla tartışarak bir yere varamayacağını çok iyi biliyordu. Başını sallayarak kahvaltısını aldı ve onun masasına oturup şehre baktı. O bulutlarda yaşıyordu, prensi gökyüzündeki şatosunu işgal ediyordu... ve neredeyse her gün onun krallığını paylaşmaya alışabilirdi.

Gerçekten kalmayı düşünüyor muydu? Bu düşünce tehlikeliydi ama bastırılması da zordu. Ona güvenen bu kadar çok insan varken bunu nasıl yapabilirdi? Bunca zamandır evli olduğunu ailesine nasıl itiraf edecekti? Ve Jason ondan günlerini nasıl doldurmasını bekliyordu?

Tüm bu engellere rağmen, onunla birlikteyken hissettiği doğruluk duygusu onu yakaladı ve asla bırakmadı.

Dürümün paketini açarken Gia bir mantar sesi duydu ve döndü. Adam bir flütün içine şampanya dolduruyor ve biraz portakal suyu ekliyordu.

Çenesi düştü. "Mimoza mı?"

"Annemin en sevdiklerinden biridir." Omuz silkti. "Hoşuna gidebileceğini düşündüm."

Ve bu ikramı onu düşündüğü için ayarlamıştı. Bütün bunlar ona biraz aşırı olsa da düşünceli ve hoşgörölü gelmişti. Ama adam onunla ilgilenmek için her şeyin ötesine geçmişti. Buna nasıl kızabilirdi ki?

Kahretsin, kafası çok karışmıştı.

Cennet gibi sıcak yumurta dolgulu burritodan ilk ısırığını alıp ardından bir kaşık dolusu tatlı meyve yerken Jason içkiyi karıştırmayı bitirip odanın öbür ucuna getirdi ve doğrudan kızın eline tutuşturdu. Tabağının yanına bir şişe acı sos koydu. "Afiyet olsun."

"Önümüzdeki dokuz günümde ne yapacağımı düşündüğünüzü söyler söylemez yapacağım." *Yoksa hayatımın geri kalanında mı?*

Mimozasının yarısını yuttu, sonra bir iniltiyi tutmak zorunda kaldı. Tadı gerçekten güzeldi.

Jason onun yanındaki sandalyeyi çekip oturdu. Gia onun düşüncelerini toplayıp sözlerini düzene soktuğu izlenimine kapıldı.

"Umarım birlikte geçireceğimiz zamanın tadını çıkarmaya istekli olursun, ancak seni gerçekten meşgul edecek bir şeye ihtiyacın varsa, fikirler üret ve bunları tartışalım. Bir gün çocuk istiyor musun?"

Konunun değişmesi başının dönmesine neden oldu. "Tabii ki."

Tekrar ayağa kalktı ve uzun adımlarıyla mutfağın kuzey tarafındaki pencere duvarına paralel olarak ilerledi. Keskin ve kontrollü bir şekilde, tezgâha ulaştığında ve zemini tükendiğinde tekrar onunla yüzleşmek için döndü.

"Ben de istiyorum. Ve onları seninle istiyorum. Sadede gelelim. Benimle kalmak ve bunu gerçeğe dönüştürmek için neye ihtiyacın olduğunu söyle."

Gia gözlerini kırpıştırarak ona baktı, uzun bir süre nefes alamadı. "Birlikte çocuk sahibi olmamızı mı istiyorsun?"

"Evet."

Yüz ifadesindeki hiçbir şey ona ne hissediyor olabileceğini söylemiyordu. Hissettiği tek şey tedirginlik ve biraz da endişeydi. Bunu istiyordu, muhtemelen onun bilmesini istediğinden daha fazla.

Çok fazla yumuşamamaya çalıştı. Ne de olsa, üremek için neden onu seçtiğini kim bilebilirdi ki? Yani onu istiyordu. Ve onu önemsemiğinden şüphelenmesi için ona her türlü sebebi vermişti. Ama bu gerçeklerin hiçbirisi birlikte bir hayat kurmaları için bir neden oluşturmuyordu.

"Anlamıyorum. Kalmak için neye ihtiyacım var? Um..." Ona tutarlı bir cevap vermeye çalıştı ama saçma sapan bir soruyla bunu yapması zordu.

"Biliyorsun." Sabırsızca eliyle işaret etti. "Benimle kalman için ne sağlamam gerektiğini söyle. Daha büyük bir ev, yeni bir araba, elmaslar, Paris'e bir gezi... Her neyse, olmuş bil."

Ciddi miydi? "Öncelikle, daha az sorunlu bir hayata ihtiyacım var. Ailemle ilgili ne yapacağıma karar vermeliyim. Sen ve ben farklılıklarımızı çözmeli ve ortak bir zemin bulmalıyız. Çocuklar yürümeye başladığında güvenli merdivenleri olan başka bir ev şart." Omuz silkti. "Ama bana bir araba ya da mücevher almak ya da beni denizaşırı ülkelere götürmek hiçbir şeyi düzeltmez... Bunun beni karın olarak kalmaya ve çocuklarını doğurmaya ikna etmek için bir rüşvet olması mı gerekiyordu?"

Öfkelendi. "Bu dürüst bir değiş tokuş. Sana istediğin bir şeyi veriyorum, böylece ben de istediğim bir şeye sahip olabiliyorum."

Bu fikir tamamen tatsızdı. "Anneliğe adım atmak için parasal bir şeyi kabul edeceğimi de nereden çıkardın?"

Yüzü daha da soğuklaştı. "Sen ilk kadın sayılmazsın. Annemin birçok arkadaşının evlilik sözleşmelerinde, planladıkları her hamilelik için onları ödüllendiren parasal hükümler vardı. Ayrıca, daha iyi bir boşanma anlaşması karşılığında buraya gelme teklifimi kabul ettiğinizde, buna razı olmamanız için hiçbir neden göremedim."

Yanlış düşünmüştü. Tecrübelerine göre evlilik böyle mi işliyordu? "Hayır! Çocuklar sözleşmedeki bir madde değildir. İnsanlar aşık oldukları ve ailelerini büyütmek istedikleri için çocuk sahibi olmalı ki bu aşkı bir sonraki nesle aktarabilsinler."

Sessiz bir azarlamayla kara kaşlarını kaldırdı. "Aşk... film yapımcılarının ve tebrik kartı şirketlerinin cüzdanlarımızı açmamız için duygularımızı manipüle etmek için kullandıkları bir şeydir. Genellikle şehvet, yalnızlık ya da 'doğru' eşi kolunuzda gösterme arzusudur. Zamanla, 'ölüm bizi ayırır' daha çok kişinin banka hesabındaki dolar işaretlerine fazla düşkün olmasından dolayı karmaşık bir boşanma sürecine girmesiyle ilgilidir. Gia..." Başını iki yana salladı. "Koşulsuz sevgi ve sonsuz bağlılık baştan çıkarıcı düşüncelerdir, ama bunlar yoktur."

Her kelime onu dehşete düşürdü. Onunla yüzleşmek için ayağa kalktı, şok içinde zıplıyordu. "Bu doğru değil. Onları her gün görüyorum. Bu çarpık fikirleri nereden edindiğini bilmiyorum ama... Eğer gerçekten böyle hissediyorsan, benimle neden evlendin?"

"Seni istedim."

"Zaten seks yapıyorduk," diye karşı çıktı. "Daha fazlası için benimle evlenmene gerek yoktu."

"Sana benim demek istedim. Hâlâ da istiyorum. Hayatımda var olduğunu fark etmediğim bir boşluğu dolduruyorsun. Seninle vakit geçirmekten, seni şımartmaktan ve seni becermekten zevk alıyorum. Çocukken pek bir ailem olmadığı için bir ailem olsun istiyorum. Bunu gerçekleştirmek için neye ihtiyacın olduğunu bilmem gerekiyor. Bana fiyatını söyle."

"Aşkınız," diye boğuldu.

Yüzü kapandı. "Yalan söyleyebilirim ama seni aşağılamak istemem. Size başka ne verebilirim?"

Gia zamanın durduğunu, havanın durduğunu hissetti. Göğsünün tam ortasında başlayan ve bir hastalık gibi hızla yayılan acı onu ezdi.

"Sevgi olmadan kalamam."

"Bu kadar mı yani? Yıldönümümüzde beni boşayacak ve sana inanmadığım şuruplu sözler söylemeyeceğim için çekip gidecek misin?"

"Hayır." Çıplak ayaklarıyla ona yaklaştı. "Gitmene izin vereceğim, böylece aşık olacağın birini bulabilirsin ve bunun ne kadar gerçek olduğunu görebilirsin."

Kontrollü bir iç çekişle yumruğunu sıktı. "Ben 'birini' istemiyorum. Ben seni istiyorum. Sana bir kraliçe gibi davranacağım ve sana dünyayı vereceğim. Bu yeterli olmaz mı?"

Gia'nın ilk içgüdüğü reddetmekti. Eğer reddederse, bu hayatını Jason'sız geçirmesi anlamına gelecekti. Bir ideal uğruna sevdiği adamdan vazgeçmeli miydi? Eninde sonunda onu istemekten fazlasını fark etmeyeceğini kim söyleyebilirdi? Belki de içten içe onu sevdiğini? Yoksa kalbi ona ait olduğu ve hep öyle kalacağı için mi mantıklı davranıyordu?

Birdenbire evin uzak bir köşesinden telefonu çaldı. Hızlıca dinleyince zil sesinin Mila'ya ait olduğunu anladı. Çocuklardan birine bir şey mi olmuştu?

Jason'a anlaması için yalvaran bir bakış göndererek çantasını almak üzere üst kata fırladı.

O da takip etti. "Kim o?"

"Baldızım," diye omzunun üzerinden savurdu.

İçinden küfrederek onu yatak odasına kadar takip etti, gözlerini ayırmadan izliyordu. Gia onun daha önceki tartışmalarını bitirmek için sabırsızlandığını anlayamadı. O da aynı şeyi hissediyordu.

Bugün belki de en dürüst konuşmalarını yapmışlardı. Evlenmeden önce Jason'la birlikte anı yaşamışlardı. Jason'ın yetiştirilme tarzıyla ilgili internette yeterince şey okumuştı ve onunkinin çok farklı olduğunu biliyordu. O da bunu biliyor olmalıydı. Jason'a döndüğünden beri aynı mekânı paylaşıyorlardı ama aralarındaki uçurumu kapatmaya çalışmamışlardı.

Bu sabah bir ilk adım gibi geldi.

Dördüncü zil çaldığında Gia çantasından telefonunu kaptı ve cihazı kulağına dayayarak düğmesine bastı. "Alo?"

"Merhaba G," diye selamladı Mila. "Rahatsız ettiğim için özür dilerim.

Sadece kısa bir soru soracağım.

TJ'in sigorta kartını nerede bıraktın?"

Baldızı Tony Jr'a baş harfleriyle hitap etmeye başlamıştı çünkü Mila artık merhum kocasının adını söylemeye dayanamıyordu.

"Çantanda ya da buzdolabında değil mi?" Gia sordu.

"Hayır. Çöp çekmecesinde ya da annenin yanında da değil. Belli başlı yerlere baktım. Son hatırladığım, onu öksürüğü için götürdüğünde sendeydi."

Kahretsin. Evet, Jason'a gelmeden bir gün önce gelmişti.

Gia çantasını karıştırdı ve cüzdanını buldu. Açtığı anda içinden küçük bir kart çıktı. "Aldım."

"İhtiyacım var."

Kalbi durdu. "Ne oldu?"

"Hiçbir şey. TJ'in bugün sağlık randevusu olduğunu tamamen unutmuşum. Keşke kartımı kullanmama izin verselerdi, ama sanırım sigorta şirketi yanlış kart kullanan üyelere karşı baskı yapıyor, o yüzden..." Mila durakladı. "Onu alabilmem için buluşmamızın bir yolu var mı? Randevusu saat üçte."

Omzunun üzerinden bir bakış Gia'ya Jason'ın kapıda durduğunu, gözlerini dikmiş baktığını ve baldızıyla konuştuğu her kelimenin farkında olduğunu söyledi. Yüzünü buruşturmamayı güçlükle başardı. Jason'ı Mila'yla tanıştırmak, onu tüm aileyle tanıştırmak anlamına da gelebilirdi. Kardeşinin karısı hiçbir şekilde bir erkek hakkında sessiz kalamazdı. Ama Gia onsuz birkaç saat geçirmek için şehri terk etmenin bir seçenek olmadığını zaten biliyordu. Yıldönümlerine kadar yirmi dört-yedi saatini onunla geçirmeye söz vermişti.

"Doktorun ofisine bıraksam ve sen de oradan alsan nasıl olur? Bu öğleden sonra şehir merkezine dönmem gerekiyor ve trafiğin yoğun olduğu saatlere denk gelmemeyi tercih ederim." Gia göğsünde suçluluk duygusundan başka bir şey olamayacak bir ağrıyı ovuşturdu.

"Elbette." Mila'nın sesi her zamanki gibi bir fincan kahve ya da ögle yemeği için buluşmak istemediği için biraz şaşırılmış ve incinmiş gibiydi ama baldızı tek kişilik bir sorgulama yapabilirdi. Eğer Jason onu duyabilecek bir yerde olsaydı, açık gerçeği söylerdi.

Birbirine sıkı sıkıya bağlı ailesinin, ikisinin yaklaşık bir yıldır evli olduğunu öğrenmesi ne kadar da korkunç bir yol.

"Harika. Saat bir gibi orada olurum." Onay için Jason'a bir kez daha baktı ve o da başını salladı.

Sonra odadan çıkıp koridordan aşağıya, merdivenlere doğru yöneldi. Gia onun konuşmasını özel olarak bitirmesine izin verdiği için suçlu bir rahatlama soluğu aldı.

"Mükemmel," diye güvence verdi Mila.

"Yeni dadı nasıl?" Gia neredeyse nefesini tutmuş, cevabı merakla bekliyordu.

"İnanılmaz! Yeni patronunuzu bu kadar harika birine ödeme yapmaya nasıl ikna ettiniz bilmiyorum. Çocuklar Colleen'i çok seviyor ve o da hayatı çok kolaylaştırdı. Keşke onu sonsuza dek yanımda tutabilsem."

Üzücü bir rahatlama. Kadının işe yarıyor olması güzeldi ama Gia'nın ailesini hayal kırıklığına uğrattığı endişesi canını yakıyordu. Elinden geleni yapmıştı, ama iş ve Wayman'ı avlamak arasında ona yetecek kadar kalmamıştı.

"Bunu duyduğuma sevindim."

"G Teyzelerini özlüyorlar," diye ekledi Mila.

"Ben de onları özlüyorum." Ağlamamaya çalıştı. Aslında tüm ailesini özlemişti.

"Umarım daha fazla meşgul olmazsınız," dedi Mila nazikçe. "Aramamın bir diğer nedeni de... Babanın doğum günü yemeğini bu akşama almak zorunda kaldık. Biliyorum çok kısa bir süre ve senin de yoğun bir işin var ama gelme şansın var mı? Ailen için çok anlamlı olur."

"Bu gece mi? Babamın doğum gününe daha iki hafta var."

"Şükran Günü bu yıl geç olduğu için büyük günü Kara Cuma'ya denk geliyor.

Delvecchiolar o hafta sonu tatil için şehir dışında olacaklar."

Aile, babasının yemek için en sevdiği küçük dükkânın sahibiydi. Başka bir yerde kutlama yapmak istemezdi.

Mila, "Annen ve ben bunu bu sabah fark ettik ve yeniden planladık," diye devam etti. "Lütfen gel."

Bu nasıl olacaktı? Jason'ın bir aile etkinliğine onsuz katılmasına izin vereceğinden ciddi olarak şüpheliydi. Aslında, ona birkaç dakika önce

onunla dokuz günden çok daha uzun süre birlikte olmak istiyordu. Angelotti klanıyla tanışmayı talep etmesi mantıklı geliyordu.

Jason'la ilk kaçtıklarında, ailesini akşam yemeğine davet etmeyi, Jason'ı tanıştırmayı ve yemek boyunca onu tanımalarına izin vermeyi, sonra da karı koca olduklarını açıklamayı planlamıştı. Ama Tony öldürüldükten sonra planı suya düşmüştü. Gia gecikmiş bir yıl sonra bu konuyu onlara nasıl açacağını bilmiyordu. Ya da açması gerekip gerekmediğini. Jason'la ilişkisini sürdürmeye ya da havlu atmaya karar verdiğinde ne yapacağını bilirdi. Ama babasına sürpriz bir evlilik teklif etmek, hele de bu evlilik uzun sürmeyebilecekken, pek de iyi bir doğum günü hediyesi sayılmazdı.

"Gelmek istiyorum ama burada elim kolum bağlı." Gia yüzünü buruşturdu. "Ne yapabileceğime bir bakarım... Eğer serbest kalırsam, bana Delvecchio'nun yerinde ne zaman olmam gerektiğini tekrar söyle."

"Beş buçuk. Bizi son dakikada ancak o zaman alabildiler."

"Öğleden sonra şehir merkezindeki randevumu beş buçuğa kadar bitirebileceğimden emin değilim. Hepiniz bensiz devam etmek zorunda kalırsanız şaşırmayın." Gia, Jason'a bugün bir hediye alıp alamayacaklarını ve ailesi gelmeden önce restorana bırakıp bırakamayacaklarını sormayı aklına not etti.

"Bunu söylemeden korkuyordum." Mila'nın sesi hayal kırıklığına uğramış gibiydi. "Eğer programın değişirse ve gelebilirsen, o zaman gel. Babanın çok sevineceğini biliyorum."

"Tabii. Evet. Uyardığın için teşekkürler. Eğer hediye restoranda bırakmak zorunda kalırsam, sana mesaj atarım. Yakında görüşürüz."

Gia telefonunu tekrar çantasına soktu ve şüpheyle koridora döndü, Jason'ı orada gizlenirken bulup bulamayacağını merak ediyordu. Ama hayır. Aşağıya indi ve onu mutfakta kahvesini yudumlarırken ve gazetesine göz atarken buldu.

"Yani yeğeninizin sigorta kartını çocuk doktorunun ofisine mi bırakmamız gerekiyor?"

Adamın sorusu onu sarstı. "Bunu halledebilir ve ikiye kadar dönebilirim." Jason'ın mavi gözleri karardı, tüm ifadesi onaylamaz bir hal aldı.

Ya da değil.

"Seni ben götüreceğim, Gianna." Onun tam adını söyledi ve tek bir kelimeyle ona bükülemez bir sınıra ulaştığını söyledi.

İç çekişini tutmaya çalıştı. "Ayrıca babam için küçük bir şey bırakmam gerekiyor. Önce bir alışveriş merkezine uğramam mümkün mü?"

"Tabii ki."

"Eğer vaktin yoksa, anlarım. Aşağıya ilk indiğimde önemli bir telefon görüşmesi yapıyor gibiydin, o yüzden-"

"Hiçbir şey senden daha önemli değildir."

Sözleri midesinin bulanmasına neden oldu. Dürüst olmak gerekirse, kocasını anlamıyordu. Aşka inanıyormuş gibi bile yapmamıştı ama kapısından içeri girdiğinden beri onu mutlu etmek, rahat ettirmek ve doyurmak için her şeyi yapmıştı. Eğer bu sabah ona kendisini sevdiğini söyleseydi, ona inanırdı. Tavırları mesafeli olabilirdi. Ama *davranışları* çok şey anlatıyordu, her kelimesi onu önemsedğini açıkça gösteriyordu.

Şaşkın ve özlem dolu Gia bakışlarını indirdi. "Teşekkür ederim."

"Benim için zevk. Neden duş almıyorsun? Giymen için bir şeyler hazırlayayım. Hazır olduğunda gideriz."

"Kendi kıyafetlerimi bulabilirim. Bulmak zorunda değilsin..."

Gia durdu. Hayır, Jason onun giysilerini seçmek zorunda değildi, ama kaşlarını kaldırması bunu istediğini gösteriyordu. Aslında, ısrar ediyordu. İçindeki bağımsız kadını gerçekten rahatsız etmeliydi ama vücudundaki her dikişi derisinden itibaren seçmeye çalıştığı fikri onu heyecanlandırdı.

"Pekâlâ," diye mırıldandı.

"Mükemmel. Seninle geliyorum. Geri kalan her şeyle ben ilgileneceğim."

* * * *

Jason karısının merdivenlerden çıkışını izledi. Onu hayatının geri kalanından ayrı tutmaya niyetliydi. Bu kabul edilemezdi. Gia'nın ailesinin evliliklerine vereceği tepki konusunda endişelendiğinden şüpheleniyordu. Hayır, Katolik değildi ama Marco ve Silvana Angelotti onda kesinlikle başka kurtarıcı özellikler bulacaklardı, yani kızlarıyla her zaman ilgilenecekti.

Daha sonra, Gia'nın davranışından hayal kırıklığı duymasına izin verecekti.

Şimdi, başka planları vardı.

Jason, Thorpe'tan karısına ulaşmasını istemeden önce evliliğini her açıdan incelemiş ve ilişkilerinin sürmesi için üç engel bulmuştu. İlkini Gia'yı buraya getirip onunla gerçekten vakit geçirmesini sağlayarak tedavi etmişti, böylece birlikte yaşamlarının nasıl olabileceğini görebilecekti. İkinci sorunu tam olarak çözememişti ama süreci başlatmıştı. Çok uzun sürmemesi gerekiyordu. Peki ya sonuncusu? Belki bugün bir değişim yaratabilirdi... onu korkusuyla yüzleşmeye zorlamak zorunda kalsa bile.

Şimdilik, aralarındaki bu yeni pürüzü, yani kadının aşk konusundaki ısrarını çözerken ona keyifli bir öğleden sonra yaşatacaktı.

Kaşlarını çatarak telefonunu çıkardı ve birkaç ayarlama yaptıktan sonra üst katta karısıyla paylaştığı yatak odasına yöneldi. Kulağa hoş geliyordu ve onu çatısı altına aldığından beri çok daha mutlu olduğunu kabul etmek zorundaydı. Daha iyi dinlenmiş görünüyordu. Hatta birkaç kilo almayı bile başarmıştı. Sonuç olarak, başarılı bir dokuz gün olmuştu.

Oyununu hızlandırıp anlaşılmayı tamamlama zamanı.

Ebeveyn yatak odasına girdiğinde, kapalı banyo kapısının arkasından akan duşun sesini duydu. Bitişikteki gömme dolaba doğru ilerleyerek gardırobunu açtı ve birkaç çanta çıkardı. Geçen hafta boyunca her birinin içindekileri dikkatle seçmişti. Burada bir sutyen, orada bir etek. Abartısız ama seksi topuklu ayakkabılar. Parlak pembenin güzel bir patlaması olan tasarım bir çanta. Asistanına göre bunlar Gia'yı heyecanlandıracak şeylerdi ve ona kendisi için asla almayacağı şeyler almaktan hoşlanıyordu.

Sonra Jason mücevher çekmecesini açtı. İçinde Gia'nın alyansının saklı olduğu Tiffany mavisi kadife kutuyu buldu ve avucunun içine aldı.

Hiçbir şey riske atılmaz, hiçbir şey kazanılmaz.

Kararlı bir baş hareketiyle gardırobun kapaklarını kapattı ve yüzük de dahil olmak üzere tüm eşyaları yataklarının üzerine koydu.

Hemen koridorun sonundaki duşlardan birini kullandı, sonra geri dönüp giyindi ve onun tepkisini bekledi. Aydınlatıcı olmalı.

Altıncı Bölüm

Kuşluk vakti, Dallas'ın gösterişli, eski para alışveriş merkezlerinden birinin önünde durdular. Burayı duymuştu ama şehrin kendi bölgesinden otuz dakika uzaktaydı ve hiçbir zaman burada alışveriş yapacak bir banka hesabına sahip olmamıştı.

Gia dudaklarını büzdü. Hangisini istediği konusunda kesin bir şey söylemediği halde onu bu alışveriş merkezine getirdiği için Jason'ı suçlayamazdı. Evi buradan çok uzakta değildi ve bir erkek için bir alışveriş merkezi muhtemelen diğeri kadar iyiydi. Umarım en azından bir mağazadan babasına pahalı olmayan bir hediye alabilirdi. Ama otoparktan içeri girdiklerinde sağındaki ilk mağazanın Tiffany olduğunu görünce Gia'nın pek umudu kalmadı.

Ve bu ona Jason'ın yatağın üzerine, giymesi için talimat verdiği takımın -tabii külot hariç- yanına koyduğu küçük mavi kutuyu hatırlattı. Kıyafet diğeri her açıdan şık, iyi yapılmış ve üzerine tam oturmuştu. Ahududu renkli Kate Spade çantaya bayılmıştı. Siyah Jimmy Choo topuklu ayakkabılar bile şaşırtıcı derecede rahattı. Her şeyin etiketi hâlâ üzerinde olduğu için, maliyeti karşısında boğulmuştu. Jason çıldırmış mıydı? Roberto Cavalli etek için dokuz yüz dolar mı? Bırakın satın almayı, bu kadar pahalı bir şeye asla bakmazdı bile. Ama bu onun gösterisiydi, bu yüzden ona verdiği her şeyi giymiş, bir şey döküp giysileri lekelememeyi ummuştu.

Jason ona içeriye kadar eşlik ettikten sonra efsanevi kuyumcunun önünde hafifçe kavrayarak onu durdurdu. "Yüzüğün nerede, Gianna? Takman için hazırlamıştım."

Lanet olsun. Soracağını biliyordu. "Çantamda. Yüzüğü takmanın iyi bir fikir olduğunu sanmıyorum."

"Çünkü daha uzun süre Bayan Denning olacağınızı düşünmüyorsunuz?"

Gia tereddüt etti. Aralarındaki her şey havada kalmıştı. Onu sevdiğini asla söylemeyecek bir adamla birlikte kalıp kalamayacağını anlayana kadar, tedbirli davranmak zorundaydı. "Çünkü şu anda birlikte sadece birkaç gün daha geçirmeye karar verdik. Gelecek hakkında karar verirken bunu kaybetmek istemem."

Verdiği cevaptan memnun görünmüyordu. "Hoşuna gitmedi mi?"

Birinin parmağına taktığını hayal edebileceği her şeyden çok daha büyüktü. Adamın buna ne kadar para harcadığını öğrenmekten neredeyse korkuyordu. Geçen yıl yüzüğü taktığı her dakika, ortadaki taşın bir şekilde yerinden çıkmadığından ya da yüzüğün parmağından kaymadığından emin olmak için kontrol etmişti.

"Eğer beğenmezsen, sana başka bir şey alırım." Tiffany & Co'ya doğru baktı.

"Sorun bu değil. Ben sadece..." Bunu kelimelere nasıl döktü? "Bu sabah yaptığımız konuşma beni rahatsız etti. Evliliğin ve ailenin amacı sevgidir. Arzu yeterli değildir."

"Üç aptal kelime söylemeyeceğim diye gerçekten bizden vazgeçmek mi istiyorsun? O tek konuşma dışında mükemmel bir şekilde anlaşıyoruz. Seninle geçirdiğim bu zamandan ifade edebileceğimden çok daha fazla keyif aldım. Bu sabaha kadar senin de aynı şeyi hissettiğine inanıyordum. Yanılıyor muyum?"

Yalan söylemek hiçbir şeyi çözmezdi. "Hayır."

"Güzel. Evlilik konusunda gerçekçi bir bakış açısına sahip olmam seni önemseydiğim gerçeğini hiçbir şekilde ortadan kaldırmaz. Sen benim için sadece bir kupa ya da beden değilsin. Birlikte iyi bir hayat sürebileceğimize inanıyorum. Güllere ve şampanyaya karşı değilim. Sana istediğin kadar dantel almaktan mutluluk duyarım. Gözlerini yıldızlarla ya da insanların söylediği romantik saçmalıklarla kıyaslamayacak kadar açık sözlü biriyim. Bunun ötesinde, hiçbir insanın dünyası tamamen diğerinin etrafında dönmemelidir."

"Bunların hiçbirisi aşk değil." Gerçekten bu kadar cahil miydi? Bu fikirlere nereden kapılmıştı? Bir şüphesi vardı... "Biliyor musun, ailen hakkında hiç konuşmadık. Bana onlardan bahset."

"İzin ver de evlilik yüzüğünü parmağına takayım." Kadın itiraz etmek için ağzını açtığı anda, adam onu susturdu. "Eğer kaybedersen, sigortalı. Yerine yenisini alırım. Başka itirazın var mı?"

Şu anda mı? "Hayır."

Gerçekte yüzük çok güzeldi ama eve dönüp kanepeye sarılıp televizyon seyretmeden ya da sevişmeden önce rahatlatıcı bir öğleden sonra geçirmek için dışarı çıkmış sevgi dolu bir karı koca oldukları hayaline kapılmak tehlikeliydi.

"Peki sorun nedir? Yüzüğümü takmaktan kaçınmayı ailem hakkında duymak istediğinden daha mı çok istiyorsun?"

Gergin çenesi ve inik kaşlarıyla öfkeyle arkasını döndü. Ama Gia bir elini onun dirseğine dolayarak yüzünü ona dönmesi için dürttü,

Her şeyden çok incinmiş görünüyordu. Direnci eridi.

"Duymak istiyorum." Gia çantasını karıştırdı ve neşeli mavi kutuyu avucunun içine koydu.

Jason'ın iri parmakları onunkilerin etrafında kıvrılmış, yüzüğü parmaklarının arasında sıkışmıştı. Birbirlerine dokunduklarında, elektrik teması onu sarstı. Diğer elini kızın boynuna doladı ve başını okşadı. Tanrım, her zaman onun gözlerinde kaybolurdu...

Ayrı kaldıkları bir yıl boyunca sık sık onunla ilgili rüyalar görmüştü. Bu bölümler sırasında ne olursa olsun, uyandığında onu rahatsız eden şey onun gözleriydi. Ama Jason hakkında çok daha fazlasını seviyordu.

Sofistike hassasiyeti ve hayata acımasızca saldırma şekli onu her zaman büyülemişti, evet. Saçmalıkları bir kenara bırakıyor ve diğerlerinin sadece düşünmeye cesaret edebildiklerini söylüyordu. Ona bir kez odaklandığında, dikkatini çabucak çekmiş ve kalbini fethetmişti. O zamandan beri de peşini bırakmamıştı. Gia bıraktığını sanıyordu ama şimdi o kadar emin değildi.

"Bebeğim..." diye mırıldandı eğilip dudaklarına bir öpücük kondururken.

Gia gözlerini kapadı, Jason'ı içine çekti ve ona doğru açıldı. İç çekmeyle inleme arası bir sesle ağzını tuttu, derinlere daldı, kavrayışı onu sıkılaştırdı. Gia'nın kalbini yeniden çalarken nefesini de aldı.

Adamın omuzlarını kavradı, daha da yakınlaştı ve kendini ona yapıştırdı. Onu tekrar nasıl bu kadar çaresizce isteyebilirdi? Ama her zaman olduğu gibi, dudakları buluştuğu anda tutku alevlendi ve kısa sürede bir yangına dönüştü.

Çünkü onu seviyordu. Ama ona göre, karşılığında onu asla sevmeyecekti.

Kahretsin, bu konuda ne yapması gerekiyordu?

Gia'nın elini bırakıp onu daha da yaklaştırmak için bileğini kavradığında, biri onları itti ve boğazını temizledi. Gia başını kaldırıp baktığında yaşlı bir kadının yanlarından geçerken onları sessizce azarladığını gördü.

Jason bir kahkahayı bastırdı. "Sanırım PDA'ya inanmıyor."

"Onun zamanında sevgi gösterileri pek yaygın değildi. Annemle babam şımartılmaktan çekinmezdi ama büyükannemle büyükbabamı hatırlıyorum. Aman Tanrım, annem ve babam öpüşükleri anda büyükbabam bağırıp çağırırdı."

"Kulağa hoş geliyor aslında. Büyükannemle büyükbabamı hiç tanımadım." Hüzünlü bir gülümsemeyle kutuyu avucundan aldı ve açtı. "Bana elini ver."

Kalbi güm güm atarken, yaptı. Yüzüğü çıkardığında, küçük kutuyu kapatıp cebine koydu ve muhteşem mücevheri kızın parmağına taktı. Yüzüğü yerine yerleştirirken o an nefes nefese ve derin bir şekilde havada asılı kaldı. Hala tam oturuyordu ve elmaslar ışıpta parlıyordu. Tıpkı ilk gördüğü andaki gibi, Gia'nın nutku tutuldu.

"Beğenmezsen sana gerçekten başka bir şey alırım."

"Böyle mi düşünüyorsun?" Kız şaşkınlıkla gözlerini kırıştırarak ona baktı. "Bayıldım. Eğer bunu sana hiç söylemediysem, özür dilerim. Onu takmak beni korkutuyor. Kaybetmek ise yıkıcı olur çünkü o hayatımda gördüğüm en güzel şey."

Jason rahatlamış gibi görünen bir nefes aldı. Eğer ona karşı derin duygular beslemiyorsa, o da -kız gibi- sadece bir statü sembolüyse, kızın fikrinin bir önemi var mıydı?

"Bana aileden bahset." Onun elini sıktı.

Gülümsemesi gergin ve alaycı görünüyordu, geri çekilip bıraktı ve alışveriş merkezinin derinliklerine doğru ilerledi. "Babam, asistanı olan annemi hamile bıraktıktan sonra onunla evlenmiş. Babam elli beş yaşındaydı. Annem yirmi üç yaşındaydı. İlk karısından boşanmış, onu ve üniversite çağındaki üç çocuğunu terk etmiş. Annem zenginlik istiyordu, o da kışını geliştirmek istiyordu." Başını eğdi ve ona meydan okuyan bir bakış gönderdi. "'Ruhu yaralı zavallı küçük zengin çocuk' diye mi düşünüyorsun?"

Aslında, evet. Ailesinin her kuruşa dikkat ettiğini bilerek büyümüş olabilirdi ama birbirlerini sevdiklerinden hiç şüphesi yoktu.

"Hiç mutlu oldular mı? Hiç mi?"

Omuz silkti. "Annem alışveriş yaparken mutluydu. Sanırım babam da genç ve güzel karısıyla hava atarken mutluydu, böylece herkes onun ne kadar harika bir kadın zevki olduğunu görebilecekti. Ona parası yettiği için 'oohed' ve 'aahed' yapıyorlardı. Bugün bile çok pahalı görünüyor."

"Bunların hiçbirisi mutluluk değil," diye belirtti.

"Bunun gayet iyi farkındayım." Onun elini kendi elinin içine aldı. "Yani sevgi dolu değiller miydi?"

"Annemle babamın paylaştığı 'sevgi' evlilik öncesi anlaşmalarında belirtilmişti. Eğer babam daha fazlasını isterse, bu genellikle ona en azından yeni bir Louis Vuitton çantaya mal olurdu."

"Yani onu satın mı aldı?"

Jason durakladı, sonra başını salladı. "Sanırım, ama o öyle istedi. O da itiraz etmedi."

Bu, onun için neden saçma sapan miktarlarda para harcadığını ve neden aşka inanmadığını açıklıyordu. Neden onun rahmini kendi çocuklarıyla doldurmanın yolunu satın almaya çalışıyordu. Sadece gördüklerini anlıyordu.

"Evlilik böyle olmamalı," diye mırıldandı.

"Sana inanmadığım için beni affet." Ona kırılğan bir gülümseme gönderdi. "Şimdi, alışveriş merkezinde neye ihtiyacın var?"

Dudağını ısırarak Gia bocaladı. *Söylemek mi? Söylemeyecek miydi?* Eğer anlatırsa, babasının partisine gitmeleri için ısrar ederdi. Aile onun sırrını öğrenirdi... ve sorun çıkardı. Ayrıca, Jason'ı herkesle tanıştırsa ve evli kalmazlarsa, ailesini şok edecek ve kalplerini kıracaktı. Annesi ve babası pek çok konuda oldukça yenilikçiydiler ama yine de Katolikler. Boşanmaya inanmıyorlardı.

Öte yandan, hiç kimse Jason'a gerçek sevgiyi göstermemişti. Belki de ona bildiğinden çok daha fazla ihtiyacı vardı. Ya da belki de çok istediği için onunla kalmak için nedenler uyduruyordu.

Düşünmek için zamana ihtiyacı vardı.

"Sadece babam için küçük bir şey," diye geçiştirdi. "Uzun sürmez."

Hiçbir şey söylemedi, onu alışveriş merkezine doğru götürdü. Gia onun hayal kırıklığına uğradığını belli belirsiz hissetti. Ya da belki sadece suçluluk duygusu konuşuyordu...

* * * *

Gia'nın babası için güzel bir çift yün astarlı deri eldiven ve çarpıcı bir ekose atkı bulması çok uzun sürmedi. Pahalı olmalarına itiraz etti ve yoluna devam etti. Neiman's'ta bozuk para cimrilik etmek mantığa aykırı olduğundan, Gia tuvalete gider gitmez Jason geri dönüp babası için bir hediye satın aldı. Marco Angelotti onun kayınpederiydi, adam bunu bilmese bile. Ayrıca, Jason'ın gizli bir amacı vardı.

Elinde çantası, tuvaletlerin dışındaki koridorun sonunda Gia'yı bekledi. Taze ruju ve gülümsemesiyle çıkageldi.

"Düşünüyordum da, eğer ailemin evine doğru yola çıkarsak, babamın göz atmayı sevdiği bir spor malzemeleri dükkanı var-" Adamın elindeki çantaya baktı. "Ne aldın?"

"Babanın hoşuna gideceğini düşündüğün eşyalar. Ve tek kelime etme. O senin için önemli, o yüzden benim için de önemli. Konuşma bitmiştir."

Dudaklarını birbirine bastırdı. "Öyle değil. Bunları karşılayabilmemin imkânı yok, bu yüzden benden gelmediklerini anlayacaktır."

"Fiyat etiketlerini çıkarın ve çok iyi bir anlaşma yaptığınızı söyleyin." Omuz silkti. "Tabii ki, ona hediyenin kızından ve damadından geldiğini söyleyebilirsiniz."

"Bunun iyi bir fikir olduğunu sanmıyorum. Bilmek isteyecekleri ilk şey küçük kızlarını sevip sevmediğiniz olacaktır. Eğer evet diyemiyorsanız ve bunda samimiyseniz, hoş karşılamayacaklardır."

Eğer damarlarında bir damla pratik kan varsa, onun kendisine ve çocuklarına harika bir şekilde bakabileceğini fark ederlerdi. Aileye katıldığı için heyecanlanmayabilirlerdi ama itiraz etmeyecek kadar akıllı olacaklarına bahse girerdi.

"Bunu bana bırakın. Çok ikna edici olabilirim." Onu dirseğinden tuttu.

Gia gerilmişti ve Jason'ın onun telaşlandığından hiç şüphesi yoktu. Güzel karısını eline alıp aşkın sadece dört harfli bir kelime olduğuna ikna etme zamanı gelmişti. Onun için önemliydi. Birbirlerinden zevk alabilir ve çocuk yetiştirmek için sağlam bir temel oluşturabilirlerdi. Ve birlikte geçirdikleri her anı bunu kanıtlamak için harcayacaktı.

"Benimle gel." Jason onu iyi yapılmış, şık ve biraz da seksi görünen giysilerle dolu bir bölüme doğru götürdü.

"Nereye gidiyoruz?"

"Beni şımartın..." Saatine bir göz attı. "Bir ya da iki saat. Bir süre çocuk doktorunun ofisinde olmana gerek yok."

Kaşlarını çatı, babasının hediyesi yüzünden hâlâ tedirgindi. "Pekâlâ."

Sırıttı ve onu kışını en iyi şekilde saracak seksi siyah eteklerin olduğu bir rafa götürdü.

"Yardımcı olabilir miyim?" diye sordu elli yaşlarında manikürlü bir satıcı kadın.

"Hayır, sadece göz gezdiriyoruz," diye yanıtladı Gia.

"Evet," diye karşı çıktı. "Karım bu eteği denemek istiyor." Şampanya tonlarında pırıltılı bir bluz gördü, tenine çok yakışacaktı. "Bir de şu. Ben de biraz gündelik kıyafet görmek istiyorum. Klasik ama havalı olmayan. Yaşına uygun bir şeyler."

"Tabii ki."

"İç çamaşırı ve ayakkabıya da ihtiyacı var." Ayakkabı numaralarını sıraladı. Gia ona bön bön baktı. "Jason!"

Onun elini okşadı. "Merak etme. Zamanımız var."

Çünkü para hakkında tek kelime bile duymak istemiyordu. İnce uyarı bakışları ona bunu anlatmalıydı.

"Eşinizin bir ya da iki çantaya ihtiyacı olacak mı? Mücevher ya da kozmetik?" diye sordu kadın.

"Evet. Kıyafetlerle birlikte çantaları da soyunma odasına getirirseniz, her şeyin nasıl görüldüğüne bakabilir, çok memnun olurum. Ayrıca, bu soyunma odası bloğunu kendimize ayırmamız gerekecek. Karım çok özel biridir ve ben onun mütevazılığına saygı duyuyorum."

"Elbette." Kadın solgun başını saygıyla eğdi. "Diğer ortaklarımızı arayacağım ve istediğiniz her şeyi size getirmekten mutluluk duyacağız."

"Mükemmel." Gia'nın elini tuttu. "Seni içeride bekleyeceğiz."

Kadın aceleyle uzaklaşır uzaklaşmaz, şüphesiz potansiyel komisyonunu hesaplıyordu, Jason şok olmuş gelinini uzak duvarın karşısındaki soyunma odalarına götürdü.

Bölünmüş alana girip yalnız olduklarını görür görmez durdu ve ona bakakaldı. "Deli misin sen? Bunlara ihtiyacım yok. Kesinlikle karşılayamam."

"Dur. Tamam. Orada." Ters ters baktı. "Senden beni şımartmanı istedim ve sen de kabul ettin."

"Benden ilginç bir şeye bakmamı istediğini sanıyordum."

Omuz silkti. "Seni şimdiye kadarki en büyüleyici konuda şımarttığımı düşün."

Gözlerini devirerek içini çekti. "Yapmaya çalıştığın şeyi takdir ediyorum ama bana bir şey almana gerek yok."

Jason kaşlarını çatarak onu inceledi. Sağlıklı bir boşanma anlaşması için yıldönümlerine kadar her günü ve geceyi onunla geçirecekti ama evlilikleri boyunca onun hediyelerini kabul etmeyecek miydi? "Geçen ay yeni bir Porsche'ye ihtiyacım yoktu ama bu beni mutlu etti. Her şey ihtiyaçla ilgili değil."

"Hiç 'tutumlu' veya 'ekonomik' kelimelerini duydunuz mu?"

"Var. Sadece ben istediğim zaman uygulanıyor. Para konusunda endişelenme, Gia. Banka hesabımda dokuz sıfır var. Bir günlük alışverişle başa çıkabilirim."

"İşe döndüğümde bunların hiçbirini giymeyeceğim."

Tartışması yorucu ve aşağılayıcı arasında bir yerdedi. "Yani karım için bir şeyler satın almak istemememin nedeni, karımın

iyi mi görünüyor yoksa
gülümsüyor mu?"

"Söylediğim bu değil."

"O zaman açıkla. Tahmin etmem gerekirse, kıyafetlerine para
harcarsam karşılığında senden bir şey talep edeceğimi düşünüyorsun."

"Babanın annene yaptığı gibi beni de satın almaya çalışıyormuşsun
gibi geliyor."

Yani onun parasını karşılıksız mı istiyordu? İçindeki alaycıya bu
mantıklı geliyordu ama diğer her parçası Gia'nın paralı asker olmadığını
söylüyordu.

Jason homurdandı. Ya yumuşamaya başlamıştı ya da karısı onunla
oynamıştı.

İyi.

"Hiç de değil. Size şöyle söyleyeyim: Annen hiç
Babanın için güzel bir şey yapmak isterse ona itiraz eder misin?"

Gia durakladı, belli ki buna evet demenin bir yolunu -herhangi bir
yolunu- düşünmeye çalışıyordu. Sonunda biraz oflayıp pufladı. "Hayır."

"Çünkü baban annene bir şeyi karşılayabileceklerini söylese, o da bunu
gerçek olarak kabul ederdi."

Uzun iç çekişi Jason'a hedefi tam on ikiden
vurduğunu söylüyordu. "Evet." "Sen de bana aynı
nezaketi gösterebilir misin?"

"Babam ona asla sizin önerdiğiniz şeyleri almazdı," diye karşı çıktı.

"Onu mutlu etmekten hoşlanıyor,
değil mi?" "Evet."

"O zaman eğer imkânı olsaydı, mağazada istediği her şeyi ona
alacağını garanti ederim. Sanki ona dünyayı verecekmiş gibi
konuşuyorsun."

"Onu seviyor."

"Ona her şeyden çok değer veriyor." Ve şimdi bir anlambilim oyunu
oynuyorlardı. "Tıpkı benim sana değer verdiğim gibi. Aradaki farkı
göremiyorum."

Satış görevlisi, kucak dolusu parlak ama sıcak tutan kışlık giysilerle
içeri girerek Gia'nın dilinin ucunda tuttuğu tartışmadan onu kurtardı. Onları
ilk soyunma odasına yerleştirdikten sonra ortadan kayboldu ve birkaç
dakika sonra, her biri ayakkabı ve çanta ve bir yığın dantelli külot, şeffaf
sütyen ve hatta bir çift çorap taşıyan iki çalışan arkadaşıyla birlikte geri
döndü.

"Sizi kontrol etmek için birkaç dakika içinde döneceğim. Bana daha
erken ihtiyacınız olursa, duvarda bir çağrı düğmesi var."

"Bize yarım saat verin lütfen." Kibarca gülümsedi ama bu bir rica değildi.

Kadın hiç tereddüt etmedi. "Tabii ki."

Kadın çıkarken Jason memnuniyetle etrafına bakındı. Babasının "erkek koltuğu" dediği şeyle donatılmış soyunma odalarına girmişti ama şezlongla yatak arası bir şeyle donatılmış bir soyunma odası hiç görmemişti. Seks için hazır görünüyordu. Fuşya, zümrüt, parlak mavi ve altın rengi kumaşlarla kaplı yumuşak yüzeye uzandı ve karısının ilk soyunma odasına doğru ilerleyişini izledi.

"Sorun mu var?" diye sordu.

"Her şeyi ele geçiriyorsun. O kadına patronluk tasladın. Bana hep ne yapacağımı söylüyorsun. Senden istemediğim halde bana bir şeyler alıyorsun."

"Satış görevlisi bize yardımcı olmak için burada. Ona verdiğim görevlerden memnun görünmüyor. Ve biz buradan ayrıldığımızda, fazladan harcayacağı her türlü çabanın ona değeceğini umuyorum."

"Her şey para demek değildir."

Güzel karısının sesi naif geliyordu. "Çoğu şey öyle. Çirkin ama gerçek. Sana gelince..." Yataktan kalktı ve ona doğru ilerledi. "Karısının geçimini sağlamak ve belki arada sırada onu şımartmak bir kocanın hakkıdır. Eğer seni daha iyi hissettirecekse, aldığım hiçbir şey karşılığında senden oral seks istemeyeceğim. Tek istediğim senin arkadaşlığın. Neden kızsınsın?"

Adam omzunu tuttuğunda omuz silkti ve iç çekerek arkasını döndü. "Kızgın değilim. Her şeyin kontrolden çıktığını hissediyorum. Ne kadar durdurmaya çalışsam da-"

"Sorun da bu zaten. Sadece bu durumu değil, hayatındaki her şeyi kontrol etmeye çalışıyorsun. Bebeğim, kimse kontrol edemez." Yüzünü ona döndü, gözyaşlarının orada toplandığını görünce içinde bir şeyler acıdı. "Dominion'da tanıştığımızda, Hakimiyetimi kabul ettin çünkü kontrolü bana vermeye hazır olduğunu söyledin. Gerçekten bırakman aylar aldı ama ne zaman sıkı tutuşundan biraz vazgeçip bana güvenmeye başlasan çok heyecanlandım ve seninle gurur duydum. Geçtiğimiz yılki ayrılığımız sırasında, bir zamanlar üzerinde çalıştığımız her şeyi unutmuş görünüyorsun."

"Çünkü tüm bu sorumluluğu üstlenecek başka kimse yoktu. Güçlü olmak zorundaydım."

Bu acıttı. "Kimse yok mu?"

Kızardı ve başka tarafa baktı. "Bunca aydan sonra, boyun eğmek hâlâ biraz yabancı ve sorumsuzca geliyor. Belki de artık bunun için yaratılmamışımdır."

Gia hâlâ, aylardır başkalarınıninkiyle ilgilenmekle meşgul olduğu için kendini serbest bırakıp kendi ihtiyaçlarını karşılayamadığına inanıyordu. Yanılıyordu. Ve yükünün bir kısmını omuzlamasına izin vermediği için hâlâ onu dövmek istiyordu. Tartışmak onu kesinlikle bir yere götürmeyecekti. Sadece ona göstermek zorundaydı.

Jason onun alnına, dudaklarına bir öpücük kondurduktan sonra geri çekildi. "Soyun."

"Ne?" Kadın ona aklını kaçırmış gibi baktı.

"Emrimi duymakta zorlandın mı?" "Hayır, ben sadece-"

"Her şeyi fazla düşünüyorsun. Sana basit bir emir verdim." Ona bu deneyimi tekrar yaşatana kadar teslimiyetin onu ne kadar tatmin ettiğini hatırlamayacaktı. Bunu yaptığında, bu onları daha da yakınlaştıracaktı. "Senden itaat etmeni bekliyorum. İçten içe bunu istiyorsun."

Gia tereddüt etti, koyu renk gözleri cevap arar gibi onun yüzünü tarıyordu. "Ya biri içeri girerse?"

"Bunu bana bırak." Soyunma odasının kapısını kapatıp onları baş başa bırakırken gülümsedi.

Bir kez daha tereddüt ettikten sonra başını salladı ve ellerini bluzuna götürdü, titreyen parmakları düğmeleri ilikliyordu.

Jason, Gia'nın hâlâ bir polis memuru olduğunu ve yakalanırsa yasaları çiğnediği için kınama cezasına çarptırılacağını biliyordu. Geçmişte bu durum onu endişelendirmişti. Yeğenlerinin ebeveyni rolünü oynadıktan sonra bu onu daha da endişelendirecekti. Ama yine de ona, güzel göğüslerini örten tül gömleği çıkarıp yere atacak kadar güveniyordu.

Kendi gömleğinin düğmelerini gevşetmeye başladı, Gia'nın eteğinin kemeriyle oynamasını ve tereddüt etmesini izledi. Gia'nın bunu kafasında çözmesi gerekiyordu. Her zaman teşhirci bir yanı olmuştu ama yatak odasının mahremiyetinden uzaklaşmakta zorlanıyordu.

"Eteği çıkar. Bana itaatsizlik edip külot giymedin, değil mi?" "Hayır."

Gia'nın sesi nefes nefese ve tahrik olmuş gibiydi, tam da onun sevdiği gibi.

"Güzel." Kadın eteği kalçalarından aşağı itip dışarı çıkana kadar bekledi ve eteği bir kalkan gibi önünde tuttu. "Ver onu bana."

Sinirli bir şekilde yutkundu ve durakladı, sonra nihayet eteği ona uzattı. Göğüs uçları ince sütyeninin üzerinden belli olmasaydı ve zaten ıslak görünmeseydi belki de ona acıyacaktı.

Kahretsin, onu ellerine almak için sabırsızlanıyordu. Klişe gelebilir ama Gia'nın vücudunu her keşfedişinde, takdir edecek yeni bir şey, onun tadını çıkarmanın başka bir yolunu buluyordu.

Şimdilik, eteği arkasındaki kapının üstünden, ulaşamayacağı bir yere asarak onun rahatlık alanını zorlamakla yetindi. "Şimdi de sütyenin."

Parmakları yumruk şeklinde kıvrıldı. Dudaklarını birbirine bastırdı. Jason nabzının boynunda öfkeyle attığını görebiliyordu. Karısı ona teslim olacaktı ve bu düşünce onu beklentiden deliye döndürdü. Ateş damarlarını yakıyor, sikini kabartıyordu. Onu tutup iç çamaşırını yırtma, sonra da her santimini alana kadar sert uzunluğunun üzerine itme dürtüsüyle savaştı. Bunun yerine parmaklarını şıklatarak, ince sabrının yerini beklentiye bıraktığını ona bildirdi.

Titreyen bir nefes verdi. "Jason..."

"Güvenli kelimeniz hala boşanma. Tek çıkış yolun bu. Kullanmak istemiyorsan, sütyenini hemen bana ver. Eğer beni daha fazla bekletirsen, sana burada ve şimdi şaplak atarım. Kimin duyacağı hiç umurumda olmaz."

Gözleri doldu. Gia ona inanmıştı. Güzel, çünkü her kelimesi doğruydı.

Elini tekrar uzattı. "Üç saniyen var." "Beni zorluyorsun."

Ve oyalanıyordu.

"Domlar böyle yapar." Parmaklarını oynattı.

Biraz irkilerek arkasına uzandı ve sütyenini çıkardı, sonra da ona uzattı. Jason zar zor baktı. Göğsünün üzerinde nazıkçe duran, doğal ağırlıklarıyla dolgun ve güzel olan göğüslerine odaklanmıştı. Meme uçları dimdik ve çok güzel bir şekilde dolgun duruyordu. Bunu, teslimiyetini onun ellerine bıraktığında ne kadar tatmin olduğunu ona hatırlatmak için başlatmıştı. Ama onun ne kadar çarpıcı görüldüğünü görmezden gelemezdi.

Bakışlarını bir an bile ondan ayırmadan sütyenini eteğinin üstüne attı. "Daha yakına gel. Göğüslerini ellerinin arasına al ve bana meme uçlarını göster."

Onun sözleriyle inledi, ama emrettiği gibi yaptı, avuçlarını memelerinin ağırlığının altına yerleştirdi ve sert uçlarını daha yukarı itecek kadar kaldırdı.

Jason onun üç katlı aynaya yansıyan görüntüsünü izledi. Aynalar ona vücudunu her açıdan gösteriyordu ve sırf onun ılık sudan çıkmasını, teninin buharlanmasını ve damlamasını kendi seyir zevki için izleyebilmek için bir tanesini küvetinin yanına yerleştirmeye karar verdi.

Arkasındaki sade siyah ve krom koltuğa uzanırken, Gia yaklaştıkça ona baktı. Açtı, hazırdı, ellerini Gia'nın kalçalarında birleştirmek ve onu tadına bakacak kadar yaklaştırmak için yanıp tutuşuyordu. Bunun yerine bekledi. Cesaretini toplaması ve ileriye doğru attığı her adımda teslimiyetinin biraz daha derinine inmesi gerekiyordu.

Sonunda dizleri çarpıştı ve adam bakışlarını kızın meme uçlarından yüzüne çevirdi. Kadın endişeyle dudaklarını yaladı. Gülümseyerek onun geri kalanını taradı. Gia'nın düz karnı seğirdi. Son baktığında olduğundan çok daha ıslak görünüyordu.

Mükemmel.

"Bacaklarını aç."

Sağ ayağıyla birkaç santim dışarı çıktı, hâlâ elleriyle göğüslerini destekliyordu. Tanrım, ne muhteşem bir manzara. Tahrik olmuş, kendini sunuyordu, çok gür ve ahlaksız...

"Daha geniş. Bacaklarıma sarıl," dedi sandalyede kambur durarak ve manzaranın tadını çıkararak.

Gia kaşlarını çatı, kara kaşları çatıldı. Adamın kucağına doğru baktı ve dizinin iç kısmı adamın kalçasına değecek şekilde öne doğru bir adım attı. Garip bir şekilde tökezleyerek yaklaştı ve bacaklarını onunkilere değene kadar açtı.

Kadının her nefis parçası onun için sergileniyordu. Tereddütlü görünebilirdi ama adam onun arzusunun ve boyun eğme ihtiyacının ihtiyatının önüne geçtiğini biliyordu. Nefes nefese durmuş bekliyor, gözlerinde parlayan ihtiyaçla ona bakıyordu.

"Bana ne düşündüğünü söyle," dedi usulca. "Beni acıttığını ve seni istememem gerekirken istediğini."

Kalçasını okşadı, parmaklarını bacağına arkasına doladı ve kıcını avuçlayana kadar yukarı doğru ilerledi. "Neden kocanı arzulamayasın ki? Yakalanmayız."

"Beni sevmiyorsun."

Jason onu kucağına çekti, çenesini tutmadan önce kalçaları kalçalarını kavradı. "Senin ihtiyaçlarını kendiminkilerden üstün tutacağım ve zamanın sonuna kadar seninle ilgileneceğim. Açlık çekmenize, acı çekmenize ya da endişelenmenize asla izin vermeyeceğim. I

yüklerinizi taşıyacak, çocuklarınıza babalık edecek ve elinizden tutacak. Hiç kimse size daha fazlasını veremez."

Ve şimdi bu konunun aralarında daha fazla alevlenmesine izin vermeyi reddetti.

Onun düşüncelerini zevkle bastırmayı tercih ederdi.

Başını ellerinin arasına alarak onu kendine doğru çekti. Dudakları onunkilere çarptı. Gia'nın nefesi kesildi, rahatça ona doğru açıldı. Jason bundan yararlandı ve kızın içine girerek onu tahrip edici bir öpücüğe boğdu.

Onun nefesini çalmaya niyetli olan adam, ağzının ipeksi cennetinde daha da derinlere indi. Onlar gelmeden hemen önce emdiği küçük karamela şekerinin tadına baktı. Kreminin misk kokulu çiyları aralarındaki havada uçuşuyordu. Kafasının içinde bu ikisi, onu sersemleten duyusal bir vızıltı için harmanlandı.

Jason onu daha yakına çağırdı. Kahretsin, bir an önce onun içine girmeliydi.

Ama önce onu tatmin etmesi gerekiyordu. Gia'nın teslim olması, içindeki o itaatkâr parçayı çıkarıp her şeyi ona vermesi gerekiyordu, böylece kendini güvende hissedebilecekti. Böylece bir bütün olacaktı. Böylece daha güçlü bir bağları olacaktı.

Öpüşmeyi keserken onu sırtından itti ve ayağa kalkmasına yardım etti. Satış görevlisinin denemesi için Gia'ya getirdiği eteği almak için eğildi ve kemeri narin ilmeklerinden söktü. "Arkanı dön."

Sanki kendini çelikleştirmek ya da cesaret bulmak zorundaymış gibi gözlerini kapattı, ama tam olarak onun istediğini yaptı.

"Bacaklarını aç ve ellerini bana ver."

Gia aynada ikisine baktı, bakışları tamamen açıkta kalan vücudundan onun yüzüne sıçradı, onu okumaya çalıştı. Adam bilerek boş kalmıştı. Kız teslim olup ikisini de memnun ettiğinde, onun onayını hissettiğinden emin olacaktı.

Sonunda tekrar öne doğru adım attı ve ellerini sırtının alt kısmına doladı. Onları açgözlü bir neşeyle yakaladı ve geniş kumaş kemeri bileklerine doladı, kanın akmasına izin verecek kadar gevşek ama onu kontrolü altında tutacak kadar sıkı.

Kalçalarını tekrar ellerinin arasına alarak Gia'yı kendisine doğru çevirdi. "Çok güzel. Seni her zaman bağlı ve acımasız severim. Şimdi iyi bir kız ol ve sikimi yala."

Nefesi kesildi ve bakışlarını soyunma odasının kapısına çevirdi. Biri sözlerini kesmeden önce en az on beş dakikaları vardı.

"Bana odaklan," diye tersledi kemerini açıp düğmeyi kaydırarak çözerken. Fermuar küçük bir tıslamayla aşağı indi.

Gia'nın nefes alış veriş hızlandı. Sanki sinirler onu bombalamış gibi dudağını ısırdı, ama teni kızardı ve meme uçları her zamankinden daha sert görünüyordu. Yakalanma korkusu onun için oyunun bir parçasıydı. Bu onu korkutuyordu ama oyunu bırakmasına yetecek kadar değil.

"Evet, Efendim."

Kelimeler dudaklarından döküldü, Dominion'da oynadıklarında ona binlerce kez verdiği otomatik bir yanıttı. Onun titreşim sesinin her kirli talebini kabul ettiğini duymak her zaman hoşuna gitmişti. Ama şimdi bunun anlamı çok daha büyüktü. Gia istese de istemese de onun duvarlarını aşmasına, ruhuna girmesine izin veriyor, ona güveniyordu.

Görevi için diz çökmeye niyetli olduğu her halinden belli olan kadın kendini bir dizinin üzerine bıraktığında, bunun heyecanı içinden geçiyordu.

"Hayır," diye düzeltti. "Bacaklarınızı açarak ayakta durun ve belinizden eğilin."

Aynada amını görmek istiyorum."

Kadın ona göz kırptı. Her nasılsa, küçük karısını arada sırada şok etmeyi hâlâ başarıyordu ve bu ona müthiş bir heyecan veriyordu.

Adam elini şişmiş asasının etrafına sarıp ona doğru tuttuğunda, kadın itaat etmeye başladı ve yavaşça ona doğru eğildi. Yaklaşık yarı yolda, çenesinin altında bir parmağıyla onu durdurdu. "Ağzını aç. Beni nasıl alacağını görmeme izin ver."

Dudakları aralandı. Kahverengi gözleri karardı. Adam kızın yüzünü serbest bıraktı ve parmaklarını kızın saçlarına geçirerek onu aşağıya doğru itmek için boynuna sarıldı.

Dolgun dudaklarını sikinin etrafına sardığında, adam hissettiği şok karşısında nefesini tuttu. Dümdüz ileriye odaklandı, kadının sırt çizgisine ve aynaya baktı. Sırılsıklam olmuş amının her bir kıvrımı ona geri yansıyor, pembe ve şahane - ve hepsi onun.

Gia dilini adamın boyunun etrafına doladı, bir dizi yavaş yalama ve uzun çekişlerle başını çalıştırdı, sonra onu boğazının arkasına kadar derinlemesine aldı. Sıcaklık. Heyecan. Güç. Jason bunlarla sarhoş olmuştu. Ama onu en çok karısı sarhoş ediyordu; onun acılı, neredeyse çaresiz teslimiyeti kanını tutuşturuyor ve onu şenlik ateşindeki benzin gibi yakıyordu.

"Güzel, bebeğim. Evet..." Saçlarını avuçladı ve daha hızlı bir ritim tutturması için onu yönlendirdi. "Beni kızdırma yoksa ne olacağını biliyorsun."

Kadın başını sallayarak hem onayladı hem de dudaklarını yumuşak bir hareketle adamın sikinin üzerinde gezdirdi. Dişleri başının üzerinde kayıyordu. Bir iniltiyi bastırarak onu daha da hızlandırdı.

Kahretsin, güzel ve çaresiz görünüyordu. Sanki sadece onun zevkini istiyormuş gibi onu emiyordu. Onu arzusun baş döndürücü kavrayışıyla doyurdu. O... onun dünyasıydı. Kız çılgılık atıp serbest kalana kadar bu soyunma odasından çıkmasına imkân yoktu.

Saçlarını hafifçe çekiştirdi. "Dur."

Gia adamın sikinin başına kadar yaladı, sonra başını kaldırıp baktı. Bakışları buluştu. Koyu renk gözleri yumuşak ve özlem dolu bakıyordu. Adam onun itaatkâr doğasına dokunmuştu ve şimdi ona daha fazlasını vermek için sabırsızlanıyordu. Sessizce yalvardı, sanki onu memnun edemeyeceğinden ya da onu reddedeceğinden endişeleniyordu. Adam hemen onun korkularını dindirdi.

Jason dudaklarını onunkilere kenetledi, ağzını açmaya zorlayıp tadına bakarken onu içine çekti. Neden en olmadık zamanlarda onun göğsüne uzanıyor ve acımadan çekiyordu? Onu tüketmek, duvara yaslamak ve çılgınca becermek istiyordu. Ama aynı zamanda tenini onunkine değdirmek, kalbinin onunkiyle senkronize bir şekilde atmasını da istiyordu. Hayatlarının her lanet gecesinde onun yanında olmasını istiyordu. Jason neden ona kafayı taktığından tam olarak emin değildi ama gerçeği inkâr edemezdi.

"Lütfen..."

Gia'nın sesi çatallaştı. Bir bakış ona ipinin ucuna yaklaştığını söyledi.

Ve eğer sözünün kesilmesini istemiyorsa, zamanları tükeniyordu.

Jason cebinden bir prezervatif çıkardı ve saniyeler içinde taktı, sonra da kızın kolundan tutup onu kucağına çekti, kızın bacakları sandalyenin kenarlarından sarkıyordu. Onun açıklığını aradı ve derinlere daldı, saniyeler içinde amını tamamen doldurdu. Gia'nın nefesi kesildi.

Elleri arkadan bağlı olduğu için tüm ağırlığını ona vermekten başka çaresi yoktu. Ayrıca geri çekilmesinin de bir yolu yoktu. Kaldıraç yoktu. Kontrol yoktu ve adam buna bayılıyordu.

Parmakları kalçalarını sıkıca kavradı, onu yukarı kaldırırken adrenalini ve ihtiyaçla doldu, sonra aşağı kaymasını kontrol etmek için gücünü kullandı. Yavaş. Sert. Derin. Başını geriye atarken iniltisi ürperdi. Dişlerini sıktı ve zevkle tısladı. Evet, ona her santimini verecekti, sikini haşlayan sıcaklığın her onsunu ve o da bunu alacaktı.

"İstedğin bu muydu?" diye hırladı.

"Evet." Pantolonunun arasından kelimeleri güçlükle çıkarabildi. "Bu iyi hissettiriyor mu?"

"Tanrım, evet."

Memnuniyet tavan yaptı. "Kocanın seni becermesini mi istiyorsun?" Başını salladı. "Ağrım var..."

Altında, onu kaldırırken kalçalarını döndürdü, sonra onu ereksiyonunun üzerine geri indirdi. Karıncalanmalar omurgasını tırmaladı. Kadının kendisi için parçalara ayrılmasını izlerken vücudu elektriklendi. Kahverengi gözleri karardı, yanakları kızarıırken yumuşadı ve dudakları sessiz bir iniltiyle ayrıldı. Gia kıpırdandı, onu acele ettirmeye çalıştı. Kukusu adamın aletinin etrafında sıkıca kenetlendi.

Onu tekrar uzun aletinin üzerine oturttu ve ensesinden tutarak kendisine bakmaya zorladı. "Hızını sen belirlemiyorsun, değil mi?"

"Hayır, Efendim," diye inledi.

Kadının boynunu serbest bıraktı ve kollarını kullanarak onu okşamalarına doğru kaldırdı. Daha hızlı. Daha sert. Daha derine. Tanrım, kız onun damarlarında şimşek gibiydi.

Eğilerek omzunu ısırdı, sonra eğildi ve bir meme ucunu ağzına aldı. Emerken, kız iniltili bir çığlık attı.

"İşte böyle, bebeğim. Benim için ses çıkar."

"Yapmamalıyım." Endişe sözcükleri ondan koparıp aldı.

"Yapacaksın. Her şeyle ben ilgileneceğim." Diğerine geçmeden önce tekrar meme ucunu çekti. "Sadece seni duymak istiyorum."

Karısı keşfedilmekten endişe ediyor olabilirdi ama bu onu tahrik ediyordu. Onun etrafında kendini çok kaygan ve sıkı hissediyordu. Çok çarpıcı ve nefes kesici.

"Evet..."

Göğsünde bir kızarıklık belirdi. Gia tekrar onun sikinin üzerine fışkırdı. Küçük iniltilerinin sesi daha da yükseldi. Çok yaklaşmıştı.

"Benim için gel, tatlı karım, ve çığlık at."

Sert nefes alış veriş düpedüz pantolona dönüştü, sonra uzun bir nefes alıp tuttu. Jason onun derinliklerine doğru sertçe pompaladı, orgazm ve sonrasındaki ışıltıdan çok daha uzun sürecek bir şekilde onları birleştirebilmek için dua ediyordu.

Sonra coşku sanki doğrudan kalbine enjekte edilmiş gibi içinden geçerken artık düşünmüyordu. Vücudundan hızla geçerek onu ele geçirdi. Ve kız onun adını duyduğunda tiz bir zevk çığlığı atarken, adam sahip olduğu her şeyi ona bıraktı, her hamlede titredi, onu bir kez ve sonsuza dek sahiplenmek için elinden geleni yaptı.

Yedinci Bölüm

Bir saat sonra Gia hâlâ saç diplerine kadar kızarmış ve sersemlemiş bir halde mağazadan çıktı. Yanında Jason onun elini tutuyor, diğer eliyle de onun için aldığı üç büyük poşeti taşıyordu. Arkalarında iki tezgâhtar, kocasının ısrarla istediği ayakkabı kutularını taşıyordu. Sekiz çift ayakkabı. Kadın sadece iki ayağı olduğunu söylediğinde, adam gülümsedi ve sadece bir penisi olduğunu, ama onu seksi stiletolar içinde görmekten çok hoşlandığını fısıldadı. Kadının diğer tüm itirazlarını elinin tersiyle itti. Kredi kartı, kadının soyunma odasında yediği darbeden bile daha fazla darbe almıştı.

Özellikle de satış görevlisinin birkaç dakika sonra boğazını hafifçe temizleyerek ve bastırılmış bir gülümsemeyle geri döndüğünü hatırladığında, bu düşünce yeniden kızarmasına neden oldu. Gia, kendisini tutuklanmaya değer bir şey yapmaya teşvik ettiği için Jason'ı tokatlamak mı, yoksa sadece kıkırdamak mı gerektiğinden emin olamamıştı. Kendisini bir yılı aşkın bir süredir hiç olmadığı kadar mutlu ve hafif hissettiğini inkâr edemezdi. Jason'la birlikte olmak onu tatmin ediyordu ve bunun Jason'ın ona aldığı şeylerle hiçbir ilgisi yoktu, her şey Jason'ın onu rahatlık alanından çıkarıp sadece dokunuşuyla bile özel hissettirmesiyle ilgiliydi.

Ona yine sıırıslıklam aşıkı. Yani, hala. İç çekti.

Karşılığında ona ne verebilirdi ki? Hayata mavi yakalı bir bakış açısı mı? Tutuklama prosedürleri mi? Onun işaretleri olmadan birini nasıl kelepçeleyeceğini biliyordu. Gia başını salladı. Kendinden hoşlanıyordu, ama bir milyarderin neden *onun* peşine düştüğünü hiç anlamıyordu. Bir yıldan daha uzun bir süre onu terk ettiği ve o da ulaşılmaz olarak gördüğü şeyi istediği için miydi?

Arabayı yükleyip alışveriş merkezinden ayrıldıklarında bu düşünce içini kemirdi. Otoyolda süzülerek şehrin batısına, kendi bölgesine doğru giderlerken bu düşünce onu biraz daha kemirdi. Şık siyah Porsche'sini iş yapar gibi sürüyordu - agresif bir şekilde ve kurallara pek aldırmadan.

"Çok hız cezası alıyor musun?"

Sırıttı. "Belki birkaç tane. Ne diyebilirim ki? Adrenalin patlamasını seviyorum." "Sen şu mükemmel uçaklardan atlayan aptallardan mısın? sadece kanvas bir sırt çantasıyla mı?"

"Evet." Güldü. "Paraşütle atlamaya bayılırım. Yakında bir gün denemeni sağlayacağım."

"Hayır, teşekkürler."

"Bebeğim, tandem atlayış yapacağız. Bundan zevk alacaksın. Seni güvende tutacağım," diye söz verdi.

Aklına gelen hiçbir mantıklı neden yokken, bu gerçekten de yeniden düşünmesine neden oldu. Jason tam olarak söylediği gibi yapacaktı. Beş bin fitten çılgınca bir atlayış ve yumuşak bir iniş dışında hiçbir şey olmamasını sağlayacaktı. Ona güveniyordu.

Tabii ki, bunu gerçeğe dönüştürecek kadar uzun süre onunla birlikte olacak mıydı?

Belki de... gelecekleri hakkında daha fazla düşünmeliydi. Evet, Jason'ın dairesine geldiğinden beri daha iyi dinlenmiş ve daha rahatlamıştı. Ama kalırsa, bunun tek nedeni Jason'ın onu gerçekten mutlu etmesi olacaktı. Ve ikisi de aşık olduğu için.

Mahallesine vardıklarında Jason'la birlikte, uzun zamandır denemek istediği, yakındaki bir Japon hibachi ve suşi restoranında harika bir öğle yemeği yediler. Daha sonra Jason onu çocuk doktorunun ofisine götürdü ve sigorta kartını oraya bıraktı.

Arabaya geri bindiğinde saat öğleden sonra iki olmamıştı. Jason'ın şehre doğru geri döneceğini düşünmüştü. Bunun yerine, doğrudan eski evine gitti ve evin önüne park etti.

Gia küçük, şirin, çiftlik tarzı eve baktı. Pek bir şey değildi. Küçük, eski bir mutfak ve berbat bir ana banyosu vardı. Ama bu küçük tamirattan gurur duyuyordu. Burayı kendi parasıyla satın almış ve mali durumu elverdikçe güzelleştirmişti. Şimdi onu görmek ona korkunç bir acı veriyordu. Geçen yıl çok şey kaybetmişti. Kardeşini. Kocasını birçok yönden. Bağımsızlığını da kaybetmişti ve bunu derinden özlüyordu. Bu düşünce kendisini bencil hissetmesine neden oldu, bu yüzden onu bastırmaya çalıştı. Gerçek şu ki, şok ve yas içindeyken tüm ailesinin sorumluluğunu üstlenmeye hazır değildi.

"Neden buradayız?" Sesi titriyordu.

"Neden evinizi sattınız?"

Çok karmaşık bir soru... "Uzun lafın kısası, kardeşimin ölümünden sonra Mila bensiz baş edemez hale geldi. Onun evi ile benim evim arasındaki dokuz millik yolu, bazen Bella hasta olduğunda ya da Tony Jr. kabus gördüğünde gecenin bir yarısı, yorucu bir şekilde gidiyordum ve keder onu yiyip bitiriyordu. Gerçekten de üç ay boyunca hiçbir şey yapamadı." Gia durakladı. "Annem yeni diz protezi yaptırmıştı. Babam işinde harika bir polisti.

Ama üç yaşından küçük iki çocuğa bakmak konusunda pek bir şey bilmiyor. Mila'nın yanına taşınmak daha kolay oldu."

"Sen baldızının yanında kalırken neden evini kiraya vermiyorsun? Böylece eve dönecek bir yerin olur."

Kocaman bir iç geçirdi. Evlendikleri günden sonra aylarca ondan uzak durduktan sonra, bu açıklamayı ona borçluydu. Muhtemelen telefon bağlantısını kesmesini ve uzaklaşmasını, trajediyle başa çıkmaya çalışmak ve aniden miras aldığı yükümlülükleri kabul etmek yerine ondan kaçma aracı olarak görmüştü.

"Mila tekrar hamile olduğunu öğrendiğinde, kardeşim ona ve çocuklara şu anda yaşadıkları evi almak için kendini aşırı zorladı. Üç yatak odalı bir yere ihtiyaçları vardı çünkü bebeği Tony Jr. ile birlikte yatırırlarsa, gecenin bir yarısı onu uyutmazdı. Huysuz bir çocuktan daha kötü bir şey olamaz."

Jason yüzünü buruşturdu. "Senin sözüne güveniyorum. Yani sen... evini sattın ve parayı ona mı verdin?"

"Rollerimiz tersine dönseydi kardeşim de benim için aynısını yapardı."

"Ailen yardım edemedi mi?"

"Annem çocuk büyüttü ve hiç ev dışında çalışmadı, babam da emekli. Gelirleri sabit ve kısıtlı. Mila onlara daha fazla yük olmak istemedi."

"Kardeşinin karısına ve çocuklarına yardım etmek için çok fedakârlık yaptın."

Evet, Jason'la olan evliliği de dahil. "Onlara yine yardım ederdim. Mila geçtiğimiz yıl asla kendi başına ayakta duramazdı. Çocuklar çok sevimli ama sürekli bir avuç dolusu. Ama bunu tekrar yapmak zorunda kalsaydım, seni de dahil etmek için çok daha fazla çabalırdım. Kafamda, sana bu kadar yaslanmak adil görünmüyordu."

"Beni ele vermek mi?"

Tek savunması, onun kendisini bu kadar özleyeceğine inanmamış olmasıydı. Hâlâ onun neyine takıldığını bilmiyordu. "Haklısın. Görev duygum ve gururum bana engel oldu."

Jason ona dalgın bir bakış gönderdi. "Bu bir daha olamaz, Gia." "Biliyorum."

Sessiz bir kabullenme ve bağışlama jestiyle eğik başının tepesini okşadı. "Demek buralarda büyüdün?"

"Evet."

"Bana okula gittiğin yeri göster."

Aptalca olabilirdi ama onun bu isteği başını döndürmüştü. Umursamasa bunu ister miydi? Hayır, ne de onun yanında kalması için mücadele ederdi. "Evet" demeden önce ona gerçekten açılmaya zahmet etmemişti. şimdi bunu yapmak onu öldürmezdi. Aslında, onları bir arada tutmak için çok uğraşıyor, kalbini değil ama en azından gururunu ortaya koyuyordu.

"Elbette. Bu hoşuma gider. Ben bunu yaparken sen de bana çılgın lise günlerini anlatabilirsin."

Mezun olduğu okula varması üç dakikadan fazla sürmemişti ama gençken futbol oynadığına dair hikâyelerle onu eğlendirmeye başlamıştı bile. Zengin çocukların gittiği okullarda bile rakiplerine ve antrenörlerine eşek şakaları yaparlardı.

Arabayı park etti ve birkaç erkek öğrenci durup aval aval arabasına baktı. Jason onun elini tekrar tutarken, sabırla soruları yanıtladı ve hatta birkaçına arabanın içine bir göz attı. Kocasının bu rahat versiyonu vericiydi, birlikte olmak eğlenceliydi. Gia, evlendiği azimli, esir almayan adama saygı duyuyordu ama şu anda Jason'dan da gerçekten hoşlanıyordu.

Çocuklar gittikten sonra okulun bahçesinde dolaşmaya başladılar. Gençlerin öğrenim günü sona ermişti. Arkalarında, o ve Jason birlikte yürürken öğrenciler otoparktan çıkıyordu. Kampüste, kıştan önceki son güzel havadan yararlanan bir grup renk muhafızı kıza rastladılar. Dramatik bir melodinin ritmiyle dans ediyor ve parlak bayrakları havaya fırlatıyorlardı.

Kızlar rutinlerini izledikten ve sonunda alkışladıktan sonra kıkırdadılar. Jason onu koridorlara götürdü ve en sevdiği dersleri, öğretmenleri ve anıları hakkında sorular sordu. Devam etmekte olan bir basketbol maçıının bir bölümünü izlediler ve pistte küçük bir ayak yarışı yaptılar. Kocası çok atletik olduğu ve topuklu ayakkabı giymediği için açık ara kazandı ama arabaya dönerken yol boyunca güldü, gün batımının yaklaştığını görünce şaşırdı.

şık Porsche'sine döndüğünde kapıyı açtı. Gia içeri girmeden önce durakladı, elini onun omzuna doladı ve parmak uçlarına basarak onu öptü. "Çok eğlenceliydi. Harika bir gün için teşekkür ederim."

Yüzü yumuşadı. "Bir şey değil. Hayatınızın bu bölümünü dinlemek istedim. Paylaştığın için teşekkür ederim."

Gia kızardı. "Seni tanımak" gibi masum eğlenceleri çoktan geride bırakmış olmalıydılar, ama işte buradaydı, ilk aşkıyla bir ergen gibi hissediyordu. Çoktan evlendikleri için biraz geriye gitmişlerdi ama karnında kelebekler uçuştuğunu hissetmek hoşuna gidiyordu.

Jason'a gülümsedi ve kendisini mutlu ettiğinin yarısı kadar mutlu olması için ona ne verebileceğini tekrar merak etti.

Jason onun yanındaki sürücü koltuğuna kaydı ve telefonundan bir şeyler aradı. Birkaç dakika sonra motoru çalıştırdı. Araba mırıldanarak park yerinden çıktı ve kadın kendini bir memnuniyet seli içinde kaybolmuş buldu.

Gia kocasıyla bir kez evlenmişti, çünkü birlikte mutlu olacaklarına inanıyordu, ama bu teoriyi test etme fırsatı hiç olmamıştı. Özellikle bugünden sonra haklı olduğunu anlamıştı. Soyunma odasında seks yapmak pek sık istediği bir şey değildi ama Jason bir şekilde onun güvenlik ağı içindeki o vahşi sınıra duyduğu özlemi anlıyordu. Bunu her zaman yapmıştı. Uzun zaman önce parkta şehvetli bir buluşma ayarladığı o yaz gecesinde onu hayal kırıklığına uğratan kendisi olmuştu. Ailevi sorunlarıyla hiçbir ilgisi olmayacağını varsaydığında onu yine hayal kırıklığına uğratmıştı. Evliliklerinin arkasında durmamıştı.

"Bizden vazgeçmeyi reddettiğiniz için teşekkür ederiz."

Ona döndü, kırmızı ışıktaki kayarak dururken bakışları keskindi. "Artık kızgın değil misin?"

"Her şeyden çok korkuyordum. Ve kendimi suçlu hissediyordum. Ayrılığımızın suçunun büyük bir kısmının ayaklarımın altına serilebileceğini biliyordum. Artık senin için önemli olmadığımı ve beni cezalandırmak için dairene çağırdığını düşünüyordum."

"Peki ya şimdi?"

"Bizi tekrar bir araya getirmeye çalıştığını biliyorum. Son dokuz günümüz hayal edebileceğim her şeyden daha iyi geçti."

Jason ona onu sevdiğini söylemediğinde Gia tüm bunları kabul etmekte zorlanıyordu. Ama önemsiyordu. İkisi de mükemmel değildi. Belki zamanla birlikte büyüyeceklerdi. Belki... ama bu onu hâlâ rahatsız ediyordu. Hayatının geri kalanını onun hayranlığını hissederek ama bir kocanın karısına söyleyebileceği en güçlü üç kelimeyi hiç duymadan yaşayabilir miydi? Bunlar bir klişe miydi yoksa evliliği bir arada tutan hayati bir tutkal mı?

Jason onun eline uzanıp sıktı, sonra ışık tekrar yeşile döndüğünde gaz pedalına bastı. "Bunu söylediğini duymak beni rahatlatmıştı. Birlikte geçireceğimiz dokuz gün daha var ve her dakikasından zevk alacağım. Ama bana yıldönümümüzden sonra da kalacağını söyleseydin daha çok keyif alırdım."

"Aklımdan geçti. Eğer deneyeceksek çözmemiz gereken bazı sorunlar var."

"Var. Ve şimdi başlamak istiyorum."

Jason bu şifreli sözlerle onun elini kendi elinden çekip direksiyonu kavradı. Yoldaki bakışları odaklanmış ve acımasız arasında bir yerde görünüyordu.

"Ne demek istiyorsun?"

Adam hemen cevap vermedi ve kadın saate baktı. Beş kırk. Ailesi az sonra babasının doğum günü yemeğine oturacaktı. Babasının doğum günü hediyesini restorana bırakmaya fırsat bulamamıştı ve artık çok geçti. Gia nefesinin altından küfretti. Hediye babasının gerçek doğum gününe kadar saklaması gerekecekti.

Ailesini güzel yemekler eşliğinde sohbet ederken, şarkı söylerken ve mırıldanırken hayal etti. Onun orada olmasını özleyeceklerdi. Çocukların kafası karışmış olmalıydı. Son bir yıldır hayatlarının değişmez bir parçasıydı ve onları göremeyince sanki biri kalbinde bir delik açmış gibi hissetti. Restorana o kadar yakındılar ki... Gia, Jason'a toplantıdan söz edip gitmelerini önermeyi düşündü. Ama üç bin dolarlık kıyafetine ve parmağındaki muhteşem taş bakarken, ailesinin şok olacağını biliyordu. Jason'ın karısı olarak kalırsa, ailesine ne zaman evlendiklerini ve bu birlikteliği neden onlardan sakladığını anlatacaktı ama babasının doğum gününü kutlarken değil. Herkesin içinde değil. Jason'la bir gelecekleri olup olmadığından emin değilken olmazdı.

Tanıdık sokaklar geçerken Jason'ın güçlü profiline odaklandı ve bir cevap bekledi. Sonunda kasabanın ana caddelerinden birinden sapıp ara sokaklardan birine girdi ve Delvecchio'ya yaklaştıklarında yavaşladı. Adam park yerine girdiğinde kalbi durdu.

Kahretsin! Daha önce Mila'yla telefonda konuşurken kulak misafiri olmuştu. "Jason..."

Arabayı park etti ve ona döndü. "Üzerinde çalışmamız gereken bazı sorunlar olduğunu kabul ettin. Ailenle tanışmamış olmam büyük bir engel. Bunu şimdi ortadan kaldırmak istiyorum. Çıktığımızı biliyorlar mı ki?"

Hayır. Jason'la tanıştığında ailesinin onu anlamayacağından endişelenmişti. Eski kafalı, eski dünyalı anne babasının hoşlanmadığı pek çok şeyi temsil ediyordu: düzen ve para. Hiç elleriyle çalışmamıştı. Kilisenin bir parçası değildi. Ailesinden hiç kimse -on altı kuzeninden bir tanesi bile- hem koyu İtalyan hem de koyu Katolik olmayan biriyle evlenmemişti. Bunların hiçbirisi umurunda değildi ama

Ailesi anlayacaktı. Evliliğini onlardan gizlemiş olmasını daha da az anlayacaklardı.

Hepsinden önemlisi, Jason'la gerçekten birlikte bir hayat kurabileceklerine inanmadığı sürece ailesini bu çalkantıya sokmak istemiyordu.

"Karışık bir durum."

"Öyle değil," diye karşı çıktı. "Senin için seçecekleri kişi ben değilim. Bunu anlıyorum ama bu senin hayatın ve nihayetinde senin seçimin. Seni 'sevdiklerini' söylüyorsun."

"Var, ama-"

"Aması yok. Eğer mutluluğunuza değer veriyorlarsa, o zaman sizin için en iyi kararı vermenize izin verecek ve buna saygı duyacaklardır. Yanılıyor muyum?"

"Çok basite indirgiyorsun. Onlar ebeveyn; her zaman en iyisini bildiklerini düşünürler."

"Sen kendi hayatı olan bir yetişkinsin."

Kesinlikle haklıydı. "Ama onlar yıllardır bu işin en büyük parçası oldular. Onlarsız yapamazdım."

"Artık senin küçük kirli sırrın olmayacağım." Jason dişlerini sıktı ve nefesini içine çekti. "O restorana gireceğiz ve beni kocan olarak tanıtacaksın. Ya da güvenli kelimeni söyleyeceksin. Bana ne olduğunu tekrar söyle."

"Boşanma," diye boğuk bir sesle konuştu.

"Bu doğru. Ve sen beni aileden sakladığın sürece bu ihtimalden asla kaçamayacağız. Bizi tanıştırmayı reddetmek, beni hayatının önemli kısımlarına dahil etmeyi hiç düşünmediğini kanıtlamaktan başka bir işe yaramaz."

"Zamana ihtiyacım var." Ama bu yalvarış dudaklarından dökülür dökülmez, Gia çok şey istediğini anladı.

"Neredeyse bir yıl oldu."

Başka itirazları da vardı ama hepsi ailesinin hayal kırıklığından kaçmasıyla ilgiliydi. Onların şokuna ve öfkesine katlanmak zorunda kalmamakla ilgiliydi. Beklemek Jason'ı onun için önemli olmadığına ikna etmekten başka bir işe yaramamıştı. Ve bu doğru değildi. Eğer bu işi halledebilirlerse, onunla kalmak istiyordu. Onu seviyordu ve onun mutluluğunu istiyordu.

Dünyası nefes kesen bir saniye boyunca kendi ekseninde döndü. Düşünceleri hızlanırken kendini onun arabasına yasladı. Onu mutlu edebilir miydi? Soğuk bir dehşet kapladı içini. Gia'nın Jason'ın onda gerçekten ne bulduğu hakkında hiçbir fikri yoktu. Belki de hiçbir şey.

Belki de bu yüzden onu önemsiyor ama sevmiyordu.

Tanrım, cevaplara ihtiyacı vardı ve o cevaplara sahip değildi.

"Gia?" diye sordu, batan güneş ön camdan süzülüp mürekkep rengi saçlarına ve bronz tenine altın rengi bir parlaklık verirken sesini derinleştiren endişeyle. Sabit ve tereddütsüz mavi gözleriyle onu izledi.

"Ben iyiyim," dedi otomatik olarak.

Ama değildi. Kendinden şüphe etmenin beynini bulandırmasına ve onu mahvetmesine izin veren o güvensiz kızdı. Korkunun onu yönetmesine izin vermişti ve hala da öyle. O bir süper model ya da zeki biri değildi. Yıldızlı bir geçmişten gelmiyordu, hatta üniversiteyi bile bitirmemişti. Başından beri ona ne verebileceğinden emin değildi ve aile yükümlülükleri onları ayırdığı anda, şüphelerinin içeri sızmasına ve neden ayrı kalmaları gerektiğine dair milyonlarca bahane üretmesine izin vermişti.

Kendi kendini kırbaçlama ve suçluluk duygusu içini kavurdu.

"O zaman karar verme zamanın geldi. Ailenle tanışıyor muyuz yoksa boşanalım mı diyorsun?"

Gia o anda, bu sözü söylediği takdirde adamın bunu ciddiye alacağını ve yarın dava açacağını biliyordu. Öte yandan, onunla kalırsa ve birkaç ay ya da yıl içinde ilgisini kaybederse? Bu çok daha fazla acı verirdi.

Hayır, olaya bu şekilde bakamazdı. Korkuları yüzünden ya da duygularını kurtarmak için onu tekrar kaybetmeyi reddediyordu. Bu korkaklık ve kendinden şüphe etmek anlamına geliyordu ve o böyle bir kadın olmayacaktı. Ailesini hayal kırıklığına uğratsa bile, onu sevmekten asla vazgeçmeyeceklerine inanmak zorundaydı. İtiraf etmeyi onlara borçluydu. Ve Jason'ı ailesinin bir parçası yapmaya çalışmayı da onlara borçluydu.

"Hadi gidelim." Döşemeden çantasını aldı ve arabanın kapısını iterek açtı, tepeden tırnağa titriyordu.

Gölgeli otoparka doğru yürüdüler. Jason onun elinden tuttu, diğer elinde babasının profesyonelce paketlenmiş hediyesini tutarak onu kapıya götürdü. Kapıyı onun için açtı ve ağır ahşap şey menteşeleri üzerinde gıcırdadı. Delvecchio'nun yeri büyük değildi. Küçük bar alanı ve paket servis tezgahı sağ tarafta yer alıyordu ve şimdiden düzenli bir iş yapıyordu. Elli kişiye yetecek büyüklükte bir yemek alanı, hostes standının ötesinde, fuayenin hemen içindeki yarım duvarın önünde uzanıyordu.

Gia yutkundu, tanıdık ev sahibesi ona döndüğünde avuçları terlemeye başladı. "Merhaba, Renee."

"Gia!" Delvecchio'nun liseden yeni mezun olan en küçük kızı küçük bir ciyaklamayla ona seslendi. "Seni hiç görmedim.

sonsuza dek." Jason'a pek de ihtiyatlı olmayan gözlerle baktı. "Ailen bu gece gelmeyeceğini söyledi. Seni gördüklerine şaşıracaklar."

Tamamen. Bu onu endişeli bir korkuyla doldurdu ama geri adım atmıyordu.

"Onları hangi köşeye oturtun? Gürültü yapacaklarını biliyorsun, değil mi?"

"Mila beni uyardı." Renee göz kırptı. "Mutfağın hemen dışındaki büyük kabineler. Menüye ihtiyacınız var mı?" diye sordu Jason'a, biraz şaşkın görünüyordu.

"Ben hallederim." Gia'nın elini daha sıkı kavradı.

Bakışlarını kocasına çevirdi. Bu buluşmanın gerçekleşmesi için çok uğraşmıştı... ama gergindi. Bu onun için önemliydi ve Gia bunu sevimli buluyordu. Belki de hâlâ ona kızgın olmalıydı. Tanrı biliyordu, o kadar endişeliydi ki, herhalde yeşilin büyüleyici bir tonuna bürünmüştü.

"Kardeşine sevdiğim Cabernet'ten bir şişe getirebilir misin?" Gia kıza sordu.

"Elbette. Nick seninle ilgilenecek. Başka bir şeye ihtiyacınız olursa seslenin."

Renee'ye başıyla onay verdi ve hostes standının arkasına saklanmayı bırakmanın zamanı geldiğini düşündü.

Derin bir nefes alan Gia, Jason'ı restoranı ön kapıdan gizleyen bölmenin etrafından dolaştırdı. Hemen köşede ailesini gördü. Özlem göğsünü burktu. Babası güldü. Annesi onun elini tuttu. Mila ailesine gülümserken bebeği sallıyordu. Tony Jr. masanın üzerindeki bir çift plastik arabayla oynuyor, onları birbirine çarpıyor ve patlayıcı sesler çıkarıyordu. Bazen kardeşine o kadar çok benziyordu ki canı yanıyordu.

Çocuk onlara doğru baktı, kara gözleri deliciydi, sonra tanıyarak parladılar. "Ve Gia!"

Sandalyesinden tırmanıp neredeyse sandalyeyi ve yükseltici koltuğunu devirecekken, restoranın diğer ucundan ona doğru fırladı. Jason onu bıraktı, böylece Gia çömelip mutlu çocuğu kucağına alabildi. Küçük çocuk ona çarptığı anda Gia dengesini sağlamak için geriye uzandı ve güldü. Jason otomatik olarak bir elini sırtına koyarak onu destekledi. Küçük Tony'ye dönmeden önce ona minnettar bir bakış gönderdi.

"Koca oğlumuz nasıl? Annene iyi davranıyor musun?"

Ciddiyetle başını salladı. "Yardım ettim."

"Tabii ki yaptın."

"Colleen de yardım etti." Küçük çocuk sırttı.

Gia onun gülümsemesinden, Jason'ın yokluğunda Mila ve çocuklara yardım etmesi için tuttuğu kadını beğendiğinden kuşku duymuyordu. "Bu harika."

Kız ayağa kalkıp adamın saçlarını karıştırırken Jason tekrar elini tuttu ve onu ileri doğru itti. Başını kaldırıp baktığında anne babasının ve baldızının şaşkın ve sessiz olduklarını gördü.

Kocasıyla ailesi arasındaki kısa mesafeyi kapatırken selamlamak için avucunu kaldırdı. "Merhaba."

Hep birlikte bakışları Jason'a kaymadan önce ona bir göz attılar. Utanmadan onu incelediler. Babası kaşlarını çatı.

Annesi ayağa kalktı. "Merhaba canım. Mila burada olamayacağını söyledi. Gelebildiğine sevindim. Bir... arkadaş getirmişsin." Silik bir şekilde gülümsedi. "Neden bizi tanıştırmıyorsun?"

Burada hiçbir şey olmadı.

Mila kayınvalidesini nazıkçe düzelterek, "Onlar sadece arkadaş değil, Sil," dedi.

Kaşlarını çatan babası ayağa kalktı ve Jason'ın gözlerinin içine baktı. "Kızımın mı çıkıyorsun?"

Gia iç çekti. "Baba, nazik ol. Bana bir dakika izin verersen-"

"Hayır, efendim." Jason elini uzattı ve babası elini sıkana kadar bekledi. "Onunla evlendim."

Ne oluyor be? Kızgın bakışlarını Jason'a çevirdi ama Jason ona soğuk bir bakış fırlatmakla yetindi.

Belki de gerçeği ağzından kaçırmasının bir önemi yoktu. Bu bombayı patlatmanın iyi bir yolu yoktu.

Annesinin nefesi kesildi ve gözlerini kırıştırdı. "Jason Denning ile mi evlisin?"

Boğazını temizledi ve restoranın çoğunun onlara baktığını görmek için etraflarına baktılar. Liseye birlikte gittiği bir kızı tanıdı. Sokağın aşağısındaki komşuları iki kabin ötede oturuyordu. O ve Jason bu evliliği neredeyse bir yıl boyunca gizli tutmayı başarmışlardı. Çılgın Twitter kullanıcıları ve mahallenin dedikoducuları arasında gerçek o kadar hızlı yayılacaktı ki, yerel saat on haberlerine bile çıkabilirlerdi.

"Neden oturmuyoruz anne?" Dikkatle etrafına bakındı.

Annem dudaklarını büzdü. Kısa siyah saçları yanaklarındaki kızarıklığı tam olarak gizleyemiyordu. "Pekâlâ."

Babası onları takip etti. Mila sadece baktı. Bu toplantı umduğu gibi gitmiyordu.

Yedek sandalyeleri çekerlerken gariplik hüküm sürüyordu. Gia küçük Tony'yi kaldırıp kucağına oturttu, onu tekrar kucağına almaktan ve bir tampona sahip olmaktan memnundu. "Anne, baba, Mila, Jason Denning'i duymuşsunuzdur. O benim kocam ve sizinle tanışmak istedi."

"Neden doğru olanı yapıp benden kızımı istemedin?" Babam kaşlarını çatı.

Annesi kararsız görünüyordu. "Onu seviyor musun?"

Mila kaşlarını çatı. "Ne zamandır evlisiniz ve bizim bundan nasıl haberimiz olmadı?"

Gia elini yüzüne vurdu. "Sorgulamayı atlayabilir miyiz lütfen? Baba, biz kaçmayı seçtik. Anne..." İç çekti. "Aşk meselesini benim halletmeme izin verir misin? Ben büyük bir kıyım." Sonra baldızına döndü. "Tony'nin ölümünden önceki gece evlendik. Haberi telefonla aldığım da Jason ve ben Vegas'taydık. Döndüğümüzde her şey çığırından çıkmıştı ve hiçbirinizin üzerine daha fazla yük bindirmek istemedim... Bu yüzden bana ihtiyacınız varken kocamdan ayrı yaşamayı tercih ettim."

Babasının kaşları daha da çatıldı, sonra masanın üzerinden eğilerek Jason'a dik dik baktı. "Bu kararı destekledin mi?"

"Hiç de değil. Bir süre parmaklarımın arasından kayıp gitti ama artık değil. Yaklaşık iki haftadır onu birbirimize ait olduğumuza ikna etmeye çalışıyorum. Biraz inatçı olduğunu kanıtlıyor ama ben sebat etmeye niyetliyim."

Babası bu cevabı beğenmiş gibiydi. Ağzının kenarından küçük bir gülümseme yükseldi. "Güzel."

"Mutlu yıllar." Jason hediye aralarındaki masanın üzerine koydu.

Gia şaşkınlık içinde olanları izledi. Babası hırlamamış ya da gürlememiş miydi? Annesine döndü, kadının şaşkın bakışlarının farkındaydı. O da biraz incinmiş görünüyordu.

"Onunla seni üzme için evlenmedim," diye yemin etti Gia.

Yaşlı kadın başını eğerek bu gerçeği kabul etti. "O İtalyan değil."

"Diğer milletlerden erkekler de aynı derecede harika olabilir," diye belirtti.

Annem otuz iki yıllık kocasına baktı. "Belki de. Biraz önyargılı olabilirim."

"Ben de Katolik değilim hanımefendi," diye söze girdi Jason, annesine güven verici bir ifade gönderip elini onunkinin üzerine koydu. "Ama sizi temin ederim ki kızınıza ve çocuklarınıza her zaman göz kulak olacağım."

izin verdiği sürece sahip olacağım." Gülümsedi. "Benimle tekme tokat kavga etse bile muhtemelen bunu yapacağım."

Annesinin dudaklarında isteksiz bir gülümseme belirdi ve aradaki buzları eritti. "Öyle de olacak. Kızım biraz inatçıdır."

"Peki bunu kimden almış?" diye alay etti babası, annesinin alnına bir öpücük kondurdu ve elini kalçasına götürdü.

"Sen, tabii ki," diye takıldı annesi.

Babası güldü, sonra eğilip annesinin kulağına onu kızartacak bir şeyler mırıldandı.

Küçük Tony kucağından inip oyuncaklarıyla birlikte büyükbabasının yanına koştı ve hayali araba kazalarına katılacak birini aradı. Bella mızımızlanmaya başlayınca Gia'nın annesi sevecen bir gülümsemeyle bebeği Mila'dan aldı.

Jason'ın bakışları anne babasının arasında gidip geliyor, daha başlamadan durdurabileceği başka itirazlar arıyor gibiydi. Doğrusu, Gia onların daha fazla şaşırmadıklarına ya da kızmadıklarına inanamıyordu. Aslında pek de itiraz etmemişlerdi. Daha sonra konuşacaklardı ama bu duyurunun hemen Üçüncü Dünya Savaşı'na yol açacağından emindi. Şimdiye kadar hayır.

Tabii ki hoş bir sürpriz olmuştu ama bu da neydi böyle?

Birkaç dakika sonra telaşlı bir garson geldi ve Gia sarışının yeni olduğunu hemen anladı. Delvecchio'nun oğlu Nick istediği kırmızı şarap şişesini getirirken gülümseyerek siparişlerini sordu.

Nick şarabı doldurup Jason'a spekülatif bir bakış atarken Gia, "Tanrıya şükür," diye mırıldandı.

Bardağı dolar dolmaz uzun bir yudum aldı ve yarısını içti. Gia hâlâ rahatlayamıyordu. Sürekli diğer ayakkabının düşmesini bekliyordu.

Babam hediyelerini teşekkür ederek ve bol bol gülümseyerek açtı. Onun için seçtiklerine bayıldı. Şarap aktı. Yemekler geldi. Mila gerçekten mutlu görünüyordu. Küçük Tony Jason'ın yanına sokuldu ve onunla araba oynamak istedi. Kocası sabırlı ve dikkatliydi ve Gia onu izliyor, her an ona biraz daha aşık oluyordu.

Yemeklerini bitirdiklerinde babası Jason'a fıkralar anlatmaya başlamıştı. Annesi hoş bir gülümsemeyle onun omzunu sıvazladı. Bella uyandı ve Mila ayağa kalkarak onu Jason'ın kollarına bıraktı. Gözlerini kırptırdı ve biraz kekeledi ama baldızı ona kızı düzgün tutması için talimatlar verdi. Kız

Jason'a hevesli kahverengi bir bakışla baktı, sonra küçük elini kıkırdayarak çenesine koydu. O da sırtarak karşılık verdi.

Gia gözyaşları arasında nefes aldı. Çocuklarla birlikte doğal görünüyordu. Acımasız bir piç tarafı olabilirdi ama aynı zamanda çocukları için yeri göğü yerinden oynatacak vahşi bir koruyucu olacaktı. Jason Bella'nın başını okşadığında, onun da tıpkı kendisinininki gibi verici ama sert bir baba olacağını biliyordu.

Garson yemeklerini götürürken Jason Mila'yla çocuklar ve alışkanlıkları hakkında sohbet etti.

Annesi masadan kalkıp babasını öptü, sonra da ona dönüp dikkatle baktı. "Neden kadınlar tuvaletine gitmiyoruz?"

Annesi tam olarak sormuyordu ve Gia kadının soruları olduğunu biliyordu.

"Tam arkandayım."

Jason onun ayağa kalkışını izledi, yüz ifadesi onu cesaretlendirdi. Evet, ailesine ne olursa olsun üstesinden gelebilirdi. Gia bu tanışmayı ertelemiş, kafasında gerçekleşmeyecek korkunç bir yüzleşme kurmuştu. Onu itmekte haklıydı. Onu resmen ailenin bir parçası yapmak için uzun süre birlikte olacaklarını "bilene" kadar beklemek istemişti, ama hiçbir çiftin sonsuza dek birlikte olma garantisi yoktu. Bu onun için adil değildi.

Evliliğiyle ilgili pişmanlık duyduğu birden fazla karar vermişti.

Gia ve annesi masadan kalkıp artan kalabalığın arasından geçerek tuvaletlere doğru ilerlerken, Jason'ın gözlerinin hâlâ üzerinde olduğunu hissetti. Ama kadınlar tuvaletinde gözden kaybolduklarında annesi hemen ona döndü.

"Neredeyse bir yıldır evlisiniz ve bize söylemediniz mi?"

Gia yüzünü buruşturdu. Annesi nadiren lafı dolandırırdı ama genellikle birini zor durumda bırakmayacak kadar da nazikti. Annesinin bilgi konusundaki kararlılığını artık kimse yanlış anlayamazdı.

"Ne diyeceğimi bilemedim."

Annesi kaşlarını çattı. "Gerçeğin bizi üzeceğini mi düşündün?"

Annemin onun içini göreceğini anlamalıydı. "Onun Enzo olmadığını biliyorum."

"Tatlım..." Annesinin yüzü anlayışla yumuşadı. "Enzo'yu Jason'ı sevdiğin gibi sevmiyorsun."

"Evet. Senin iyiliğin için istedim ama..."

"Yapma. Baban ve benim geçmişte sana çok baskı yaptığımızı biliyorum ama Tony'nin ölümü bize hiç kimseye yarın garantisi verilmediğini fark ettirdi. Bu hayatta geçirdiğin her günün mutlu bir gün olmasını istiyoruz. Enzo seni Jason gibi sevmiyor."

Kocasını onu hiç sevmediği için, ona göre, annesine nasıl cevap vereceğinden tam olarak emin değildi. "Gerçekten zor bir yıl oldu anne. Jason'ı hayatımdan çıkardım ve bu beni çok incitti. Beni neden affettiğini, neden geri istediğini, en başta neden beni seçtiğini bilmiyorum. Korkuyorum."

"Birini sevmek seni az da olsa korkutmuyorsa, o kişi senin için pek bir şey ifade etmiyor demektir." Annesi onu kucağına çekti. "Seni güzel ve verici olduğun için, özverili ve akıllı olduğun için seçti. Daha ne isteyebilir ki?"

"Onun gibi biri. Onun çevresinde yetişmiş, paralı ve paranın sağladığı avantajlara sahip biri. Bazen beni dışarı çıkardığında hangi çatalı kullanacağımı bilemediğim için utanıyorum."

"Sizin çevrenizde yetişmiş birine aşık olmadınız. İtalyan, polis ya da Katolik olmadığı için onu daha mı az seviyorsun? Hangi aleti ne zaman kullanacağını bildiği için mi?"

"Hayır." Annesi bunu söylediğinde, tüm bu fikir kulağa aptalca gelmişti. "Ama olabileceğini düşünmüştüm."

"Baban ve ben onaylamasaydık onu gerçekten terk eder miydin?" Annem sessiz bir azarlamayla başını eğdi. "Sen yetişkin bir kadınsın, Gianna."

"Biliyorum. Haklısın." Jason'ı onu tekrar terk edemeyecek kadar çok seviyordu. "Önemli olan kalbimde ne olduğudur."

"Aynen öyle. Seni mutlu ediyor mu?"

"Evet, ama aramızda çözülmemiş bazı sorunlar var."

"O zaman onları çözün. Evli kalan insanlar böyle yapar. Konuşun. Olabildiğince dürüst olun. Korkularınızı paylaşın. Ona endişelerinizi anlatın."

Gia yüzünü buruşturdu. "Bu konuda pek iyi değildim. Tony'yle ilgili telefonu aldığımda, bir anda... koptum. Ailenin bana ihtiyacı olacağını biliyordum."

"Mila ve çocuklar için mutluluğundan vazgeçtin. Klana bir üye daha katmanın onu daha güçlü kılacağını hiç düşündün mü? Belki o sana yardım edebilir ve herkesin yükünü hafifletebilir?"

"Hayır." Artık üzüntü ve suçluluk duygusu onu gölgelemediği için bunu o kadar net görüyordu ki. "Ona gerçekten bir şans vermedim. Sadece dizlerine kadar çocuk bezine, bebek kusmuğuna ve Tony'nin ölümü ile Mila'nın sorunlarının iç karartıcı gerçekliğine gömülmek istemeyeceğini düşündüm."

Annesi ona şüpheli bir bakış fırlattı. "Zorluklar karşısında yıkılacak bir tipe benzemiyor."

Annem yine akıllıydı. "Haklısın. Kendimi aptal gibi hissediyorum."

"Yaşadığımız trajedi yüzünden ayrılmış olabilirsin ama Mila ve çocuklara olan sorumluluğundan daha büyük olduğunu düşündüğüm bir nedenden ötürü Jason'a dönmedin."

Sahip oldukları şeye, çekiciliğine ve onu elinde tutma yeteneğine güvenmemiştir. Ona iyi bir şaplak için kıcı yerine tüm sorunlarını sunarsa, sinirlenip gideceğinden emindi. Kendine ve ona inancı yoktu... "Bunu düzeltmeliyim."

"İşte benim küçük kızım." Annesi gülümsedi. "Bana yüzüğünü göster. Masanın karşısında gözlerim kamaştı, o yüzden iyi bakamadım."

Gia güldü ve elini uzattı. Annem elini tuttu ve mücevherlere baktı.

"Bu inanılmaz." Annesi onun elini sıktı. "O da öyle."

"O zaman sadece kendin ol ve açıl. Her şey yoluna girecektir."

Annem kabine girmeden önce bir kez daha kucaklaştılar. Gia da aynısını yaptı, sonra masaya dönmeden önce sessizce ellerini yıkadılar. Mila hoşgörülü bir gülümsemeyle onları izlerken Jason Bella'yla cee-ee oynuyor ve babasının bilgili yatırımlarla ilgili sorularını yanıtlıyordu.

"Gitmeye hazır mıyız?" Annem masaya yaklaşırken sordu. "Pek sayılmaz." Mila sırtıttı, sonra Nick'e doğru bir işaret yaptı.

Elinde mumlarla süslenmiş büyük bir dilim İtalyan düğün pastasıyla çıkageldi. Garson kız çatal, bıçak ve bir şişe şarapla hokkabazlık yaparak onu takip etti.

Gia kocasının yanına oturup elini tuttuğunda masadaki herkes şarkı söylemeye başladı, Küçük Tony bildiği kelimeleri avazı çıktığı kadar bağıırıyordu. Gia güldü.

Bu altın değerindeki küçük anda, dünyasında her şey yolundaydı. Mükemmel değildi ama çok yakındı. Kendi üzerinde çalışmalı ve Jason'ı biraz rahat bırakmalıydı. Jason

aşkı anlamıyordu...henüz. Ama zaman ve sabırla, eğer ona tüm kalbini verirse, anlayacaktı.

Şarkı bittiğinde ailesi onu alkışladı. Babası bile herkese teşekkür ederken biraz buğulu gözlerle baktı ki bu onun iri, sert babası için bir ilkti. Grup pastayı yerken, babası bebek Bella'yı başının üzerine kaldırarak bir uçak yolculuğu yaptırdı ve ardından bir öpücük verdi. Jason yanında olduğu için gün daha tamamlanmış görünüyordu.

Tatlılar yenildikten sonra kocası ayağa kalktı ve gözden kayboldu. Gia kaşlarını çatarak onu izledi. *Neyin peşindeydi acaba?* Bir an sonra kendini beğenmiş bir gülümsemeyle geri döndü. Gia daha ne olduğunu anlayamadan Nick neredeyse dans ederek masaya geldi, sonra da Jason'a kredi kartını uzattı.

Kocası dalgın bir karalamayla fişi imzaladı ve o da yere baktı. Bu gecenin hesabını kocasının ödemesine şaşırmamıştı ama aile bir yıl boyunca her hafta Delvecchio'da yemek yiyebilir ve muhtemelen o kadar harcamayabilirdi.

Nick babasına bir hediye çeki uzattı. "Kızınızdan ve Bay Denning. Mutlu yıllar."

Babası kâğıda bakıp taradıktan sonra Jason'a geri uzattı. "Bin dolar mı? Bunu yapmak zorunda değildin. Kabul edemem..."

"Artık Gia'nın bunu nereden aldığını biliyorum." İç çekti. "Lütfen al. Seni mutlu ediyorsa, kızını da mutlu eder. Ve ne derler bilirsin... Mutlu eş, mutlu hayat."

"Ama bu çok fazla," diye karşı çıktı babası.

"Eğer buradan hoşlanıyorsanız, burası tam size göre." Jason bir kolunu Onu.

Ona gülümsedi. Ailesine uyum sağlamak için çok çabalıyordu. Belki biraz abartmıştı ama Jason'ın bu jesti rüşvet olarak değil, onu memnun etmek için yaptığını biliyordu. Daha önce hiç kimse babasına böyle güzel bir şey yapmamıştı ve o bunu hak etmişti. Bunu takdir edeceğine şüphe yoktu.

"Teşekkür ederim," diye fısıldadı.

"Bana sonra teşekkür edersin," diye mırıldandı ateşli bir şekilde kulağına, o sırada yakınlarda bir yerde bir cep telefonu çaldı.

"Ona bir şey aldığın için değil," diye azarladı. "O zaman bana teşekkür etme. Senden uzak duramıyorum." Gia kıkırdadı. "Çok kötüsün."

"Oh, sadece bekle. Yalnız kaldığımızda çok daha kötü olacağım. Üzerinde adın yazan yeni bir küreğim olabilir. Ya da belki güvertedeki havuzda yüzmeye gideriz ve seni orada beceririm."

Açıktaki herkesin görebileceği bir yerde. Yakınlardaki bir binada helikopteri ya da dürbünü olan herhangi biri. Ama bu fikir onu daha da ıslattı. "Mayo getirmedi."

"Ne yazık..." Sırıttı.

Titremesini ve kızarmasını bastırdı. Jason çenesini kucaklayıp öpmek için yüzünü kaldırdığında üçüncü bir zil sesi duydu, ardından babası telefona cevap verdi.

"Evet, ben Marco Angelotti." Parmağını diğer kulağına bastırarak restorandaki arka plan gürültüsünü bastırmaya çalıştı.

Mila, Bella'nın küçük tabağını ve kaşığını alıp önlüğünü çıkarırken annesi de çantasını kaptı. Küçük Tony oyuncaklarını aldı. Gia mutluluktan parlıyordu. Ailesi Jason'ı biliyordu ve onu kabullenmişlerdi. Kızmamışlar, hayal kırıklığına uğramamışlar ya da onu aileden atmamışlardı.

Onca zamanı onların tepkisinden endişe ettiği için boşa harcamıştı. Jason'ı, çıktıkları dönemde ailesiyle tanıştırmaya götürseydi, babası bağırır ve onu eve almayı reddederdi. Annesi ağlar, haç çıkarır ve tek kızının neden onu öldürmeye çalıştığını sorardı. Bugünse bambaşka bir hikâye. Tony'nin ölümünün, uygun damat hakkındaki görüşlerini değiştirmelerine neden olduğunu hiç düşünmemişti.

"Bunu tekrar edebilir misin?" Babası kaşlarını çattı.

Annem duraklayarak ona sorgulayan bir bakış attı. Gözlerini kapadı ve yumruğunu sıktı. Gia'nın midesi bir taş gibi düştü. Boşluğu endişe doldurdu.

Yanı başında Jason'ın telefonu bir mesajla çaldı. Sürekli iş yaptığı için yeni bir şey değildi ama etraflarındaki gürültü ve kaosun azalmasını diledi, böylece babası duyabilecek ve onu neyin üzdüğünü anlayabileceklerdi.

Annem ve Jason'ı iterek geçti ve kapıya doğru yürüdü. Herkes eşyalarını toplayıp onun peşinden dışarı çıktı. Endişe içinde ailesinin peşinden gitti, sonra arkasına baktığında Jason'ın telefonunu okuduğunu gördü ve memnun bir baş hareketiyle ekranı kararttı.

"Babamın nesi olduğunu görmem gerek."

"Yanıdayım," diye söz verdi ve telefonu cebine koydu. "Üzgün mü?" "Kesin olarak söyleyemem."

Jason ceketini kaptı ve ona kapıya kadar eşlik etti, tam o sırada babası telefonu kapattı, yüzü solgun ve şok içindeydi. Titreyerek kamyonetine yaklaştı, sonra başını eğerek kamyonete yaslandı.

Annem ona doğru kıvrıldı ve bir avucunu yanağına doğru kaldırdı. "Marco?"

Gia koşarak babasının yanına gitti ve kolunu tuttu. "Ne oldu?"

Gerildi, yutkundu, sonra başını kaldırıp uzun bir süre hepsine baktı. Ağır bakışları karısına kaymadan önce Mila'da sabitlendi. "Ricky Wayman öldü."

Sekizinci Bölüm

On beş dakika sonra, ailesinin mutfağındaki kahvaltı masasının etrafında oturuyorlardı. Annesi kahve yapmakla meşguldü. Mila Küçük Tony'yi yan odadaki televizyonun karşısına yerleştirdi, sonra Bella'yı oyun parkına koydu. Jason parmaklarını onunkilerle birleştirdi. Babası tek kelime etmedi.

"Sana haberi kim verdi? Tam olarak ne oldu?" Mila tekrar mutfağa girdiğinde ve annem elinde dumanı tüten kupasıyla oturduğunda Gia sonunda sordu.

Babası iç çekti. "Çavuş Miller aradı. Hâlâ karakolda çalışıyor, değil mi?"

Başını salladı. "Mart ayında emekli oluyor."

"Wayman'ın öldürüldüğünü bilmek isteyeceğimi düşündü. Görünüşe göre kankalarından biriyle kavga etmiş ve kavga silahla vurularak sona ermiş."

Gia sandalyesinde arkasına yaslandı, yaşadığı şok hâlâ içinde çınılıyordu. Binlerce duygu bir araya geldi. Aklanma duygusu öfkeyle savaşıyordu. Wayman çocuklara uyuşturucu satmasıyla tanınan, pişmanlık duymayan bir hayduttu. Onu vuran her kimse muhtemelen insan ırkına bir iyilik yapmıştı. Ama onu tutuklamak ve en azından işlediği suçlar için bir jüriye ve hapislane sistemine hesap vermesini sağlamak istemişti. Şiddet dolu sonu şaşırtıcı olmamalıydı, kendisi de bu kadar şiddet dolu yaşadıktan sonra. Yine de, olayın aniliği onu sersemletmişti.

"Nedenini biliyor muyuz?" diye sordu.

Mila rahat bir nefes aldı. "Neden olduğu umurumuzda mı? O öldü ve ben de iyi ki kurtulduk diyorum. Wayman kardeşini soğukkanlılıkla vurdu ve umarım yaptıklarının cezasını cehennemde çeker."

"Aynı fikirde değilim," dedi babası hışımla, kahvesini yudumlarken. Ama hâlâ sarsılmış görünüyordu.

Annem uzandı ve elini onunkinin içine soktu. "İyi bir Hristiyan olarak olaya farklı bakmam gerektiğini biliyorum ama o suçlu benden bir şey aldı -Hepimizden. Yerini asla dolduramam. Kendimi onu affetmeye ikna edemedim. Belki şimdi ektiğini biçtiğine göre, affedebilirim. Bilemiyorum. Ama bu gece dışarıda oğlunu kaybetmenin yasını tutan bir anne olduğuna da biliyorum. Şükran Günü'nde, Noel'de, her yıl doğum gününde onu özleyecek.

Oğlunun hoşuna gidebilecek bir şeyi her gördüğünde geçiyor... Oğlu korkunç şeyler yapmış olsa bile, kalbim onun için atıyor."

Babası şiddetle başını salladı ve kollarını annesine doladı, duygularını kontrol altına almaya çalışıyormuş gibi yüksek sesle saçlarına doğru nefes aldı. Uzun bir süre sonra annesinin başını öptü. "Onun ölümü muhtemelen hayat kurtardı. Ve doğru ya da yanlış, şimdi bir kapanış duygusu hissediyorum."

Gia bilmiyordu. Bir bakıma rahatlamıştı, ama daha çok kendini aldatılmış hissediyordu. Bütün bu duygu girdabı ona pek bir anlam ifade etmiyordu. Ama şu an ailesiyle ilgili olmalıydı.

Mila onun yanında sessizce hıçkırdı. "Wayman'ın ölümünün kocamı geri getirmeyeceğini biliyorum." Onun adını duyunca nefesi kesildi. Yine de devam etti. "Ama o adamın artık sokaklarda dolaşmadığını ve tetiği tekrar çekemeyeceğini bilmek beni rahatlatıyor. Başka hiçbir kadını kocasından ya da oğlundan mahrum edemez. Belki şimdi hepimiz hayatlarımıza devam edebiliriz."

Gia'nın yanında Jason onun elini sıktı. Wayman'a duyduğu öfkeyi ve intikam arzusunu bir kenara bırakıp yarına, kocasıyla kendi ailesini kurmaya odaklanması gerektiğini biliyordu. Görünüşte bu kulağa harika geliyordu. Ama hayatına devam etmeden önce ailesine -ve kendisine- bir son vermesi *gerektiği* gerçeğini nasıl unutabilirdi ki?

Babası alaycı bir tavırla, "DPD'den kesinlikle bir sonuç alamayacaktık," diye ekledi.

"Ne demek istiyorsun?" Gia kaşlarını çatı. Babası onun bilmediği bir şey mi biliyordu?

"Bir düşünün. İyi bir polis öldü ve kimse parmağını kıpırdatmadı mı? Şükran Gününden birkaç gün sonra sokak ortasında öldürülen bir polis memurunun hikayesi basına ancak yansıdı. Ve Patrick birkaç gün sonra görgü tanığı ifadesini geri çekti."

"Evet," diye çizdi. "Ve rüşvetle bir tekne satın aldığından hiç şüphem yok, bu da onu gördüklerinden birdenbire 'emin' yaptı. Onu İçişlerine bile ihbar ettim. Sanki... oy alıyorlar ya da umurlarında değil."

"Ben de bunu söylüyorum. Wayman rütbeliler de dahil olmak üzere karakoldakilerin çoğuna para ödüyordu. Bunu kanıtlayamam ama Tony satın alınmayı reddettiği için kardeşini hedef aldığını biliyorum."

Gia arkasına yaslandı, kendini yeniden dümdüz olmuş hissediyordu. Her şey mantıklıydı ve bunu daha önce görmeliydi. Ama hayır, o insanların

Birlikte çalıştığı insanlar adaletten çok ceplerini doldurmakla ilgilenen yozlaşmış pislikler değildi. Kendini çok saf hissediyordu.

Jason'la kalış süresi dolduğunda işe nasıl dönecek ve o insanların gözlerinin içine bakıp hepsine bağırıp çağırmak istemeyecekti?

Jason'ın telefonu çaldı. Cebinden çıkarıp ekrana bir göz attı, sonra ayağa kalktı. "Buna bakmalıyım. İyi misin?"

Başını salladı. "Evet."

En azından öyle sayılır. Başının dönmesi durmazsa önümüzdeki on saniye içinde kendini patlatabilirdi. Başka neyi bilmiyordu ki?

"Bana bir dakika izin verin." Jason başıyla onayladı ve odadan dışarı çıktı.

Gia onun telefonunu kulağına dayayarak ön kapıdan çıkışını izledi, duruşundan çoktan iş moduna geçtiği anlaşılıyordu.

"Cehennem gibi bir gece oldu," diye yorumladı babası iç çekerek.

Başını salladı, sonra babasının eline uzandı. "Öyle ama hepinizin yanında olduğumu bilmenizi isterim."

"Hayır," diye ısrar etti Mila, elleri kalçalarında sandalyesinden fırlayarak. "Kesinlikle hayır."

Gia gözlerini kırpıştırarak her zamanki çekingen baldızına baktı. "Bu da ne..."

"Beni dinle." Mila parmağını salladı. "Sakin kocandan bir dakika daha vazgeçeyim deme! Tony ve ben birlikte altı harika yıl geçirdik. Korkunç bir şekilde sona ermiş olsa da, onu sevdiğim için onunla bir saniyemi bile değişmezdim. Senin yerin Jason'ın yanı iken bana bir yıl verdin. Ondan ayrı daha fazla zaman geçirme, bir gün pişman olabilirsin. Bunca zaman kendi ayaklarımın üzerinde durmalıyım. Bundan sonra öyle yapacağım."

"Yeni evlendiğini bilseydik, tatlım, yardım etmek için çok daha fazlasını yapardık." Annemin yüz ifadesi mutsuzlukla suçluluk arasında bir yerdeydi. "Her şeyi sizin halletmenize izin verdim çünkü kendimi kaybolmuş hissediyordum. Çocuklarla ilgilenmek bana bir amaç verirdi ve kendime daha az zaman ayırmamı sağlardı."

"Sen buna hazır değildin."

Annesi homurdandı. "Ben yaşlı değilim. Başa çıkabilirdim."

"Çocuklarla uğraşmanın Wayman'ı avlamak için sana daha az zaman kazandıracağını umuyordum," diye itiraf etti babası. "Seni masa başına oturttuklarında neredeyse gülmekten kırılabaktım. O katili aramak için intikam almaya çok kararlıydın."

"Baba, başımın çaresine bakabilirim."

"Tony'nin de yapabileceğini düşünmüştüm." Başını ciddiyle salladı. "Sırada senin cinayetinle ilgili bir telefon alacağımdan korkup duruyordum."

"Kendimi riske atmazdım."

Babası alay etti. "Bana yalan söyleme."

Gia suçluluk duygusu içinde sekerken içini çekti. "Dikkatliydim."

Tuzlu biberli başını salladı. "Saçmalık. Wayman'ın mahallesine silahlar dolu ve tetikte gittin. Birkaç telefon görüşmesi yaptım ve seni yeniden görevlendirmeye ya da bir masanın arkasına oturtmaya çalıştım ama emekli olduğumdan beri hiçbir etkim yok. Her kim sonunda kendini öldürteceğini fark edip bu konuda bir şeyler yaptıysa, elini sıkmak istiyorum."

"Onaylamana sevindim." Jason kapıyı aniden arkasından kapattı ve elini uzatarak ön odadan mutfığa geçti.

Babam aldı, şiddetle pompaladı. "Gia'ya masa başı görevi mi verdin?"

"Evet, efendim. Belediye başkanını tanıyorum. Yeniden seçilme kampanyası için sağlıklı bir bağış istiyorsa, güzel bir kadın memurun görev sırasında yaralanmadığından emin olması gerektiğini önerebilirdim."

"Vay canına!" Babasının yüzünde bir sırıtış belirdi. "Senden daha da çok hoşlandım."

"Teşekkür ederim." Annemin gözlerinde yaşlar titredi. Mila başını salladı, yüzünde ayna gibi bir ifade vardı.

Onlara ters ters baktı. Hepsi Jason'ın manipülasyonunu onaylıyor muydu? Ne oluyor be?

Jason şaşırtıcı derecede acımasız görünüyordu. "Bana henüz teşekkür etme." Sonra Gia'ya döndü ve ellerini tuttu. "Senin için her şeyi yapacağımı, seni güvende ve mutlu tutmak için dağları yerinden oynatacağımı biliyorsun."

"Evet," dedi temkinli bir şekilde.

Son dokuz gündür bunu tekrar tekrar kanıtlamıştı. Gerçekten, tanıştıklarından beri. Ona koyduğu sınırlar her zaman hoşuna gitmeyebilirdi, ama onun kalbinde kendisinin iyiliğini düşündüğünü inkâr edemezdi.

"Her zaman," diye yemin ettikten sonra ailesiyle yüzleşti. "Az önce aldığım telefon bir ortağımdan geldi. Bir hafta önce onu, Wayman'ın mahallesinde haydutun yakalanmasını sağlayacak bilgiyi getirene yüz bin dolar vereceğimi yayması için tuttum."

Babası boğuldu. Annesinin nefesi kesildi. Mila'nın çenesi

düştü. "Ne diyorsun sen?" Gia talep etti.

"Haber duyulduktan sonra, suçlu arkadaşlarından biri bize sadece bilgi vermek istemedi. Görünüşe göre, bu kişi mahalleyi daha iyi yönetebileceğine karar verdi, bu yüzden Wayman'ı ihbar etmeye ve biraz da para toplamaya çalıştı."

"Wayman asla sessizce gitmezdi. Ölümüne savaşırdı... Aman Tanrım." Elini ağzına bastırdı, titriyordu.

Mila, "Ödülünüz onun sonunu getirdi," dedi.

Jason omuz silkti. "Gangster arkadaşının açgözlülüğü onu 'dostuna' sırt çevirmeye itti ve Wayman sorgu için karakola gitmektense ölmeyi tercih etti. Belki ağlamam ya da kendimi suçlu hissetmem gerekir ama hissetmiyorum. Paramı her zaman iyi bir şey için kullanamıyorum ama bu durumda mümkün olan en iyi sonucu elde ettiğimizi düşünüyorum."

Gia şok içinde, "Wayman'ı kendim getirmek istediğimi *biliyordun*," dedi.

Başını salladı. "Bunun seni de öldüreceğini biliyordum."

Adamın onu güvende tutmak için mümkün olan her şeyi yapmadığını iddia edemezdi ama adam asıl noktayı tamamen kaçırmıştı. Daha sonra, daha az sersemlediğinde, bu kadar kızgın olmayabilirdi. Ama şimdi değil. "Bunu benimle tartışmadın bile."

"Planım gerçekten işe yaramadığı sürece bundan bahsetmek için bir neden görmedim. Wayman'ın sorgulanmaktansa ölmeyi tercih edeceğini de bilmiyordum."

"Sessizce gideceğini mi sandın?" Ellerini havaya kaldırdı. "Çoğu insan öyle, yani evet. Niyetim sadece onu tutuklanmasına ve sonunda mahkum edilmesine yol açacağını umuyordum. Bunu senin için yaptım."

Mantıken bunu biliyordu ama nedense ona teşekkür etmekte zorlanıyordu. "Bu çılgın fikir nereden aklına geldi?"

"Meksika yemeği için buluştuğumuz gece, kapanışa ihtiyacın olduğunu biliyordum. Konuşma şeklin ailenin de ihtiyacı olduğunu gösteriyordu. Bunu sağlamaya çalışırken kendini öldüreceğini biliyordum. Ben de icabına baktım. Doğru kişiyi bulmam birkaç günümü, sonuç almam da bir haftamı aldı ama-"

"Bu sabah ilk uyandığımda kulak misafiri olduğum o telefon konuşması... Arayan oydu."

"Evet."

"Onu kovmakla tehdit ettiniz."

"Ben sonuç istedim. Bu beni nasıl kötü adam yapar?"

Öyle değildi ve Gia kafasının içinde bunu biliyordu. Ama Tony'nin ölümüne duyduğu öfke ve kızgınlık tam da içinde yaşıyordu. O kadar da

değil. "Tony'yle konuşmadın.

Bu konuda bana."

"Yani bana yapmamamı söyleyip hayatını riske atmaya devam edebilir misin?" diye meydan okudu.

Ellerini havaya kaldırdı, patlamasına saniyeler kaldığını hissediyordu. Hissettiği her şeyi kelimelere nasıl dökceğini bile bilmiyordu. Jason'ın kalbi doğru yerdeydi ama bu müdahalesini mazur göstermezdi.

"Beni bir masanın arkasına oturtun, sonra da seninle birkaç hafta geçirmem için bana şantaj yaptın. Bana danışmadan kıyafetler aldın, seni ailemle tanıştırmam için beni zorladın. Ve şimdi de bana kardeşimin katilini toza dönüştürdüğünü söylüyorsun. Ne zaman kendi hayatımla ilgili bazı kararlar alacağım?"

"Gia!" Mila çığlık attı. "Ona daha fazla minnettar olamazdım." Jason'a döndü, sonra da masanın etrafında dönerek ona sarıldı. "Teşekkür ederim. Kalbimin derinliklerinden, gerçekten. Teşekkür ederim."

Garip bir kolunu ona doladı. "Yine olsa yine yapardım."

Jason'ın bakışlarını baldızının başının üzerinden gören Gia, kendini toparlamaya çalışarak bir nefes aldı. Bir saat önce çok mutluydular. Bu işin yürüyebileceğine neredeyse ikna olmuştu.

Neredeyse.

Babası Jason'ın elini tekrar tuttu ve sıktı. "Keşke benim de yapabilecek imkânım olsaydı dediğim şeyi yaptın. Karım ve ben sana minnettarız."

Annem başıyla onayladı. "Bana kalırsa sen bu ailenin kalıcı bir üyesisin."

"Bunun anlamı çok büyük." Jason kendini Mila'dan ayırdı.

Annesi diğerlerine, "Onları yalnız bırakalım," diye önerdi.

Bella ağlamaya başladı ve Küçük Tony annesini çağırdı. Kadınlar aile odasında gözden kaybolmadan önce Jason'a son bir minnettar gülümseme gönderdiler. Babası da onu takip etti. Çocukları alıp televizyonu kapattıktan sonra evin arka tarafında gözden kaybolduklarında, esneyen sessizlik aniden Jason'la kadını sardı ve onları yutmakla tehdit etti.

"Bana gerçekten kızgın mısın?" diye meydan okudu.

"Evet." Fury zincirinden kurtulmakla tehdit ederek ona hırladı. "Görünüşe göre bir tek ben varım. Bunu doğru nedenlerle yaptığını biliyorum ama... etrafımda bu şekilde dolaştığına inanamıyorum."

Jason başını öne eğdi. "Bana çok az seçenek bıraktın. Wayman serbest olduğu sürece takıntılardan vazgeçmeyecektin. Bir evlilik için iki kişi gerekir ve bizim için savaşılan tek kişi ben olamam, Gia. Ben yapabilirim

Nefret ettiğın seçimler, ama kahretsin, en azından deniyorum. Bizi bir arada tutmak için ne yapıyorsun?"

"O ödölü teklif ettin çünkü benim işimde yeterince iyi ya da Wayman'ı yakalayacak kadar güçlü olmadığımı düşünüyordun."

"Hayır. Bu senin güvensizliğın. Bunu yaptım çünkü cesur olduğunuzu ve ikinizden birinin öleceğı güne kadar devam etmeye kararlı olduğunuzu biliyordum."

Adamın sözleri Gia'yı topuklarının üzerinde geriye savurdu. Gia uzun bir süre nefes alamadı.

"Bana her zaman kendimi çok özel ve önemsendiğimi hissettirdin, ta ki buna kadar. Şimdi de amaç duyğumu elimden aldın. Puf." Ellerini havaya kaldırdı. "Bana tek kelime etmeden hepsi gitti. Evet, bunu beni korumak için yaptığını biliyorum. Ama hiçbir anlamı olmayan güzel süslerle dikkatimi dağıtmaya çalıştın. Wayman'ı alaşağı ederek bu dünyayı ailem için daha güvenli bir yer haline getirmeye yeni tasarım kıyafetlerden çok daha fazla ihtiyacım vardı. Ve sen aşkın Prada'dan daha önemli olduğunu anlamadın. Ya da önemsemekten. Başka bir eş alabilirsin ama bunu alamazsın. Eğer bunu göremiyorsan, birlikte kalmamız gerektiğinden emin değilim."

Sertleşti, sonra çenesini sıkarak yavaşça ve bilinçli bir şekilde ondan uzaklaştı. "Neredeyse bir yıldır benimle hiçbir planını konuşmadın, özellikle de bu saplantılı, tehlikeli insan avını. Ya da baldızının yanına taşınma ve kocanı tamamen görmezden gelme kararını. Ama konudan sapıyorum... Sana danışmadığım ve çok fazla çabaladığım için özür dilerim. İkisi de bir daha olmayacak. Evliliğimizi önemsemeni sağlamak için bildiğim her şeyi yaptım ama senin için asla bir öncelik olmayacağımız çok açık." Ellerini ceplerine soktu. "Ailene onlarla tanışmanın güzel olduğunu söyle. Bu gece ödemem gereken bir ödöl var. Güle güle, Gia."

Jason ona dokunmak ister gibi elini kaldırdı. Ama dokunmadı. Sadece yumruğunu sıktı ve topuklarının üzerinde dönerek uzaklaştı. Onu izlerken göğsü parçalandı, kalbinin pürüzlü ve ham parçaları parçalanmış bir yığın haline geldi. Gia onu geri aramak istiyordu... ama neden? Jason'ı sevmek yeterli değildi. Onu, annesi gibi anladığı kadınların kalıbına sokamayacağı kadar değıştiremezdi.

Kocası kapıyı son kez sessizce arkasından kapattığında, Gia artık hiçbir şeyin eskisi gibi olmayacağını biliyordu. Bir hıçkırık göğsünü yırttı.

* * * *

Jason dairesinde volta atıyordu. Kasım güneşi yerden tavana kadar uzanan pencerelerden süzülerek gözlerini kamaştırıyordu. Dün geceki fiyaskodan sonra içki içip sersemleyebilseydi, akşamdan kalmalığı ışıktan şikâyet ediyor olurdu. Hal böyleyken, güneşe karşı şaşı ve vampirce kaçışını kötü ruh hali dışında suçlayabileceği hiçbir şey yoktu. Kendisi neşeli değilken gün neden bu kadar neşeli olsun ki?

Mutfağa geri dönerek bir şişe su aldı ve uzun uzun yudumladı. Koşu bandında yaptığı sekiz millik yorucu bir koşudan sonra bile bu öfkeyi vücudundan atamamıştı. Uykusuz gecesi boyunca iş hayatı dikkatini dağıtmamıştı. Bu karmaşadan çıkış yolunu bulmaya çalışmak da öyle. Kendi kendine evlilikte başarısız olduğunu ve artık yoluna devam etmesi gerektiğini ne kadar söylerse söylesin, Jason kendini dinletemiyordu. Hatta kendini Gia'nın kolayca yeri doldurulabilecek başka bir kadın olduğuna ikna etmeye bile çalışmıştı. Kâğıt üzerinde belki. İçinden bir ses buna inanmıyordu. Nedeni hakkında hiçbir fikri yoktu.

Çabuk öfkelenen İtalyan mizacı ve inatçı tavırlarıyla tam bir baş belasıydı. Kadın mantıklı değildi. Jason'a boyun eğmesi uzun zaman almış, Jason ona sınırlar koymaya ya da onu güvende tutmaya çalıştığında her seferinde söylenmiş, onun parasına, korumasına ya da... ondan gelecek hiçbir şeye ihtiyacı olmadığı konusunda ısrar etmişti. Jason iç çekti.

Bazı açılardan, bu özellikler onu ona çeken özelliklerin ta kendisiydi, bu da muhtemelen onu aptal bir kaçık gibi gösteriyordu. Ama onu kabuğundan çıkarmanın zorluğu hoşuna gitmişti. Gia'nın itaatkâr doğasıyla birleşen bağımsızlığı daha önce tanıştığı hiç kimseye benzemiyordu. Onun servetini umursamıyor gibi görünmesi ferahlatıcı bir şeydi. Hatta buna saygı duyuyordu. Boşanmalarından sonra para istemişti, evet. Bu onu hayal kırıklığına uğratmıştı, ama beyninin içinde gizlenen işadami, onun yerinde olsaydı, karşılıklı olarak anlaştıkları miktarı kendisinin de isteyeceğini söylüyordu. Gia'ya duyduğu çekim, düşündüğü her şeydi ve hâlâ tam olarak ne olduğunu anlayamadığı daha fazlasıydı. Kesinlikle sadakati. Önem verdiği insanları çoğu zaman ilk sıraya koyması.

Ne yazık ki, onu hiçbir zaman önceliklerinden biri yapmamıştı. Peki bu onu nereye götürüyordu? Bağlılık duygusunun yarısını bile geri vermeyecek bir kadının peşinden mi koşacaktı? Hayır. Lisedeyken bazı kız arkadaşlarının peşinden koşmuştu. Hissettiği şey sadece bir bağdan daha fazlasıydı. Onu özlüyordu.

Şimdi hayati bir şeyini kaybetmiş gibi acıyordu. Belki bir uzvunu. Ama daha da önemlisi.

Kalbi gibi mi?

Jason bir yudum su daha içti, sonra nefes nefese kaldı. Oh, kahretsin. Bu mümkün müydü? Her zaman aşkın bir uydurma olduğuna inanmıştı ama Gia'nın yeğenlerini büyütmek için kendinden bu kadar fedakârlık etmesini başka ne açıklayabilirdi? Kardeşini aklamak için hayatını riske atmasını? Ailesinin evliliklerine vereceği tepki için bu kadar endişelenmesini? O insanları gerçekten seviyordu, onlar için her şeyi yapardı.

Belki de sevginin anlamını bilmediği için onu sevememişti. Ailesi ona kötü örnek olmuştu. Samantha eşini kaybetmenin acısını yaşayan bir akrabasının çocuklarını büyütmek için parmağını bile kıpırdatmazdı. Wayman'ın ölümünü ve Jason'ın bunu gerçekleştirme yöntemini alkışlayabilirdi çünkü ellerini kirletmek zorunda kalmayacaktı. Spa'da bir gün daha geçirebilir, şampanya içebilir ve hayatın ne kadar muhteşem olduğunu düşünebilirdi. Babası bile bağlılığın parlak bir örneği olmamıştı. Jason hiçbir şey söylememişti ama sekreteriyle yatıp onu hamile bırakacak kadar aptal olduğu için karısını ve üç çocuğunu terk eden bir adama hiç saygı duymuyordu. Jason hayatı boyunca "aşkın" yeni bir çift ayakkabı ya da egzotik bir yere yapılacak bir geziyle değiş tokuş edildiğini görmüştü.

Gia ondan tek kuruş bile almadan önce bunun aşk olmadığını kanıtlamıştı.

Peki tam olarak neydi?

Jason telefonunu çıkardı ve arama yapmak için tarayıcısını açtı. Sözlük sonuçları çıktı. Omuz silkerek bunun da başlamak için iyi bir yer olduğunu düşündü.

1. Akrabalık, çekici niteliklerin tanınması veya temelde yatan birlik duygusundan kaynaklanan, bir kişiye karşı duyulan derin, şefkatli, tarif edilemez sevgi ve ilgi hissi.

Bu, onu ortalama bir insandan çok daha fazla önemseydiğini ve duygularını açıklamakta zorlandığını söylemenin gerçekten dolambaçlı bir yoluydu. Kontrol et.

2. Kişinin çiftleşme eğiliminde olduğu bir kişiye yönelik yoğun arzu ve çekim hissi; seks ve romantizm duygusu.

Kontrol, gerçi bunlar onu tedirgin eden duyguları tanımlamak için gerçekten klinik kelimelerdi. Daha önce hiç böyle bir şey hissetmemişti ve bunu kıyaslayabileceği bir şey de yoktu. Anne ve babasının birbirleri için hissettikleri mi? Bu ona aşk gibi görünmüştü. Marco ve Silvana'yı gördüğünde tuhaf bir kıskançlığa kapılmıştı. Bu ikisi birlikte cehennemi yaşamışlardı, birbirlerini mutlu ve bütün kılmak için her şeyi yapabilirlerdi. Jason onların paylaştığı şeyi istediğini inkâr edemezdi.

3. Cinsel tutku.

Deli gibi. Her zaman karısını isterdi. Tamam, tamam, tamam.

Lanet olsun. Aşık olmuştu. Gia gittiğine göre bunu fark etmek için ne güzel bir zamandı.

Annesi şimdi onu görebilseydi, kahkahalarla gülerdi - tabii ondan para istedikten sonra.

Jason telefonu daha sıkı kavradı. Bu karmaşayla ilgili ne yapacaktı? Dün gece karısına kızgındı. Ona yardım etmeye ve onu güvende tutmaya çalışmış ama incinmişti. Bu yüzden havlu atmıştı. Ama gerçekten, ilişkiyi onlar için devam ettiremezdi. O da bunu istemeliydi.

Neden yapmadı? O kadar sevimsiz miydi?

Onu bırakıp avukatını mı araması gerektiğini yoksa karısını kendi tarafına çekmek için başka bir yol mu bulması gerektiğini düşünürken telefonu çaldı. Ekranı baktı.

Gia.

Kalbi durdu. Ama sadece bir seçim yapabilirdi.

Parmağıyla düğmeye bastı ve cevap verdi. "Evet?" "Jason, seninle konuşmam gerek."

Kadının sesi titredi ve adam hazırlandı. Suçlu, kızgın ya da endişeli hissetse de, onları buraya o getirmişti. Tamam, muhtemelen o da yardım etmişti. Kararlı ve kontrollü olmak iş hayatında işine yarıyordu. Evlilikte ise pek işe yaramıyordu. Bu onun hatasıydı ve ileride kullanmak üzere not almıştı bile. Bu ve onu çok özlediği gerçeği, şu anda aramasına cevap vermesinin tek nedeniydi. Ama sakın ve verimli bir konuşma olmadan... evlilikleri sadece bir yere doğru gidebilirdi.

"Dinliyorum."

"Yüz yüze. Telefonda yapmam gerekenleri yapamıyorum."

Yap, söyleme, fark etti. Boşanma davası açmak için yıldönümlerine kadar sekiz gün beklememeye mi karar vermişti? Çoğu kadın birkaç gün erken özgür olmak için altı haneli rakamları gözden çıkarmazdı. Gia mı? Onunla her şey mümkündü.

Anlaşmalarından erken ayrılmanın tehlikelerine işaret edebilirdi ama o akıllıydı. Durumu biliyordu. Ve bu onu aptal yerine koysa bile, onun aklından neler geçtiğini bilmek istiyordu. Onu da görmek istiyordu. Kendini kandırmasa da olurdu. Ayrıca, ona belgeleri tebliğ ettiğinde ve boşanmaya giden büyük yola girdiklerinde, gözlerinin içine bakıp onu sevdiğini söylemek istiyordu. Bunun bir nedeni, bunu yapana kadar asla her şeyini vermiş gibi hissedemeyeceğini bilmesiydi. Ve ayrıca Gia'nın tam olarak ne kaybettiğini bilmesini istediği için.

"Ne zaman ve nerede?"

"Dört buçuk. Lakeside Park, granit oyuncak ayıların yanında."

İlişkilerinin başlarında onu ilk sahneleri için parka götürmüştü, yarı kamusal bir sahne, onun teslimiyetini açmak ve bir fanteziyi gerçekleştirmek içindi. Güvenli kelimeyi söylediği ve neredeyse aralarındaki her şeyi sonsuza dek bitirdiği sahne.

Sembolizm. Muhteşem. Bu saçmalıktan nefret ederdi. "Orada olacağım."

"Teşekkür ederim. Görüşürüz o zaman."

Adam cevap veremedi kadının telefonu kapattı. Jason küfretti, sonra da boş daairesini arşınladı. Ona nasıl yaklaşacağına karar vermek için tam sekiz saati vardı.

Eşyalarını toplayıp evinden ayrıldı. Gia'yla ilgili bir sürü anı şimdi üzerine yağıyordu. Keşke bunu onu evinde kalmaya zorlamadan önce düşünseydim, diye içinden geçirdi. Crescent'ta bir süit falan tutabilirdi. Ama hayır. Onu kendi kişisel alanında, yatağında, sanki onun hayatını paylaşıyor gibi görmek istemişti. Böylece evliliklerinin nasıl olabileceğini deneyimleyecekti.

Salak herif.

Kapıdan çıkıp Porsche'sine doğru ilerlerken, çocukluğunun geçtiği mahalleden, lüks mağazalardan ve aile mahallelerinden geçerek şehri amaçsızca dolaştı. Esmer, güzel bir kadın kaldırımında bir bebek arabasını itiyordu, uyuklayan bir çocuk güvenli bir şekilde içine sokulmuştu. Gülümseyen kadın gözle görülür bir şekilde başka bir çocuğa hamile görünüyordu.

Neden bu onun hayatı olmasın? Ailesi?
Kahretsin, sesi hüzünlü geliyordu.
Telefonu yine çaldı. Araba kullanırken ekranı göremiyordu ama hemen açtı. "Gia?"
"Bu senin karın mı yoksa son oyuncağın mı?"
Samantha. İç çekti. "Bir şey mi istemiştin?"
"Bu sefer iyi bir anne olacağım ve seni nişan partime davet edeceğim."
Jason geri çekildi. "Çok hızlıydı. Neiman'da tanıştığın adam mı?"
Sanki dünyada hiçbir şey umurunda değilmiş gibi iç çekti. "Geoffrey harika bir adam. Onu seveceksin. Bana çok iyi bakıyor."
Her neyse. "Onun nesini seviyorsun? Yani, banka bakiyesi dışında."
"Çok çekici biri tabii ki." "Onu seviyor musun?"
Nefesi kesildi, hakarete uğramıştı. "Tanımadığım biriyle evlenir miyim?"
Sadece dört kez. "İyi günde kötü günde ona göz kulak olur musun?"
"Jason, Geoffrey benden on yaş daha genç ve sağlığı mükemmel. İkimiz de ölüm döşeginde değiliz."

Annesi de muhtemelen kasıtlı olarak sorunun ana fikrini tamamen kaçırıyordu.

"Paha biçilmez bir şey kaybetseydi onu rahatlatmak için bir şey yapar mıydın?" Gia'nın Tony'nin ölümünden sonra ailesine verdiği sarsılmaz desteği, annesinin bir sonraki nişanlısına kayıp bir kol düğmesi ya da başka bir şey için yardım etmesiyle kıyaslayamazdı. Sorular annesinin başının üzerinden uçup gidiyordu çünkü o nesnelere insanlardan çok daha fazla değer veriyordu.

Onun sorularına gülüp geçti. "Eminim böyle bir an için uygun kelimeleri bulur ve ona bir duble viski uzatırdım. Bununla nereye varmaya çalışıyorsun?"

Jason yüzünü buruşturdu ve bunu ona açıklamaktan vazgeçti. Onun da sınırları vardı ve Jason onu değiştiremezdi. Ama bir düşünce kafasında tekrar tekrar yankılanıyordu: Eğer Gia'nın ellerinden kayıp gitmesine izin verirse, muhtemelen her beş ya da on yılda bir, her biri Samantha'ya benzeyen yeni bir eşe sahip olacaktı.

Bu düşünce onu hasta etti.

Ama aralarındaki her şeyi kontrol edemezdi. Kesinlikle onun kendisini sevmesini sağlayamazdı.

Sikeyim.

"Parti ne zaman?"

"Bu akşam saat sekizde." Highland Park'ta, Mockingbird'ün dışında bir yerde bir adres saydı.

Eski para. Doğal olarak.

"Saat dört buçukta bir toplantım var. Eğer o saatten önce biterse, orada olacağım." "Çok güzel. Beni hayal kırıklığına uğratma." Samantha telefonu kapattı.

Jason aramayı sonlandırdı ve başını salladı.

Annesi için üzülyordu çünkü o hiçbir zaman satılık güzel, parlak şeylerin verdiği keyiften daha derin bir şey bilemeyecekti. Kalbini asla gerçekten hissetmeyecekti. Dahası, onun gibi olmak istemiyordu. Gia'nın ailesinin sahip olduğu şeyi istiyordu.

Gia'yı istiyordu.

Bu öğleden sonra onu gördüğünde bunu ona nasıl kabul ettirebilirdi? Her zamanki fikirleri -mücevherler, el çantaları, ayakkabılar- onu yanlış yöne götürdü. Bunların hiçbiri umurunda olmazdı. Onunla bir ara sokağa gitmezdi, hele tropik ve muhteşem bir yere hiç gitmezdi ki onunla birlikte olmak istemediği sürece onunla romantizm yaşayabilirdi.

Boşanma anlaşması dışında, parayı önemsiyor gibi görünmüyordu. Aslında, şimdi düşününce, para için onunla on sekiz gün geçirmeyi kabul etmesi karakterine aykırı görünüyordu.

Tabii para onun için değilse.

İç çekerek direksiyona vurdu. *Oh, kahretsin.* Çok aptalca davranmıştı.

Ama en azından artık ne yapacağını biliyordu.

Birkaç ayak işi ve bir sürü endişeli bekleyişten sonra Jason parka geldi, arabasını kilitledi ve buluşma noktasına doğru yola koyuldu. Güneş pırıl pırıl parlıyor, sonbaharın son günleri yakında bastırarak olan kışa karşı savaşıırken termometre yetmiş dereceye doğru yaklaşıyordu. Birkaç yaprak hâlâ ağaçlara tutunuyordu. Yakındaki gölette ördekler yüzüyordu. Çocuklar parkta anıt görevi gören granit ayıların yanındaki küçük taş köprüde koşup gülüşüyorlardı. Burada büyümüşü ve burayı her zaman cennetten bir parça, şehirde bir sığınak olarak düşünmüşü.

Şimdi burada olmak içini kemiriyordu.

Jason saatine baktı. Tam zamanında. Etrafına bakınarak Gia'yı aradı, küçük bir parmaklığa yaslanmış, doğru kararı verdiğini umuyordu.

O kendi kendine düşünürken, Gia solmuş bir kot pantolon, bej bir kazakla eşleştirilmiş mercan rengi sade bir tişört ve parmak arası terliklerle yaklaştı. Takmadığı tek şey alyansı ya da gülümsemesiydi. Jason midesinin ayak parmaklarına doğru endişeli bir şekilde kaymasını engelleyemedi.

Lanet olası bir boşanma istemiyordu.

"Merhaba," diye selamladı. "Benimle burada buluştuğun için teşekkürler."

Ona sarılmak istedi. Kahretsin, onu almak, ona sahip olmak, onu kendisinin olduğuna ve her zaman öyle kalacağına ikna etmek istiyordu. Ama kızda onu duraksatan bir hava vardı. Sikip atacak türden değil... ama tam olarak hoş karşılayan da değil.

"Tabii ki. Aklında ne var?"

Pek de sakin olmayan bir nefes aldı - bu onun da gergin olduğunu gösteriyordu. "Son zamanlarda olan her şeyi çok düşündüm. Bazı kararlar aldım ve harekete geçtim."

İşte gelmişti, Gia ona dosyalama yaptığını söylüyordu. Çenesini sıktı, en kötüsüne hazırlandı ve konuşmadan önce en azından dinlemeye karar verdi. Sonra da deli gibi dövüşmeye niyetlendi. Henüz göremiyor olabilirdi ama birbirleri için doğrudular.

"Sana geri dönmenden önce bir anlaşma yapmıştık. Ben üzerime düşeni yapmaya kararlıyım, bu yüzden eğer istersen önümüzdeki sekiz gün boyunca geri döneceğim."

"Boşanma anlaşmasındaki parayı istediğin için mi?" "Evet."

"Yani... henüz dava açmadınız mı?" "Hayır."

Bunun için Tanrı'ya şükürler olsun. "Sonra ne olacak? Bir avukat tutmayı ve bu hiç olmamış gibi hayatına devam etmeyi mi planlıyorsun?"

"Hayır," dedi usulca. Yüz ifadesi bozuldu ve adam onun gözyaşlarıyla savaşmasını izledi.

Jason'ın müdahale edip onu teselli etmemesi, elini uzatıp her şeyi yoluna koymaya çalışmaması için her şeyi yapması gerekiyordu.

"Sonra ne olacak?" Adam anlamayarak kaşlarını çatı. "Açıkla."

"Dosyayı açan ben olmayacağım. İstediyin buysa seni durduramam ama..." Başını salladı, gözyaşları toplanıyordu. "Evliliğimizi bitirmek için asla ilk hamleyi yapmayacağım. Bir yıl boyunca hiç olmamış gibi devam etmeye çalıştım. Bunun mümkün olmadığını zaten biliyorum."

Göğsü sıkışmıştı. Solunumu durdu. Kalbi öfkeyle gümbürdedi. "Boşanmak istemediğini mi söylüyorsun?"

"Hayır." Cevabını başını sallayarak vurguladı. "Bunu çok düşündüm. Bana sevgini bildiğin şekilde, hediyelerle göstermeye çalışıyordun. Bu bir hakaret değil ve bunu göremeyecek kadar gururlu olmayı bırakmalıyım."

Gia düşünüyordu.

İçine bir rahatlama yayıldı. "Seni bir kez bile incitmeye ya da kırmaya çalışmadım." "Ve sen de bana yardım etmek için elinden geleni yaptın.

Sahip olmaya çalışıyorum

Wayman'ın tutuklanması iyi bir örnek. Yöntemlerinizden hoşlanmıyor olabilirim ama beni güvende tutmak ve onu hayatımdan bir anda çıkarmak istediniz."

"Bir taşla iki kuş. Bir süredir sana nedenlerimi anlatıyordum."

"Sen yaptın ve ben..." Başını salladı ve parmaklarını gergin bir şekilde birbirine doladı. "Bunun için senden nefret edemem."

"Bana ait olanı korumak benim doğamda var. Yöntemlerimden hoşlanmadığını biliyorum."

"Ama niyetinizin doğru yerde olduğunu biliyorum. Bazen kendimi kaybediyorum ve duygusallaşıyorum. Daha sonra geriye dönüp baktığımda, aşırı tepki verdiğimi açıkça görüyorum. Yıllar içinde karga yeme konusunda oldukça iyi oldum. Keşke bana Wayman'la anlaşmaya niyetli olduğunu söyleseydin, ama adalet fırsatımı elimden almak istemediğini biliyorum."

"Ben yapmadım."

"Sakinleştikten sonra, hayal kırıklığının acısını senden çıkardığımı fark ettim.

Özür dilerim."

"Her zaman yanlışları düzeltmek istiyorsun. Bu yönüne saygı duyuyorum. Ayak parmaklarına bastıysam özür dilerim. Emir vermeye ve karar almaya biraz fazla alışmış olabilirim."

"Bunu anlayacak kadar iş konuşmalarınızı dinledim. Sadece bunu beni incitmek için yapmadığını anlayacak kadar sakinleşmem gerekiyordu."

"Asla."

"Ve beni seni ailemle tanıştırmaya zorladığın için sana gerçekten kızmak istedim." Ona isteksiz de olsa alaycı bir gülümseme verdi. "Kabul etmek ne kadar zor olsa da haklıydın. Seni gerçekten seviyorlar."

Bu karmaşada parlak bir nokta. "Ben de onlara çok düşkünüm. Yeğenleriniz çok sevimli ve belli ki sizi idol olarak görüyorlar."

"Ele avuca sığmazlar. Onlarla geçirdiğim her dakikayı çok sevdim." İç çekti. "Ama buraya çocuklar hakkında konuşmaya gelmedik."

"Hayır," diye kabul etti. "Boşanmak istemiyorsun. Ne istiyorsun?" "Ne istiyorsun? Dün gece gittiğinde-"

"Ben de kızgındım." Dudaklarında gergin bir sırıtış belirdi. "Öfke kontrolümü pek sık kaybetmem."

"Bu son sekiz günü benimle geçirmek istiyor musun?" Gia nefesini tutmuş gibi görünüyordu. "Beni zorlamana gerek yok. Onları sana vermeye fazlasıyla hazırım."

Jason onun sözlerini sevecenlikten başka bir şey olarak görmüyordu. "Neden soruyorsun? O günleri benimle geçirmek istediğin için mi yoksa paraya ihtiyacın olduğu için mi?"

"İkisi de," diye sessizce itiraf etti.

Onu dikkatle izledi, ne demek istediğini anlamaya çalıştı ama normalde etkileyici olan yüzü pek bir şey anlatmıyordu. "Birlikte geçireceğimiz zaman için pazarlık yapabiliriz. Para..." Elini cebine attı ve daha önce bürosundaki faks makinesinden aldıktan sonra katlayıp oraya koyduğu bir kâğıt parçasını çıkarıp Gia'ya uzattı.

Taradı. "Nedir bu?"

"Oku," diye başını sallayarak teşvik etti.

Kaşlarını çatarak yaptı. Yüz ifadesi sabırsızlıktan şaşkınlığa dönüştü. Sonunda şaşkınlık yüzünü kapladı ve bir solukla tamamlandı. "Yapmadın!"

"Ne?" diye sordu masumca.

"Baldızımın evinin parasını mı ödedin?"

Kadın soruyu çığlık çığlığa sorunca adam bir adım geri çekildi. "Kızgın mısın? Eğer düşündüğün buysa, seni satın almaya çalışmıyorum. Sadece Mila ve çocuklar için her zaman endişelendiğin için-"

"Teşekkür ederim!" Gia kendini ona attı, kolları boynuna, bacakları beline dolandı, sıkıca sarıldı.

Kahretsin, kız ona dokunduğu anda kıyafetlerini yırtmak, onu zapt etmek ve mümkün olduğunca içine girmek istiyordu.

Çok uzakta olmayan bir yerde, çocuklarına göz kulak olan birkaç annenin durup onlara baktığını gördü. Halka açık sahneler onun için yeni bir şey değildi... ama kesinlikle yakınlarda çocuklar varken değil.

Jason boğazını temizledi ve Gia'yı nazikçe ayağa kaldırdı. "Bebeğim, sana aklıma gelen her türlü edepsizliği yapmayı ne kadar istesem de şimdi sırası değil."

Gülümseyerek onu azarlayan bir bakış attı ama yine de kızardı. "Biliyorum. Ben sadece... Vay canına, Mila'nın ipoteğini benim için ödediğini biliyorum ve beni bundan daha mutlu edecek bir şey düşünemiyorum."

Rahatlama kan dolaşımına doğru yol aldı. "Tanrı'ya şükür. Nihayet bu sabah boşanma anlaşmasını ailene yardım etmek için istediğini anladım, ben de hemen hallettim. Önce sana danışmadığımı biliyorum."

"Bu benim için yaptığın en düşünceli şey." Kulaktan kulağa sıırttı. "Mila en çok evde oturan bir anne olarak mutlu oluyor ve benim maaşımla ve evimin satışından elde ettiğim gelirle bile maddi olarak zar zor ayakta durabiliyordum. Onun evi geçindirme konusunda endişelenmesini ya da yiyecek parayı nasıl bulacaklarını merak etmesini istemedim. Şimdi, ipotek olmadan, Tony'nin ölüm yardımlarından sonra, ihtiyaçlarını karşılayacak ve gelecek için biraz birikim yapacak kadar parası olacak. İnanılmaz derecede mutlu olacak."

"Eğer mutluysan, benim için önemli olan budur."

"Çok heyecanlandım. Ama..." Yüzünü buruşturdu. "Hâlâ anlaşmadan gelen parayı istiyorum."

"Mila'nın ipoteğini ödemenin üstüne mi? İki yüz elli binin hepsini mi?" "Evet. Bugün, eğer bana ulaştırabilirseniz."

Jason'ın ilk tepkisi içindeki alaycı duygudan geldi. Para istiyordu ve yine de boşanmaya izin mi verecekti? Neden? Gösterişli alışverişler olmadan yaşayamayacağına mı karar vermişti? Onun derin, karanlık gözlerine, yemyeşil pembe dudaklarına baktı ve durakladı. Sebepleri gerçekten önemli miydi? Gia'yı elinde tutmak için tek yapması gereken onu alışveriş merkezine götürmek ve dolabını süsleyecek birkaç şey almaksa...

Kaşlarını çattı ve bu düşünceden tamamen vazgeçti. Gia Samantha değildi. Adamın parasını ona süs eşyalarıyla rüşvet vermeye çalışmak yerine bir aile üyesinin evinin borcunu ödemek için harcamasına çok sevinmişti.

"Paraya kimin ihtiyacı var?"

Dudağını ısırdı. "Bu biraz karışık. En azından bunu düşünürsen, beni bankana götür, sana ne düşündüğümü göstereyim. Sonra... para ve bizim hakkımızda ne yapmak istediğine karar verebilirsin."

Karısını tanıdığı kadarıyla, para ondan çok daha fazla bir başkasına fayda sağlayacaktı, en azından doğrudan. Muhtemelen sevdiği birinin artık endişelenmek zorunda olmadığını bilmekten tatmin olacaktı, ama kim? Ailesi mi?

"Ayrı arabalar mı? Sen önden git. Ben takip ederim." Otoparka doğru yöneldiler.

Gia ona mahcup bir sırıtışla baktı. Çoğu zaman çok şehvetli bir kadın gibi görünüyordu. Onun güzel kadınsılığı gözüne ilk çarpan şey olmuştu. Kıvrımları ve açıları vardı, zarifti. Ancak şu anda, o gülümsemesiyle biraz çocuk gibi görünüyordu.

"Seninle gelebilir miyim?"

Jason anahtarlarını avuçladı. "Arabayı beğendin mi?"

Başını iki yana salladı. "Hayır, araba kullanma şeklin beni büyülüyor. Agresif. Ve... seksi."

Jason güldü. "Atla."

Fob'un düğmesine bastığında araba bip sesi çıkardı ve kilidi açıldı. Kapıyı açtı ve içeri girmesine yardım etti, sonra da onu içeri kapattı. Arabaya yaslanarak bir anlığına gözlerini kapadı ve kendine bir zafer anı yaşattı. Kadın boşanmak istemiyordu.

Peki bankadaki bu gezintiden sonra onlara ne olmuştu? Gia hazır olana kadar aklından geçenleri ona söylemedi. Ama onunla geçirdiği her zaman bir zevkti, bu yüzden onunla oynadı.

Jason alçak, şık aracın içine kayd, arabayı çalıştırıp kükremesine izin verirken siyah derinin vücudunu sarmasına izin verdi. Otoparktan geri geri çıktı, arabayı vitesine taktı ve motoru çalıştırdı. Yüzünde bir gülümseme belirdi.

"Biliyor musunuz, Memur Angelotti, bugün bir iki trafik kuralını çiğneyebilirim.

Bunun için beni tutuklamaya mı çalışacaksın?"

Gülümsemesi kayboldu ve aniden kasvetli bir hal aldı.

"Hayır." Kahretsin, ne demişti? "Seni üzdüm mü? Sadece takılıyordum."

Yüzü dalgındı, dudaklarını yaladı. Bu manzara karşısında sertleşti ve kendine lanet etti. Kız üzgündü. Her ne kadar siki o dudakların etrafında olmasını istese de Jason ona odaklanmak zorundaydı.

"Özür dilerim," diye mırıldandı.

"Sorun yok. Sorun sen değilsin. Durağımızdan sonra açıklayacağım."

Bir şey onu hâlâ rahatsız ediyordu. Jason konuşmalarını her açıdan inceleyerek ne olduğunu anlamaya çalıştı. Evlilikleri mi? Bu ayak işi mi? Hiçbir şey bulamadı.

Birkaç dakika sonra bankanın önünde durdular. Jason dışarı çıktı ve meraktan içi içini yerken kapıyı açtı. Konu her neyse, bu meseleyi halletmek istiyordu, böylece evlilikleri ve yarınlarıyla ilgilenebileceklerdi... ve Gia'nın onun olduğunu bilmesine izin vermeye başlayabileceklerdi.

Kapıya yaklaştıklarında durdu ve parmaklarını onun göğsüne koydu. "İçeri girmeden önce birkaç şey söylemek istiyorum."

Başka bir müşterinin şubeye girmesine izin vermek için onu kenara çekti ve sabırsızlığını dizginlemeye çalıştı. "Devam edin."

"Bana parayı vermek istesen de istemesen de bu benim kararımı değiştirmez. Boşanma davası açmayacağım. Açıkçası, bunu yapmana engel

olamam,

Sekiz günün sonunda hala bunu tercih ederseniz, daha fazla para beklemeyeceğim."

Aptal karısı ilişkilerinin nasıl yürüdüğünü henüz kavrayamamıştı ama onun neyin peşinde olduğunu anlar anlamaz birkaç şeyi açıklığa kavuşturacaktı.

"Pekâlâ. Başka bir şey var mı?"

Başını salladı, sonra titrek bir nefes aldı. "Dün gece geleceğimi çok düşündüm, her yönüyle. İşime uzun uzun baktım ve adaletin yerine getirilip getirilmediğini kimsenin umursamadığı bir karakolda çalışmaya devam edemeyeceğime karar verdim. Para haktan daha önemli hale geldiğinde, orada işim yok demektir. Bunu babamla konuştum. Anlayışla karşıladı. Bu sabah istifa ettim."

Bu sözler onu şaşkına çevirdi. Elbette mutlulukla. Gia'nın düzen ve iyilik peşinde koşmaktan vazgeçeceği günü göreceğini hiç düşünmemişti. Gia'nın görev sırasında kendini riske atmayacağı ve muhtemelen sokak serserisinin biri tetiği çektiği için aniden ortadan kaybolan ağabeyi gibi bir zayıat vermeyeceği fikrini seviyordu. Ama Jason dün sabah mutfakta yaptıkları tartışmayı hatırladı. Hayatında bir amaca ihtiyacı vardı.

"Eğer mutlu olduğun bir kararsa, doğru kararı vermişsin demektir. Eğer desteğimi istiyorsan, desteğim seninle." Ve ona tamamen destek olacaktı. Eğer bir daha parmağını bile kıpırdatmak istemezse, ona ihtiyacı olan her şeyi vermekten mutluluk duyacaktı.

"Paranın geldiği yer burası," diye itiraf etti, kollarını kendine sararken kazağının üzerinden bir esinti geçti.

"Yani gelecek için bir birikim mi?" Onunla evli kalacağını ama ayrı yaşayacağını mı düşünüyordu?

"Hayır, bu benim yeni amacımın başlangıcı. Eğer polis memuru olmayacaksam, hayatımda iyi bir şeyler yapmalıyım. Bu yüzden öldürülen polis memurlarının ailelerine yardım etmek için bir fon başlatacağım. Cenaze masraflarından çocuk bakımına ve gelecek için finansal planlamaya kadar her şey için yardım sağlayacak. Ve kesinlikle yas danışmanlığı. Hayatta kalanların neye ihtiyacı varsa, almalarını sağlamak istiyorum. Anlaşmadan gelen para, bağış toplama ve başkalarına yardım etme konusunda iyi bir başlangıç yapmamı sağlayacak."

Şok ve gururun ikisi de onu tokatladı. Tanrım, Gia'nın kocaman bir kalbi vardı. Ona hayatında ilk kez yaşadığını hissettirmişti. Ona kadar iyilikle düşünmenin ne demek olduğunu hiç bilmemişti. Jason ona sahip olduğu için kendini kutsanmış hissediyordu.

Eğer ona kalsa, önümüzdeki elli yılı bu sevgiyi daha fazla özümseyerek ve ona geri vererek geçirecekti.

"Burada zaten bir hesap açtınız mı?"

"Hayır, ama kar amacı gütmeyen bir LLC açmak için gerekli evrakları hazırladım. Bu fikirden nefret mi ediyorsun?"

"Hayır, bebeğim. Ben bayıldım. Bence bu da en az senin kadar harika," diyerek onu temin etti. "Hadi başlayalım."

Bir saat sonra banktan çıktılar. Akşam yeni çöküyor, gökyüzünde parlak turuncu-pembe bir örtü bırakıyordu. Gia öyle huzurlu bir gülümseme takınmıştı ki gözleri parlıyordu. Jason onu görür görmez etkilenmişti ama onu çok daha güzel bulmuştu çünkü içinde de ne kadar iyi olduğunu biliyordu.

"Tebrükler," diye mırıldandı tekrar arabaya binmesine yardım ederken.

"Başlamak için gerçekten heyecanlıyım. İki katına çıkardığınız için çok teşekkür ederim.

katkı sağlayabilirim. Başkaları için çok daha hızlı bir şekilde daha fazlasını yapabilirim."

"Benim için zevkti." Arabayı çalıştırdı ve parka geri döndü.

Tekrar otoparka girmeleri uzun sürmedi. Minivan ve SUV'ların çoğu boşalmıştı.

"Yani... söyleyeceklerim bu kadardı." Kadın beklentiyle ona baktı. Jason aklından geçenleri ona söylemenin en iyi yolunu düşünürken, kadın çantasını kaptı ve anahtarlarını çıkardı. "Ben... um, saçından çekileyim."

Jason uzanıp onun bileğini yakaladı. "Hayır, yapmayacaksın. Kimse bir yere gitmeden önce birkaç şey söylemem gerekiyor." Ve şimdi nihayet kalbinden geçenleri söyleme zamanı gelmişti, kendini çok gergin hissediyordu.

Koltuğa geri yaslandı ama hâlâ rahatlamış görünmüyordu. "Pekâlâ."

Kahretsin. Bu konuşmayı tam olarak planlamamıştı. Ne olduğunu bilmeden

Gia'nın aklında bir şeyler vardı, ne söyleyeceğinden emin değildi. Genelde kendi düşüncelerini ve planlarını anlatır, sonra da herkesin gerektiği gibi uyum sağlamasına izin verirdi. Onu hazırlıksız yakalamasının yanı sıra, karısı daha fazla dikkate alınmayı hak ediyordu - özellikle de her zaman başkalarını ön planda tuttuğu için. Kimse onun için bunu yapmıyordu ve o da karısının güvenebileceği kişi olmak istiyordu.

"Dinliyorum," diye yumuşak bir sesle güvence verdi.

Sinirlerine hâkim olamadı ve Gia'nın ellerini avuçlarının içine alarak sıktı. "Gia, bebeğim, ben de boşanmak istemiyorum. Benimle kalmanı ve karım olarak yaşamayı istiyorum. Sana bakmak ve büyümeni izlemek

istiyorum.

Kardeşinin onuruna bir vakıf kurmak, ailenin bir parçası olmak... ve kendi ailemizi kurmak. Bunu benimle yapar mısınız?"

Yüzünde bir gülümsemenin başlangıcı belirdi ve bunu bastırmak için dudaklarını birbirine bastırdı. Yine de gözlerinde biriken ve onları parlatan nemi gördü. Lanet olsun, eğer tanıdığı en güzel kadın o değilse. "Gerçekten mi?"

"Evet..." Onun ellerini sıktı. "Ben de çok düşündüm. Seni seviyorum."

Gia dondu kaldı, tamamen sessizdi. Sonra çantasını yere itti ve kendini onun kollarına bıraktı, dudaklarını onunkilere bastırdı. Onunla bir olma tutkusu öpücüğünden, birleştikleri ağzının derinliklerine aktı... sonra da doğrudan kalbine. Vitesin üzerinde ona daha sıkı sarıldı, bedenini tamamen kendisine doğru çekebilmeyi ve onu yeniden kendisinin yapabilmeyi diledi.

Ama önce, onun özlemini çektiği şeyi istediğini söylediğini duyması gerekiyordu, çok

Yırtıp attı. "Bu bir evet mi?"

Nefes nefese kalmıştı, kaygan, tutkuyla lekelenmiş dudakları ayrılmıştı ve baştan çıkarıcıydı...

Kahretsin, kafasını toparlaması gerekiyordu. Bu cevap çok önemliydi.

"Evet." Gia onun ağzına ciddi bir öpücük kondurdu, sonra da usulca gülümsedi. "Evet. Bunu çok isterim çünkü seni seviyorum. Hem de çok."

Kadın aniden soluğunu tutup döşeme tahtasının üzerindeki çantasına atlayınca, adam kaşlarını çatı. "Bebek mi?"

Çantasını çılgınca karıştırdıktan sonra yüzünde muzaffer bir sırıtişla çıkageldi. "Bunu bana mı takacaksın?"

Gia ona yüzüğünü uzattı, sonra diğer yumruğunda bir şey tuttu. Jason onun şimdi nasıl bir komplo hazırladığını merak etti ama gülümsedi.

"Benim için zevk, karıcığım."

Ciddi bir sessizlik içinde yüzüğü kızın parmağına geçirdi. Bu kez orada kalacağını biliyordu. Neşe tüm sinirlerini aydınlattı ve damarlarından fişkırdı. Şu anda olduğundan daha mutlu olabileceğini hayal bile edemezdi.

"İşte," diye nefes aldı, düşen ışıktaki parıldayan evliliklerinin sembolüne bakarak. "Çok güzel... ama mükemmel değil."

"Değil mi?"

Gia onun sol elini kendi eline aldı, yanağına dayadı ve avucunu öptü. Sonra onun gözlerinin içine baktı ve titreyen parmaklarıyla parmağına mükemmel bir platin yüzük yerleştirdi. "Bunu bu sabah satın aldım."

ne istediğime karar verdim. Vegas'a giderken senin için bir yüzük seçmedik ve kocam olduğunu her zaman hatırlaman için benden bir şey almanı istedim."

O an boğulurken boğazının düğümlendiğini hissetmediyse ne olayım. "Bu inanılmaz bir şey. Bana verdiğin için onu el üstünde tutacağım."

"Sizi seviyorum, Bay Denning."

"Sizi seviyorum, Bayan Denning. Bunu söylemekten zevk alıyorum." Güldü, içini ılık, neşe ve daha mutlu yarınlara doldurdu. "Muhtemelen bunu çok söyleyeceğim."

"Güzel." Sırıttı, sonra ön camdan dışarı baktı. "Sanırım bütün anneler ve çocuklar gitmiş."

Boş park yerine göz gezdirdi. "Sanırım haklısın."

Gia kapıyı açtı, dışarı çıktı ve eğilerek ona yaklaşan bir bakış fırlattı.

"Çok kötü bir kız olduğumu biliyorsunuz, efendim."

Jason onun neyin peşinde olduğunu merak etti ama hoşuna gideceğini düşündü. "Sende var."

Beni bu kadar uzun süre terk ettiğin için sana hâlâ bir şaplağ borçluyum." "Borçlusun," diye kabul etti. "Beni her zaman güvende tutacaksın, değil mi?" "Her zaman, son nefesime kadar."

Gülümsemesi muziplikle doluydu. "O zaman bana şaplağ at... ve aklında başka ne varsa. Tabii beni yakalayabilirsen."

Arabanın kapısını çarpıp parka doğru koşmaya başladığında kadının sözleri beyinde yankılanmış ve libidosuna işlemişti. Sonunda ona burada, ilişkilerinin neredeyse bitmek üzere olduğu yerde sahip olacaktı.

-Ve şimdi ona teslim olacak kadar güveniyordu. Onu, bunu tatlı kılacak kadar çok seviyordu.

"Başladı bebeğim," diye mırıldandı Porsche'den atlarken ve arkasından koşarken kilitlemek için fobu tıklattı. "Seni yakaladığımda, kışına kırmızı bir şaplağ atacağım ve seni tam o anda, tam orada alacağım."

Yüksek bir ağaca ulaştığında, kolunu ağacın gövdesine doladı ve ardından tüm yüzünü aydınlatan bir sırtışla ona baktı. "Sabırsızlanıyorum..."

1001 K aranlık Gece B ltenine [kaydolun](#) ve
Tiffany Anahtar kolye kazanma  ansını
yakalayın.
Her ay bir yari ma var!

Abone olmak i in [buraya](#) tıcklayın.

Bonus olarak, t m b lten abonelerine  cretsiz bir 1001
Karanlık Gece hikayesi verilecektir:

 lk Gece

Yazar: Shayla Black, Lexi Blake & M.J. Rose

Muhte em 1001 Karanlık Gece
romanlarının tam listesi i in sayfayı
 evirin...

1001 Karanlık Gece

Satın almak için tıklayın

SONSUZA DEK KÖTÜ

Shayla Black'ten Kötü
Aşıklar Romanı

KIZIL ALACAKARANLIK

Heather Graham'dan Bir Avcı
Krewe Novellası

TESLİM OLURKEN YAKALANDI

Liliana Hart'tan Bir
MacKenzie Ailesi Romanı

**SESSİZ ISIRIK: BİR SCANGUARDS
DÜĞÜNÜ**

Tina Folsom'dan Bir Scanguards
Vampir Romanı

DUNGEON OYUNLARI

Lexi Blake'ten Bir Efendiler ve Paralı
Askerler Romanı

AZAGOTH

Larissa Ione'dan Bir
Demonica Romanı

ŞİMDİ SANA İHTİYACIM VAR

tarafından Lisa Renee Jones

GÖSTER BANA, BEBEK

Cherise Sinclair'den Gölge Diyarların
Efendileri Romanı

HALATLI

Lorelei James'ten Bir Blacktop
Kovboyları ® Novellası

GECE YARISI BAŞTAN ÇIKARILDI

Lara Adrian'dan Bir
Geceyarısı Irkı Romanı

ALEV

tarafından Christopher Rice

KARANLIĞIN OKŞAMASI

Julie Kenner'dan Bir Anka
Kardeşliği Romanı

Yazarın Teşekkürleri

Liz Berry ve M.J. Rose'un zekice ve bitmek bilmeyen ısrarları olmasaydı bu roman asla yazılamayabilirdi. İkinizin de bu projenin bir parçası olmama ve kalbime yakın ve değerli birçok notaya isabet eden bir hikaye anlatmama izin vermeniz beni çok heyecanlandırdı. Açılışı yapılan 1001 Karanlık Gece koleksiyonundaki tüm yazarlara, kolektif gücümüzdeki potansiyeli gördükleri ve bu maceraya benimle birlikte katıldıkları için çok teşekkür ederim. Kendileriyle 1001 Karanlık Gece için duyduğum heyecanı paylaşma fırsatı bulduğum tüm "Plaj Bebekleri "ne (birçok jöle shot ile birlikte) özel olarak sarılıyorum: Lexi Blake, Cherise Sinclair, Lara Adrian, Larissa Ione, Lorelei James ve J. Kenner. Yazdığım her şeyi "görmeme" yardımcı olan muhteşem sesi için Isabella LaPearl'e son derece minnettarım. Ve Chloe Vale'e de nazıkçe yol gösteren editör eli ve bir şekilde gözden kaçırdığım şeyleri görme yeteneği için. Hepinize ne kadar teşekkür etsem azdır.

Shayla Black Hakkında

Shayla Black (diğer adıyla Shelley Bradley) geleneksel, küçük basın, bağımsız ve sesli yayıncılık yoluyla üretilen 40'tan fazla cızırtılı çağdaş, erotik, paranormal ve tarihi romanın New York Times ve USA Today çok satan yazarıdır. Kocas1, munchkin'i ve çok şımarık bir kedisiyle birlikte Teksas'ta yaşıyor. "Boş" zamanlarında reality TV izlemekten, okumaktan ve eklektik bir müzik karışımı dinlemekten hoşlanıyor.

Shayla'nın kitapları yaklaşık bir düzine dile çevrilmiştir. RT Bookclub onu erotik romantizm alanında Kariyer Başarı ödülüne aday göstermiş, iki kez yılın En İyi Erotik Romantizmi ödülüne aday göstermiş, ayrıca birkaç Top Picks ve bir KISS Hero Ödülü ile ödüllendirmiştir. Ayrıca The Passionate Plume, The Holt Medallion, Colorado Romance Writers Award of Excellence ve National Reader's Choice Awards ödülleri almış veya bu ödüllere aday gösterilmiştir.

Risk alan bir yazar olan Shayla, her yeni kitabında yazma zorluklarının üstesinden gelmekten keyif alıyor.

Onunla çevrimiçi bağlantı

kurun: Shayla Black:

Facebook: www.facebook.com/ShaylaBlackAuthor

Twitter: www.twitter.com/@shayla_black

Web sitesi: www.shaylablack.com

Shayla Black'in
Kaleminden Kötü
Aşıklar, 8. Kitap 4 Mart
2104'te Çıkıyor!

Kaçak bir kadının ortadan kaybolması için mükemmel bir yer...

İşlemediği korkunç bir cinayetle suçlanan eski varis Callie Ward, on altı yaşından beri kaçaktır; ta ki mükemmel bir sığınak olan Club Dominion'ı bulana kadar. Tek sorun, kendisini uzak tutan kulübün sahibi Mitchell Thorpe'a aşık olmasıdır. Mitchell Thorpe'un bu işe bulaşmama nedeninin yaralı kalbi ve ona duyduğu büyük arzuyla ilgili olduğunu bilmemektedir.

En çılgın fantezilerini yaşamak için.

Kısa süre önce Dominion'a gelen ve Callie'ye ilgi duyan Dom Sean Kirkpatrick'i de aralarına alırlar. Thorpe'u kıskandırmayı uman Callie, Sean'a her seferinde ürpertici bir iç çekişle teslim olur. Çok geçmeden kendisinin de ona aşık olduğunu fark eder. Ancak vücudunu yavaşça baştan çıkaran ve güvenini kazanan şefkatli aşık, iddia ettiği kişi değildir...

Ve aşık olmak için.

Duygular çarpıştığında ve gerçekler ortaya çıktığında Sean, Callie'nin parmaklarının arasından kayıp gitmesini engellemek için her şeyi riske atmaya hazırdır. Ama hak iddia etmek isteyen tek erkek o değildir. Şimdi Callie, Sean ve Thorpe arasında kalmıştır ve kime güvenilebileceğinden emin olmasa da, bir katilden kaçmak istiyorsa bedenini ve ruhunu her ikisine de teslim etmek zorunda kalacaktır...

* * * *

Callie yastıklı masaya sırt üstü uzanırken titredi ve Sean Kirkpatrick'in güçlü parmakları kelepçeli bileğini sararak başının üzerindeki bağlara geri götürdü.

"Bunu yapabilir miyim bilmiyorum," diye mırıldandı.

Durakladı, sonra sabır istercesine bir nefes çekti. "Nefes al, güzelim."

Memleketi İskoçya'nın o nazik, derin aksanlı sesi ona huzur veriyordu. Sesi onu hem tahrik ediyor hem de yatıştırıyordu ve bu duyguların içinden akıp gitmesine izin vermeye çalıştı. "Bunu benim için yapabilir misin?" diye sordu.

Parmakları kızın bileğinden çözüldü ve parmak eklemleriyle kızın uzattığı kolunun iç kısmını sıyırdı. Her zamanki gibi, dokunuşu sessiz bir güçle doluydu. Kadının içini sızlattı. Tekrar ürperdi, bu sefer tamamen farklı bir nedenden dolayı.

"Denerim."

Sean başını salladı, derin mavi gözleri kızın içinde saklamaya çalıştığı her şeyi görüyor gibiydi. Bu delici bakışlar onu çok korkutmuştu. Ona baktığında ne görüyordu? Gerçek kız hakkında ne kadarını bir araya getirmişti?

Bu düşünce onu panikletti. Kimse onun sırrını bilemezdi. Hiç kimse. Dominion'da geçirdiği dört yıl boyunca bunu herkesten, hatta Thorpe'dan bile saklamıştı. Sonunda kendini güvende ve rahat hissedeceği bir yer bulmuştu. Elbette bir gün bundan vazgeçmek zorunda kalacaktı, muhtemelen yakında. Her zaman yapardı. Ama lütfen, henüz değil.

Derin nefes al. Panik yapma. Sean teslim olmanı istiyor, sırlarını değil.

"Denemekten daha iyisini yapman gerekecek. Altı aydan uzun bir süredir 'deniyorsun'," diye hatırlattı ona nazikçe. "Seni gerçekten inciteceğimi mi düşünüyorsun?"

Hayır. Sean'ın vücudunda şiddet yanlısı bir kemik yok gibiydi. O bir sadist değildi. Onu asla sertçe kavramadı. Sesini bile yükseltmezdi. Şakayla karışık onu "denizaltı fısıldayıcısı" olarak görüyordu çünkü hem karşı konulmaz hem de sinsi bulduğu bir nezaketle onun sınırlarını zorluyordu. Kesinlikle, onu diğer erkeklerden çok daha fazla etkilemişti. Yorulmadan, onun güvenini kazanmak için çalışmıştı. Callie bunu asla yapamayacağı için kendini çok kötü hissediyordu, hele bunu yapmak ölümcül olabilecekken.

Suçluluk duygusu onu hırpaladı. Onun zamanını boşa harcamayı bırakmalıydı.

"Yapmayacağını biliyorum," diye güvence verdi, gözlerini kırıştırarak ona baktı ve anlamasını diledi.

"Tabii ki hayır." Göğsünü onunkinin üzerine bastırdı ve gözlerinin içine bakmak için daha da yaklaştı.

Callie dayanamayıp göz kapaklarını indirdi ve dünyanın geri kalanına kendini kapattı. Yapmaması gerektiğini bilse bile, onun öpücüğünün yumuşak güvencesine gömüldü. Dudaklarının onunkiler üzerindeki her fırçası onu yatıştırıyor ve tahrik ediyordu. Ona her dokunduğunda kalbi hızla çarpıyordu. Teni gerginleşti. Meme uçları sertleşti.

Amı nemlendi ve şişti. Kalbi acıyordu. Sean Kirkpatrick'i sevmek çok kolay olacaktı.

Adamın parmakları saçlarının arasından süzülüp kafa derisini okşarken, nefes verdi ve öpücüğün içinde eridi - sadece tatlı bir an için. Karşılatabileceği tek an buydu.

İçini şiddetli bir özlem doldurdu. Onun giysilerini çıkarmasını, gözlerinde sık sık gördüğü o kararlılıkla kendisini öpmesini ve yapabileceğini bildiği o tek fikirli şevkle kendisine sahip olmasını arzuluyordu. Ama onu yakaladığından beri geçen aylar boyunca, vücudunu okşamaktan, onu kızdırmaktan ve hak ettiğini düşündüğünde orgazm olmasını sağlamaktan başka bir şey yapmamıştı. Onu tamamen dizginlemesine izin vermemişti. Ve onu henüz yatağa atmamıştı.

Onun derinliklerindeki hissi bilmemek, vücudu durmaksızın zonklayana kadar beklemek ve istemek, onu deli dolu kovalar haline getiriyordu.

Dudaklarını bir kez daha ustaca okşadıktan sonra Sean öpücüğü sonlandırdı ve başını kaldırdı, zorlukla nefes alıyordu. Kadın ona sarıldı, gitmesine izin vermeye hazır değildi. Adam nasıl bu kadar çabuk onun derisinin altına girmişti? Adamın şefkati damarlarını bir uyuşturucu gibi doldurmuştu. Callie'yi bağımlı hale getirmesi onu dehşete düşürmüştü.

"Seni istiyorum. Sean, lütfen . . ." Neredeyse ağlayacaktı.

Geniş bir eliyle kızın yüzündeki dağınık saçları süpürdü. Daha tek bir kelime bile etmeden mavi gözlerindeki pişmanlık yumuşadı. "Eğer Dom'un olarak bana güvenmeye hazır değilsen, bir sevgili olarak bana hazır olduğunu düşünüyor musun? O adımı atmadan önce bana tamamen açık olmanı istiyorum. Tek yapman gereken bana güvenmek, tatlım."

Callie gözlerini kapadı. Bu çok anlamsızdı. Sean'a güvenmek istiyordu, ona her şeyini vermeyi arzuluyordu - bağlılık, dürüstlük, inanç. Geçmiş bunların hiçbirini kimseye vermeyeceğini garanti ediyordu. Ama Sean'ın ona karşı hisleri vardı. Bu konuda hiç şüphesi yoktu. Tıpkı kendisinininkiler gibi, beklenmedik bir şekilde, zaman içinde büyümüşlerdi; yavru bir dal, sonunda çiçek açmayı ya da ölmeyi bekleyen bir tomurcuk yaratan sağlam bir sarmaşığa dönüşmüştü.

Hangisi olduğunu biliyordu. Erken gelen bir kışta yok olmaya mahkum olan bu cılız Dom/köle ilişkisinden daha fazlasına asla sahip olamayacaklardı.

Onun tasmasını asla kabul etmemeliydi, hele ki herkesle arasına mesafe koymaya çalışması gerekirken. Şu anda sorumlu seçim, güvenli sözcüğünü aramak, dışarı çıkmak, onu bırakmak olurdu. İkisini de bu cehennemden kurtarmak. Asla arkasına bakmadan.

Neredeyse on yıldır ilk kez, Callie veda edecek gücü bulamayabileceğinden endişeleniyordu.

Bu gece nesi vardı? Çok duygusaldı. Büyük kız külotunu yukarı çekip şımarık tavrını takınması, hiçbir şeyin önemi yokmuş gibi davranması gerekiyordu. Yıllardır böyle başa çıkmıştı. Ama Sean'la bunu başaracak gibi görünmüyordu.

"Burada benimle olmak yerine kafanın içinde yaşıyorsun," diye nazikçe azarladı.

On

u. Bir doz daha suçluluk duygusu içini kavurdu. "Özür dilerim, efendim."

Sean d e r i n bir iç çekti, dik durdu ve elini ona uzattı.

"Benimle gel."

Callie irkildi. Eğer sahneyi durdurmaya niyetliyse, bu sadece konuşmak istediği anlamına gelebilirdi. Callie'nin ruhunu deşmeye çalıştığı bu seanslar, onun tensel işkencesi altında doyurulmamış bir özlemle geçirdiği sekssiz gecelerden daha acı verici hale gelmişti.

Hayal kırıklığını yutkunarak cesaretini topladı ve elini onun elinin içine koydu.

Sean onu sabit bir şekilde tutarak Dominion'ın zindanının uzak tarafına, gölgeli bir köşedeki bir banka götürdü. Odanın geri kalanını görür görmez, Callie üzerinde tenini yakan gözler hissetti. Umursamaz bir bakışla etraflarında dolanan diğerlerine baktı ama onlar da kendi zevk, acı, inleme, ter ve ihtiyaç dünyalarında kaybolmuş gibiydiler. Odayı uzun uzun taradığında, onu dizlerinin üzerine çökertecek güce sahip başka bir görüntü ortaya çıktı. Gölgelerdeki Thorpe. Bakıyordu. Sean'la birlikte ona. İfadesi tam olarak onaylamadığını göstermiyordu ama memnun da değildi.

[Ayrıca Shayla Black/Shelley Bradley'den](#)

EROTİK ROMANTİZM

Kötü Aşıklar Kötü

Bağlar Çökmüş

Lezzetli

Teslimiyet Bana

Ait

"Wicked to Love" (e-novella)

Tutmak Benim

"Wicked All The Way" (e-novella)

Bizim Aşkımız

"Wicked All Night" - Wicked And Dangerous Anthology

"Forever Wicked" (e-novella)

Çok yakında:

Onları Değer

Vermek İçin

Onları Almak

İçin

Seksi Kaptanlar

Bağlı ve Kararlı

Çıplak Arama

"Arresting Desire" - Hot In Handcuffs Antolojisi

Masters Of Ménage (Shayla Black ve Lexi Blake
tarafından) Onların Bakire Esiri

Onların Bakire Sırrı

Onların Bakire Cariyesi

Onların Bakire Prensesi

Onların Bakire Rehinesi

Çok Yakında:

Bakire Sekreterleri

Hayatının Domları (Shayla Black, Jenna Jacob ve Isabella LaPearl
tarafından) Sevilecek Bir Dom

Genç ve İtaatkar
Çok yakında:
Cesur ve Baskın

Tek Başına Başlıklar
Yaramaz Küçük Sır (Shelley Bradley olarak)
"Watch Me" - Sneak Peek Anthology (Shelley Bradley
olarak)
Tehlikeli Çocuklar ve Oyuncakları
"Her Fantasy Men" - Dört Oyunluk Antoloji

PARANORMAL ROMANS

The Doomsday Brethren
Tempt Me With Darkness
"Fated" (e-novella)
Gölgede Baştan Çıkar
Beni Gece Yarısı
Sahiplen Beni
"Mated" - Haunted By Your Touch Anthology
Entice Me At Twilight
Şafakta Kucakla Beni TARİHİ

ROMAN (Shelley Bradley olarak)

Leydi ve Ejderha Kötü Bir
Gece Kesinlikle Baştan
Çıkarma Kesinlikle
Yasak

Çok yakında:

Kadın Gelini, Brothers in Arms (1. Kitap)
Çalınan Gelini, Brothers in Arms (2. Kitap)
Asi Gelini, Brothers in Arms (3. Kitap)

ÇAĞDAŞ ROMAN (Shelley Bradley olarak)
Mükemmel Bir Eşleşme

1001 Karanlık Gece adına,
Liz Berry ve M.J. Rose teşekkür etmek istiyor

≈

Doug Scofield
Steve Berry
Richard Blake
Dan Slater
Asha Hossain
Chris Graham
Kim Guidroz
BookTrib After
Dark Jillian
Stein
ve Simon Lipskar

İçindekiler

[Birinci Bölüm](#)

[İkinci Bölüm](#)

[Üçüncü Bölüm](#)

[Dördüncü Bölüm](#)

[Beşinci Bölüm](#)

[Altıncı Bölüm](#)

[Yedinci Bölüm](#)

[Sekizinci Bölüm](#)

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.